

له بابەتییکی نیگارکێشیدا که رهنگه گۆزه یان گۆلدان یان قاپتیک سیو
بیت؟

چهند ماندوو بوویت، خۆزگا پهنجهره کهت بکردایه تهوه و سههت
ببردایه دهرهوه و هاوارت بکردایه؛ له ههموو شتیک ماندوو بوویت.. یان
دهرده دلی خۆت بکردایه تا دلت رحهت دهبوو، خۆ هیچ نه بی من گویم
لی دهبوو.

بونیا مانیکی بی شوناس چ بابەتی نیگارکێشان، ژنانی بی شایان چ
به ژنبوون. ژنبوون خۆی له خۆیدا شانازییه، ده بیت پیاو دروست بکهن،
تا جلی پاسه وانیا یان له بهر دهکرد یان شاپوایان دهکرده سهه و
له سهه ری کۆلانه کاندایاج و سهه رانه یان دهسه ند، یان نا، ده بنه قهساب و
مه پیک ده کهن به قولابی بهردهم دوو کانه که یاندا و چرایه که له سهه
دوگه کهی داده گیرسین. چاویان به ملو لادا دهگێرن له ژیر عه بای ئهم
ژنه وه بۆ سنگی ئه و ژن، یان دهیان توانی خه نه بگرنه ریشیان و به رهمل و
ئو صتورلاب (*) و قاپ و کاسه و ئاو و ئیسقانه وه، له گۆشه یه کدا
داده نیشتن نوشته نووسی بکهن، کتیبی دوعا که یان له سهه به رمالیکی
یهزدانی بکه نه وه و تالعی گه راوه کان ببینن. چ گالته جار یه که بونیا م
له به ختره شی ئه وانی تره وه نان بخوات و هه یچی شی له دهست نه یهت بۆیان،

(*) ئو صتورلاب: ئهم وشه یه له بنه رته دا یۆنانییه و به مانای ته رازووی
ئه ستیره کان دیت، به و ئامیره دهوتریت که له سه دهکانی پێشو و
سه رهتای فه له کناسیدا بۆ پێوانی دووری هه ساره کان و دیار بکردنی ده می
سپیده و خۆرئا و بوون و ده یان کاری تری ئه ستیره ناسی به کار دههات،
دواتر به هاوکاری هه ندیک که رهسته ی تر جادوو گه ر و نوشته نووسه کان
بۆ مه به سته ی تابه ته ی خۆیان به کاریان دههینا. و

نا ئۇوان نەياندەتوانى كەسى تر بن جگە لەوہى كە ھەن، مرۆڤگەلئىكى
بى نرڭ كە بۆ ھەر ھاوجىگەبىيەك تاوانئىكيان لەدەست دىت.

وہك ئەوہى عەشقت لەگەل مردوويەكدا كوردبىت، يان تاوانئىكت
كوردبىت، سزايەكى سەختى دەدايتەوہ، دىلى بوويت، دلت خەرىكبوو
پەرى دەردەكرد بۆى، ھەر كە بىرت دەكەوتەوہ، مەرگىت ئارەزوو دەكرد.

وتت " چ سەرپۆشئىكى ناسكە.. جوان بووى

"جوان؟ مەگەر جوان نىم؟ گىلە پىاو نازانىت قسە بكەيت"

"من خۆ ھىچم نەوتووہ.. ويستم بلئيم...."

"زۆر باشە.. كە نازانى قسە بكەيت، دەمت مەكەرەوہ.. بلئى مندالتەر

دىارى.."

"داواى لىبووردن دەكەم"

"بۆ ئىنسان شتى قۆر دەلئت و دواىى داواى لىبووردن دەكات؟"

"حەوسەلەتم نىيە.. ھەستە برۆ دەرەوہ"

"تۆ برۆرە دەرەوہ، من حەوسەلەتم نىيە.. ئىستا مىوانم دىت، شوپن

نىيە دەمەوئت بىھىنمە ئىرە"

"مەبەستت پىاوى ترە؟"

"ئا.. لەسەرى مەرۆ"

دەستىت گرت بەزۆر ھەلئىسئىت و بىكەيتە دەرەوہ، بەلام بى سوود

بوو، سەپىرئىكى كردىت و ئەوہندە جوپن و قسەى ناخوشى پى وتى كە

بەرتدا.

وتت "تۆ چىت لە گىانى من دەوئت؟"

"ھیچ"

"کەواتە برۆ"

"شوینم نییە"

"بچۆ بۆ گۆرستانیکی تر .. چوزانم .. برۆ بۆ جەهەنەم"

"کەس وەک تۆ میهرەبان نییە، بۆ هەركوێ دەروم، دلم مەیلی تۆ دەکات، رێ دەگرم و دیمەوه لای تۆ، بەلام هیچ کاتیک خۆشم نەویستوویت، ئەمەم بە راستییە و بیر دەکەمەوه کە

"بەلام من خۆشم دەوویت"

"دەبمەینە .. بەلین دەدەم هەرچی بلیی بەگویت دەکەم، قاچەکانت لە تەشتیک ئاوی گەرم دەنیم و مەسائییان دەکەم .. دەتسوورم و وشکت دەکەمەوه، چیشتت بۆ لای دەنیم .. دەبم بەمۆدیل کە هەرچۆنیک حەز دەکەیت وینەم بکیشی، تەنانەت ئامادەم بەیانی هەتا ئیوارێ وەک پەیکەرێک لە بەردەمتدا بکەومە سەرچۆک، بەس لەم دەربەدەرییە رزگارم بکە، ماندوو بووم ئەوەندە لە باوەشی پیاوی جوراوجۆردا کینگلم دا، هەریەکەیان بۆنیکیان هەیه، هەریەکەیان ئەخلاقیک سەیری هەیه، بەلام تۆ میهرەبانی، لە هەموویان جیاوازی. حەز دەکەم مێردم هەبیت، مندالم ببیت، ئەوجا مەمکم لە دەمی بنیم و بە دەستەکانم هێواش هێواش نەوازشی بکەم تا دەنووت و پاشان بێم بۆ لای تۆ"

بەپەنجە میهرەبانهکانی بناگوویی تۆی نەوازش دەکرد، سەرتی دەخستە سەر رانی و هیندە ناوچەوان و ژێر چاوتی نەوازش دەکرد، کە بیرت چوووه چرچی کەوتوووتە ناوچەوان و ژێر چاو و دەوری لێوانت .. لاجانگ و چەند تالێک لە سمیلت سپی بووبوو ئیتر کارت تەواو .. هەموو

روژنیک بری تلیاک و مهشروبه که ی خۆت زیاد دهکهیت، ئەو کۆپیکارییه ی که دهیکهیت هەر بهشی تلیاک و مهشروبه کهت دهکات. هێور هێور دهچیته خه و کاتیک چاوت کردهوه شه و بوو من رویشتبووم، لهسه رانی ئەو نوستیوویت و سهیری چاوه رهشه بریقه دارهکانیت دهکرد منت له بیر چوووهوه؟

نا ... من چووومه سواری شهمندهفر، سهرم به جامه کهیهوه نوساندبوو له زولمهتی بی کۆتاییم دهروانی، چه مه دانییه که به لای سهرمهوه بوو که دلمی دهگوشی .. پیاویک؛ کاتیک که من خۆم تهسلیم کردبوو، ئەو دارونه داری خۆی دۆراندبوو، به لام ئایا ئەمه قومار بوو؟ ئایا ئەو قومارچی بوو؟ وه من براوهی ئەم یارییه بووم؟ بونیامیکی به ختیرهش که تهرمی پارچه پارچه کراوی مه عشوقه که ی له چه مه دانی ناییت و بی ئەوهی که خۆی بیهویت یان بزانت، بۆ شوینیکی ناداری دهبرد، ئەمهش تهنیا له بهرئهوهی که شه هامةتی خۆکوشتنی نه بوو، خۆی دابوو دهست ئەم حاله. تو ئەمه ناو دهنی ژیان؟ که ههریه که له ئیمه تهرمی که سیکمان ناوه به شانمانه وه و به شه مه نه فره ریک به ره شوینیکی نادیار دهروین که نه سه ره تای ده زانین و نه کۆتایی ...؟ دلمان به وه خۆشه که زیندووین.

چهند په ربیه که له بهرچاومدا ئازادانه سه ما ده کهن بی خه یالم و وا ههست ده کهم که هەر نایان بینم، چهند به لای شتهایه کی گرینگدا تی ده په یم و وا ده زانم هەر هیچ نه بووه، چهند له تیشکه ئالتوونیه کانی خۆر نیگا ده کهم که چی وای بیر ده که مه وه که خۆر هه رگیز تیشکی ئالتوونی په خش نه کردوو. چهند به بوون بی باکم، ئیمه توانای دیارکردنمان نییه، نازانین هه لبرترین .. نا ئیمه هه لئابزترین، ئیمه

ههلبژیراوین، ههلبژیراوین که تهرمی ئازیزیک بنیین به شانمانهوه و له پرسهیدا ئارهق و فرمیسک بریژین، ئهگه رنا بۆ کاتیک په نام بۆ مائی ئه و بر دوو له بهرامبه ریدا، له حزریدا له سه ر چرپاکه ی راکشام، دیواری سه نگین و سیای خه و نهیده هیشته ئه و ببینم؟ بۆ کاتیک له باوه شمدا بوو جهسته ی له رزیوی به گه رانیکی مندا لانه، به گه رانیکی سوژاوی دایکانه ی من، خوئی له مندا گرمۆله ده کردوو ده یویست بۆ رحمی من، بۆ سکی من؛ شوینیک که لیوه ی هاتبوو بگه ریته وه. دللی له لیدان وهستا؟ ئایا ئه و مندا للی من بوو؟ ئایا ده یویست له خوینی رحمی مندا دایم رکیته وه و له په نای ئارامی مندا خوئی له سه ختی و زبری روژگار بشاریته وه؟

هه موو دلته نگی و مه یله کانی من بۆ ئه و تازه بوو، وه کو دایکیک که هه نگینی خوینی خوئی به کو رپه له که ی بدات، وه کو مهرگ که به هه موو توانایه وه ده چیته و پژه ی ئینسان و فاتیحانه هه موو کلارو ژنه کانی ئومید داده خات، وه کو عه شقه ی مهرگ له منه وه ئالابوو. رهنگه له به ره ئه وه بووی که له ده ست سه ختی و زبری ژیان خوئی بشاریته وه، نازانم.

ته نیا ئه وه ده زانم که ئه و نیازه ئه زه لی و ئه به دییه هه مووانی جادوو کردوو، ئه و خوئی جادوو کرابوو، چ رهنجیکی ده کیتشا! دوو مانگ و چوار روژ بی منی، به منه وه گوزه راندبوو. له هیجرانیکی شادی هینهر و و یسالیکی خه مئه نگیزدا، له ته نیایی خویدا، له گه ل ئازیزیک که من بووم، گاه ی بووم و گاه ی نه بووم.

تۆش ئاشق بوویوویت و من باش ده مزانی، خوئی ده تو یست که ئه مه وا نیشان نه ده یته، به لام تازه کار له کار ترازابوو، هه موو گه ردیله ی وجودت ئه وی بانگ ده کرد، هه میشه شتیکت لی که م بوو، خه یالت ده کرد

که دهبی بری تلیاک و مهشروبه کهت زیاد بکهیت، چ بی سوود بوو، هرچه ند زیاتر ئەم ئەفیونە دەچووہ گیانتهوہ ئەوہندەش نەشئەى کهف هینەر، لۆچی زەحمەتى له سیاما و دەرونتا زیاتر نمایش دەکرد.

له دوریانیکدا تیا مابوویت، نەدەتتوانی بەرگەى بگری، نە عەشقیشت بیر دەچووہوہ. تیکەلەیهک بوو له عەشق و نەفرەت، هەرچی له تۆدا هەبوو وەک بەرق و با هەلہاتبوو، بەلام دلێشتی له گەل خۆى بردبوو، و نکردهکت هەبوو، ئەوت چنگ نەدەخست. ئەوکاتەى که دەتدۆزبیهوہ پەشیمان و گۆل خواروو له جوولەى کیسەل ناسای خۆرت دەپوانی و رۆژ ناوا نەدەبوو، شەوان چاوت لەسەر مانگ بوو، که له ویدیو پەنجەرەوہ له شوینى خۆى نەدەجما بەیان بدات. هەر رێیک دەپۆیشتی بەو کۆتایى دەهات، له گەل ئەوہى که بەبیرت بی ئەگەر بەدریژایى ژیانت سووکایەتیەکت بیستبى، لەوت بیستووہ، ئەگەر گریابیتیت هەلبەت هەر ئەو گریانویتى، ئەگەر سألہایەک کۆپیکاریت کردبیت و نەتوانیبت کارىکی هونەرى دروست بکهیت، رەنگە لەبەرئەوہ بووبیت؛ که روخسارى مەعشوق لەلات تەجەللا نەبوو، هەرچیت دەکرد نەتدەتوانی تابلۆیەکی بکیشی.

ئازارى هەبوو، ئارامى نەبوو، له رێوہ که دەگەى وەکو کاغەزىکی سپى گرمۆلەى دەکردیت و پاشان دەپۆشت، هیندە له گیلینى خۆت بەردەوام بوویت که ناچار بوویت ئەو بکوژیت، بەلکو خۆتى لى پاک بکەیتەوہ، سەرئەنجام بەو کۆتایىیە گەیشتیت که پارچە پارچەى بکهیت و له دەستى رزگارت ببى. بەلام تىگەیشتیت له راستیدا زنجیری گەردنت توندتر کردووتەوہ. که سەریت لى کردوہ، برۆ تیکە لاوہکانى و چاوہ کراوہکانى دەیانخواست هەلیکی تریان بەدەیتى، بە لیوانیک که له

نیوان گریان و پیکه نیندا تیامابوو وهک بلّی دهیویست قسه بکات، یان به گوناوه کانی خوئی پی بکه نیت، وهک ئه وهی خوئی له و ژبانه بی مانایه ی خوئی ماندوو بوو بیت، به مه رگ پی ده کهنی، به لام له ترس و نازاردا به هه ناسه برکیتوه ده لایه وه و هه موو چه که ژنانه کانی خوئی خستبووه کار تا پیش به م کوشتنه بگریت.

تۆ ئیتر نه تده بینی، ته نیا دهنگی سووکایه تی پیکردنیت ده بیست، له دلّنا وت "له بهر ئه وهی خویشم دهو بیت، ده تکوژم" به لام سهیر دوچار ی دوو دلییه کی فه لسه فی بوو بیت، که ده بوو رسته که ی خوئی تیدا راست بکه یته وه که؛ "نا.. له بهر ئه وه ده تکوژم، خویشم دهو بیت" ئیتر جیاوازی چی بوو؟ ری ئاشتی نه کرا بووه و ته ده ست له کوشتنی ئه و هه لگریت، روژی سه د جار هیوا ی ده خواست که بریا تۆ بمردیتایه و ئه و به ئاسانی بتوانی میوانه کانی به ریته ئه وئی.

له دلّی خوئا وت "بیرته؟" کیردی تیژی چیشته خانه که ت به گوشاری زیاتر له سه ر دهمار و پیستی ژیر ملیت دانا و خوین فیچقه ی کرد و په رییه سه ر شووشه ی چاویلکه که ت، دیسانه وه به رده وام بوو یته وه له کاره که ت، ئه وه نده کیرده که ت هینا و برد تا سه ریت له لاشه ی جیا کرده وه و خوین فواره ی کرد، ده موچاوه شینه که ی سپی هه لگه راو ده توت ده گه ریته وه بۆ خه ونی پاکی منالی.. سیمای ئارام بوو بووه وه و که فه له ی ناوچاوانی و گۆناکانی نیشتنه وه.

ئا .. له ویدیو ئه م ده موچاوه ترسنا که وه وینه ی فریشته یه که بوو تا ئه و کاته ی نه ترانی بوو؟ چه ند جوان بوو، ئایا ده بوو دووباره زیندووی بکه یته وه؟ بۆ ساتیک هه رچی نه فره ت به رامبه ری هه بوو، وهک با روئی، بریا کار به مه نه گه یشتایه، بریا ئه وت دروست بگردایه ته وه، ئایا دروویه

که دهتوانرئ مروّف به رههندی مروّفی شارستانی نزیک بکریتهوه؟
ئاپا راسته که کاتیک ئادهم مرد، رهزالهتهکانی شهیتان بردی و
روحیشی خوا؟ باری تهعالا.. هیچ ناخوشییهک له روخساری فریشته
ئاسای ئهودا نهدهبینرا، رهگهکانی ناوچاوانی که بههر لیدانئیک
دهبهنگی و گهژهبیان دووباره دهکردهوه، ئیستا ئیتر ئارام بوویون،
قزی پیچ پیچی رهشی له چهچهف و خویندا مانایهکی تازهیان دها،
چاو بریقهدارهکانی به بنمیچهکهوه ههئواسیبوو بی ئهوهی که مؤره
بکهن یا پزيسکيکیان لیوهبیت، لیوهکانی .. ئهوه لیوه گوشتنه
نیوهکراوانهی که دهتگوت تازه له ماچیکی گهرم و دريژ ههگیراوه و
هیشتا تیر نهبووه، وهک خویمان مابوونهوه، نوشتایتهوه و لیوهکانت نایه
سهه لیوهکانی، بۆ یهکهم جار سهرمای تهزوو هیئهری ئهوه گوشته نههمه
خستیتیه لهززه. نهتزانی چهند چرکه یان چهند سهعات بهسهه
لیوهکانی ئهوهوه مایتهوه و ههستت به سهرمایهکی سههیر دهکرد، که
لهزیکی وای لی هیئابوویت، که هیچ پیوهندی به سهرمای ئهم تهرمه
سههۆل کردوووه نهبوو. بۆ ساتیک پیلوی چاوی چهپی لهریهکی کردوو
وهستایهوه. سههیری دهستهکانیت کرد که چنگی کردبوو به
سههچهفهکهدا، ههردووکیانته له ئهئیشکهوه لی کردهوه و دات به
دیوارهکهدا، نینۆکه تیزهکانی دیوارهکیان رووشاند و وهستان. پهچه
شادهی دهستی راستی بهتهواوی نوشتابوو و پهچهی ناوهراستی
دهستی چهپی که ئهنگوستیلهیهکی خاچی تیدا بوو ریک و دريژ مابوو،
قاچهکانیشت لیک جیا کردهوه، چهند جوان بوو دهتوت پهچه گهورهی
له خهجالهتییهوه بووه به ئاو، سههیری کهمیگ چهماندبووهوه. رانه
گهورهکانی که پیچرابوون له سههچهفه سپییهکهوه بریت و جیات

کردهوه. نیوهی لاشه بی سهرهکەت که وهک پهیکه ریکی بهردین دلوپی خوین له دهماره کانیهوه دهرژا، له تابلویهکی تردا نیگار کرد. قهلهمهکەت دانا، جگه ره بهکت پی کرد، پینج تابلوشت خستبووه لاره و بو ته ماشای جهستهی پارچه پارچهیان دانیشتی. ئایا بهراست شیوهیهکی وههای ههبوو یان تو بهم شیوهیه ئهوت کیشابوو؟ ئایا له کاتهدا منت بیر کهوتهوه؟ ئیرهیی نابهم، بهلام ئایا مانای جوانیت زانی؟ مژیکی قولت له جگه رهکەت دا و ههستت کرد هیزیک تو بو لای ههزار پیشه که راکیشا، چه کمه جهکانت یهک له دوی یهک راکیشا، شتهکانی ناویانت ئەمدیواودیو کرد تا سهره نجام ئهوهی دهتویست دوزیتهوه، قهلهمدانیک بوو که بهرگی نیگار یکی نهینی نامیزی له سهر بوو؛ له بیابانیکی بی کوتاییدا پیره مێردیکی قه مبور له ژیر درختیکی سه روودا دانیشتبوو، کچیکی جوانیش له بهرده میدا چه میبووه و بهدهستی راست گولیکی نیلۆفه ری شینی پیشکیش دهکرد. به پیکه نینه مهدهۆشانه و بی ئرا ده کهی که به سوچیکی لویهوه وهک پهلهیهکی گه ورهیی خوین وشک بووبوو، به لویه خونچه ئاسا نیوه کراوه کانیهوه، به قژی رهش و ئالۆزای ههمان شیوهوه که له سهر سه ری توپه لی بهستبوو، برۆی پویه ست، چاوی رهش، که له ههر که سکی بروانیبایه مه گهر خوا بی زانیایه چی به سهر دههات. هه موو ئهوانه نیشانهی کچیکی ساسانی بوو که دهیگوت له دهستی پپه تییهکان ههلهاتوو و بو بهردهی تابلۆ پهنا ی بردوو تا له ئهماندا بمیختی. ئهوه دوو قومریه هه راسان و بچو کهی سینه شی نامادهی ههلهاتن بوون بی ئه وهی بالکیان هه بیت بو فرین، پۆلی شمشیر بهدهست به شوین ئه ودا له کۆلانه چۆلهکانی نیوه رۆدا، سمیل بابری،

راوشکارانه به چاوی کونپشکیانه وه دهتگوت عهرد کون دهکهن و
ئاسمان دهجه پیتن.

ئهی بۆ کوئی چوو؟ هیچ کەس لەو کۆلانه نەبوو، دیوار و بانیزهکان لەو
سوورەیی هەتاویدا بە هیواشی رەنگەکانیان ئارام ئارام بۆ سوور
دەگۆرا، دەنگە لێکی دووری تر و خەلکی شار بەگوێ دەگەیی، بەلام
کەس دیار نەبوو. دەنگێک وتی "منالی بەرگدروو، ئەستیرەکانی ئاسمان
چەندن؟"

"تالەکانی ئەسپی من چەندن؟"

"منالی بەرگدروو، ناوهریستی زەمین کوئیە؟"

کەس وەلامی نەدایەوه، تەنیا دەنگی داکوتینی میخ بەزەویدا دەهاتە
گوئی، ئەو پێپەتییه شیرزانه عارەقیان دەرشت و تینو بە دواي کچیکدا
کە ئاسان خۆی نەدەدا بە دەستەوه کەوتبونه پڕی و نەفرەتیان لەو
رۆژگاری گەران و سوواخە دەکرد، بی ئەوهی زمانی کەس بزانت.

ئهی تف! ئەگەر ئەم زمانە وشکە ئاوی دەبوو مەگەر دلی بیپرەحم
دریخی دەکرد؟

سەیرێکی پەنجەرەکەت کرد، دنیا تاریک بووبوو، چەند سەعاتیک، یان
رەنگە چەند سائیک تێپەری بیت. ئایا ئەوه گرینگ نەبوو؟ گرینگ نەبوو
میژوو چەندە پیاوانی و تینوی بەخۆیەوه بینیه؛ ئادەمانیک کە لەسەر
ئەم عەرزە گەرمە لیویان وەک لیوی ماسی دەیوت ئاو، لە تینیوتیدا
وختەبوو بین بەلادا و ئاوی دەریاکانیش سویر، جۆگە ئاویکیان
دەویست کە لە کەناریدا گۆلی نیلۆفەر رووایت.

پیاڵەت پر لە مەشروب و کرد و هەلت دا. ئایا حەزت نەکرد کە سێک

ئۆكۆردىيۆن بژەنى و بەئاوازىكى خەمگىن بچرىكىنى «ئەى رۆژگارى
نەخش و نىگاران، ئەى دللى خەوتوو، ئەى خەوى شىرىن...» ئەوى ترى
چى بوو؟ بىرم نەماو، لە زەيندا وتم " دىت پىكەو قسە بکەين؟"

سەرت بەرز كردهو، من نەبووم، رۆيشتبووم و دەنگى شەمەنەفەر
دووردوور هاتە گوئى، هەرچەندە دوورتر دەكەوتمەو، زياتر يادى تۆ دللى
تەنگ دەکرد و هەناسەمى قەپات، وەكو ئەشكىك كە هەرگىز نەتوانم لە
چاوانمەو، بۆت بپيژم، لە گوئشەى زىندا بووى و دلۆپەت كرد. وەكو
بوغزىك كە لە قورگدا مابوو، ئاوا مايتەو... ئەى رۆژگارى نەخش و
نىگاران!

پياو، نايىناكەى تەنىشت دەرگەى قاو، خانەى فىردەوسىيت لە بىرە؟
پالى دەدا بە دىوارەكەو و ئۆكۆردىيۆنى دەژەنى، جارجار كەسىك
ئەسكە ناسىكى دەخستە گىرفانىيەو. قىافەيت بىر دىتەو؟ شىو، لە
كەس نەدەچوو لە خوئى نەبى، چاويلكەيەكى رەشى لە چاودەكرد كە
سەرى لووتى بەزەحمەت لە ژىرىيەو دەبىنرا، شىو، يەكى بازارى هەبوو،
غەبغەدار، سەرى ماش و برنجى، قزى لوول و شانە كراو، پاك و
خاوين، كاتىك كە لىو، سوورەكەى دەجولاً ئىتر بونىام تى دەگەى كە
دەيەيت بچرىكىنى «ئەى رۆژگارى نەخش و نىگاران» چاكەت و
پانتۆلەكەى هەمىشە رەساسى بوو، قۆپچەكانى داخراو، وىقارى
پياو، يەكى هەبوو كە سەرەتا من ترسام ئەگەر پارەيەك بخەمە
گىرفانىيەو، دەست لە ئۆكۆردىيۆنەكەى هەلگرى و چاويلكەكەى داكەنى
و بەشىو، يەك سەبىرم بكات كە يانى، كارىكى باشت نەكرد.

"ببوره بەپيژ... چەند جوان دەبژەنيت، كاتىك كە تۆى لى نەبىت ئىمە
شتىكمان ون كردهو، دەنگ و سەداى ئەم شەقامە بى تۆ هەر قسەى

قۆرە، دەزانیت؟ من زۆر سوپاسی تۆ دەکەم.. یانی ھەموومان" بۆ نەمدەتوانی قسە بکەم و لە کاتی سەرکەوتن بە قادرمەکاندا ھەڵدەنوتام، ھەمیشە بەمجۆرە کاتیک بونیا م لەسەر خۆی نەبیت ھەڵدەنوتی، جانناکە ی لئ دەکەوێت و ھەرچی تێدایە ھەڵدەریژیت. چ مەرگم بوو کە وا دەترسام دووبارە ئەم ئاھەنگە بوەستین، بەرەو رووم بیت، پەلم بگری و جانناکەم بداتەو دەست و تاسەر و قادرمەکانەو م بگەپەن و پرسی "خۆ هیچت لئ نەھاتوو؟"

بۆ وا سەیرم لئ بەسەرھاتبوو، زۆر بی تاقەت بووم بۆی، بەدەنم ئازاری دەھات، ئیسقانەکانم لە گشت لایەکەو ھاواریان دەکرد و ئەژنۆم دەلەرزى، کە چوومە قاووخانەکە دیسانەو ئەو لەوێ نەبوو. قورسایى دنیا کەوتە سەرشانم و ریی ھەناسەمى قەپات کرد، بۆ ساتیک لەو ناوھەراستەدا سەرگەردان بووم، نەمزانی بۆ لەوێ وەستاوم، بۆچی ھاتووم و چیم دەوێت و چ مەرگم بوو؟

چوومە شوینە ھەمیشەییەکەى خۆم و لای پەنجەرەکەو دانیشتم، بەلام ھیچم بانگ نەکرد، جگەرەیکم پئی کرد و دلم سپارد بە ئۆکوردیۆنەکە. جیگەى من لە کۆتاییی قاووخانەکەدا لە شوینیکی لاپەنادا بوو، پالم دەدایە و بە دیوارەو ھەموو قاووخانەکەم دەخستە ژێر چاوەو. بەلام ئیستا نەمدەویست سەیری ھیچ شتیک بکەم، دەمویست گوئی لەو مۆسیقایە بگرم و لە خۆم بپرسم کە ئایا ئەویش بیر لە من دەکاتەو؟ ئەسلەن منى لە یادە؟ چەند جاریک سەلامم لئ کرد، کلاوھەکەى بەرز دەکردەو و دنوشتایەو و بەریژەو زەرەدیەکی دەگرت، ئایا لەگەل ھەموو کەسێکدا ھەروابوو یان تەنیا بۆ من ریزی دەنواند؟ تۆ لە بیرتە چاوی دەبریپە من و بەدەستی چەپ یان راست یاری بە سمیلئ

دهکرد، بئ خهيال و رههت منى دهخسته ژير ئه و نيگيا نهى و دهيتواندمه وه، خووشى به زهردهخه نه په كهى نهينى ئاميزه وه بؤ پهروهردگارى من درودى دهنارد.

گارسونيك كه كراسيكي سهوزى له بهردابوو له منى پرسى كه هيچم دهويت، من گوتم نا، دواتر سى پياو هاتنه سهر ميژه كه م، دووانيان مهست بوو، په كيكيان قزبژيك بوو.

"دهبيت زور ببوريت.. هااا.. هه ليهت جه نابت شاعيريت"

مژيكي خهستم له جگه ره كه م دابوو، دوو كه له كهى له قورگما پهنگى خوارده وه، سهيرم ده كرد، لاواز و دريژ و بئ جورم، كاكولئ هينا بوويه سهرچاوى، دوو كه له كه م كرد به سهروچاويدا و ههنگاو يك بؤ دواوه له تريكي دا، به لام نه عيده توانى هاوسهنگى خوئى رابگرئت، به ملاولادا دهكهوت. عاره قيان له شوينى تر دهخوارده وه و دههاتنه قاوه خانهى "فيردهوسى" يان قاوه خانهى "نادرى" قاوه په كيشى بكن به سهردا.

قز بژه كه يان كورسييه كى راکيشا و له سهرى دانيشت، ددانه كانى دهستكرد بوون و كاتيک به چاوه شينه كانى تپى دهروانيم، ههستم دهكرد سهيرى دوو هه لماتى شووشه ده كه م، وتى "زور ههز ده كه م گويم له شيعره كانى تو بيت" روو به هه رسيكيان وتم "من نه هلى شيعر نيم.. نه هلى نيگارى سه ره رگى قه له مدانم"

"نه مگوت جه ماعهت؟ من دهمزانى ئه مه پتوه ندى به ميرزا قه له مدانه وه ههيه"

"زن چؤن جگه ره دهكيشيت"

"من دهيكيشتم" و ناوچه وانم دابه په كدا، ستيه ميان لووتىكى قه وس و

قزڙيكي لووسي هه ٻو، مڙي هه ڀر مهه ڪي له جگه رهه ڪه ڪي دها و وادهاته
پيش چاو له دووانه ڪه ڪي تريان هه رامزاده تر بيت، به دست ناماڙه ڪي ٻو
كورسيه خاليه ڪه ڪي نه و ڪرد و وتي "من هه زم له و پيشانه نيهه ڪه
ڪو تاييهه ڪه ڪي ان "ڪيش" بيت"

وتم "مه به ست؟"

"ويستم بيرسم له و جه نابي نيگار ڪيشه هيج هه لده ڪري؟"

نه متواني به به خوم بگرم، به ري دهستم ڪيشا به مي زه ڪه دا و
هه ستام" هيج پتوهنديه ڪي به توه نيهه"

"ٻو دهي ڪه ڪي به هه را؟"

"دهمانه و ٻيت بزانيت تامي چون ٻو؟"

"هه نه وهنده" هه رسي ڪي ان پي ڪه نين.

ٻوني شيريني دي ٻيت.

دهمويست به جان تا ڪم وهه بڪيشم به ده مچاوي نه و
سه سه ري هه ٻانه دا، ڪه په رچه مي بنوسينم به ناوچه وانويه وه، ده مويست
بليم قور به سه رتان. له بهر نه مهيه ڪه ئيمه بهم حال وه شانازي
نه ته وايه تيمان نيهه؛ هه ستي هه ره وه زيتان نيهه، مرؤقه ڪان به مرؤف
نابينن، له بري ڪار به تاله لي ددهن و له به يانويه وه تا ئيوارئ چه نه
دهدن.

ره جالي هه سيوانه، ناپياوانه، نه گهر راست ده ڪن ٻو جي هه ڪ نيهه
دا ڪو ڪي له مافه ڪانتان بڪات؟ ٻو چوار ڪه ستان ناتوانيت پي ڪه وه
هه لبي ڪات؟ ٻو هه ركه سي ڪ دي ٻت به ڪسه به ئاساني ده چي ته ميشڪتانه وه،
قور به سه رتان، ڪه چي ته نيا وتم "ره جاله ڪان، بيدهنگ" قي زاندم و به

هەردوو دەست گۆتیەکانم گرت تا دەنگی خۆم نەبیستم، گرم گرتبوو، بۆ چرکەییەک هەستم کرد یەکیەک لەوان لە دواوە زنجیرەکەیی کردمەووە کراسە رەشەکەم کەوتە خوارەووە و من رووتبوومەووە.

نەمزانی چەند زەمەن تێپەڕی، تەنیا بیرمە کە دەستەکانم لەسەر یەک لە رووی مەمکەکانم دانابوو، رووت لە بەرامبەر ئەو هەموو شمشێر بەدەستە وەستابووم، قاقایان لێ دەداو من ئەم جارەم رێی دەربازبوونم نەبوو کۆمەڵێک لە مێشکما دەستیان بۆم رادەوێشان، دەموچاویان دیار نەبوو.

وێکو باڵۆنیکی سووک بووم و لە بێکیشی زەمەندا روودەچووم، وێکو بلاییت دنیا وێک میزەلانیکی واییت و چووپیته مەکو، من لە کاتیکیدا چنگم بەپەتییکی ئاشکراوە کردبوو تیکەلای لە رەنگەکانی سوور و سپی جێ دەمام، بۆرەیی مانگا دەهات، زایەلەیی دەنگی کارمەندانی پزیشکی دادوهری، دەنگی کەسانیکی تیکەلۆپیکەل کە من هیچیانم نەدەبینی، دەنگی زەنگی تەلەفۆنیکی لە سالانی دواتردا؛ گوشییەکەم هەلگرت و گوتم "فەرموو"

"سلاو"

"سلاو لە تۆش"

"ببۆرە چەند سالیته؟"

پێش ئەوەی وەلامی بدەمەووە پرسى کە ناوم چییە؟ حەوسەلەم نەبوو وتم "کویت لێ داو؟" یەک ژمارەیی بەهەلە وت، گوشییەکەم دانایەووە. دووبارە زەنگ لێ درایەووە، گوشییەکەم هەلگرت و گوتم "فەرموو"

وتی "چ دەنگیکیک!"

وتم "ئىشت بەكى ھەيە؟"

وتى "ببوره ئيره كوئيە؟"

وتم "پزىشكى دادوهرى"

گوشىيەكەى دانايەو، ئەو شلەژا و من بەئارامىيەكى تەواوھە بىرم لە رابردو دەكردەو و بۆ قاوھخانەى فيردەوسى گەرامەو. قاقاى پىرەمىردىكى قەمبور دەھات و ئەوان لە دەورم كۆ بووبونەو، لە ناو ئەو ژاوەژاوە غەريبەدا تەنيا ژنەفتم كەسىك ووتى "تۆش چوويته رىزى مردوانەو" بوغزم كردبوو لئوھكانم دەلەرزى و سەرم داخست، بەلكو گولئى نىلوفەر بچنم و پىشكىشى پىرەمىردى قەمبورى بكەم، بەلام كە سەرم بەرز كەردەو ئەو سى پياوھ رۆيشتبون، پياويكى تر لە بەردەمدا راوھستابوو كە چەندىن جار بينىبووم، لەگەل ئەو شاعيرە بالابەرزەدا دەھات و ئازارى بە مېروولە نەدەگەياند. چاوهكانى رىپۆقى كردبوو شتھايەكى لە رەفتارى ئەو شاعيرە بالابەرزەى تىدابوو، ئەوھى كە قۆلى ھەلدەكردو ئارەقاوى و لەرزىو، بەچاوهكانى لىم دەپاراپەوھ كە سرنج رۆبكەمە رەگە ھەلماوساوھكانىيەو. بە گريانەوھ و تم "من ئەھلى شىعر نىم.. ئەھلى نىگارى سەر بەرگى قەلەمدانم" چاكەتەكەى خۆى داكەند و داى بەمندا، دانىشتەم سەيرىكى دەوروبەرم كرد، تا بزانم كى سەيرى كردووم، دواتر ئەو پياوھ وتى كە خەرىكى كارى خۆيانن، ھىچ نەبوو.. چى بوو؟ لىكھەلە تىگەيشتنىك بوو تەواو.. ئەرى.. ھەر ئەوھى كە وتم، ھەلە لى تىگەيشتنىكى بچووك.

كراسەكەم لەبەر كەردەو و ئەو پياوھ زنجيرەكەى بۆ داخستەوھ، چاكەتەكەى لە شانم لى كەردەوھ بانگى قاوھى كرد، وتم "بريا مەشروېم بخواردايە" گارسۆنەكە بۆ من قاوھى ھىنا، پياوھكە لە گىرفانى

جانتا که پیدا شوو شهیه کی دهرهینا و فنجانہ کہ می لی پپر کرد، وتی "تا ئیستا عارہقت به قاووه خواردووہ تہوہ؟" من وتم "نا" ئہوہی له فنجانہ کہ دا بوو فرم کرد، سیگار یکم پی کرد، پشتی دہستم دہگہست و دہمویست قسہ بکہم، لی گریان فرسہتی نہ دہدا، وتی "به بروای من وا قورس مہیگرہ، بہو شیوہیہ نییہ کہ ئیوہ دہفہرموون، ئہسلہن مہفہرموون" دہستی کرد به گیرفانی بہرباخہ آیدا، پؤستہ ریکی دهرهینا و نیشانی دام، فؤتؤی ئہو شاعیرہ بالآبہرزہی پیوہ چہسکرا بوو، لہسہری نووسرا بوو «انا لله و انا الیہ راجعون»، وتی "به بروای من دنیا قیمہتی ئہم پہیثانہی نییہ" پؤستہ رہکھی چوار قہد کردوو له گیرفانی ناپوہ، وتی "توبی خوا مہگری، من شاعیرم، حہساسم زؤر، ناتوانم بتیینم کہ تؤ ئہشک بریژیت" وتی "حہیف نییہ تؤ ئہم قسانہ دہکہیت.. نا.. وا مہفہرموو" وتی "به بروای من جہستہت و ہک بلوورہ، جوانیشی ہہزار ماشاللا.. بہلای کہ مہوہ رحمتیک بہمن بکہ"

نہمتوانی قسہ بکہم، فرمیسکہ کانم سہری و فنجانہ خالییہ کہم بہگارسؤنہ کہ نیشان دا تا دانہیہ کیکہ بہینیت، بہلام دلّم شتیکی تری دہویست، شتیکی کہ من لہم حالہتہ دابری و لہ گوّل و گولزاردا نوقمم بکات، نغت و سویریہک لہ دہمارہ کانمدا بگہری و من بؤ دنیای پووچی بیات، نزیکی مہرگ، تا بہر دہرگہی دہسشویہ کہی قاوہخانہی فیردہوسی، بہلام قفلّی دہرگہ کہ سووریو، وہستام تا کہ سیک کہ لہو پیو بیتہ دہرہوہ، روانیمہ باخچہی پشت قاوہخانہ کہ، پشیلہیہک لہ ژیر سیتہری دارقؤخچیکدا بہچکہکانی دہلیسایہوہ، لہولتر مندالیک لہسہر سندوقیک دانیشتبوو سہوزہی پاک دہکرد، ہہموو ئیسقانہ کانم ہاواریان دہکرد و دہمارم خیراخیرا لیی دہدا، چہند تہقہیہکم لہ

دهرگه که دا، پیره مېرديکي پاک و تهميز له کاتيکا دسته کاني به د سمالکي سپي پاکه کرده وه، هاته دهره وه و من چوومه ژوورې، به لام نيتر دهرگه که م قفل نه کرد، له بهردهم ئاوينه که دا وه ستام، سرنجم پرکردو چه قاندمه دهمارم. سووتانکي به وروژان له سهر رووي پيستم نيشت.

بوني شيريني سووتاو دهات.. وينه ي ئاوينه که که من بوو تاريخ داهات، ژنيک له ناوه راستي نيگاري سهر که مؤله ي نيترگه له يه کي بلووري گورده دا، له سهر کورسيه کي دارين دانيشتبوو، له کاتيکا پياوه کان مژيان له نيترگه له که دده دا، بلقي ئاو به سهر له شيبه وه ده خزاو ده چوو بو ئاسمان، چاوم تروکاند و دووباره سهيرم کرده وه، ژني نيوه رووتي ناو تابلوکه سه ماي ده کرد و پياوه مهسته کان شانيان دابووه سهر پشتيه کانيان، دهستیک به جامي باده و دهستیک له سهر ورگيان مه دهوش و خه والو جار جار لييان دهرواني، يه کيک ره بایي ده ژه ني يه کيک ده في لي دده دا، ئه و ژنه ي که سه ماي ده کرد نه خوش بوو، حاله تيکي باشي نه بوو، ئايا له ئازاردا وا خوي ده پيچا يان به راستي ده بويست سه ما بکات؟

سرنجی خاليم له دهمارم دهرکيشايه دهره وه، جي سووتانکي تيمدا به سريه که و له سهر پيستمه وه نيشت، وينه ي ئاوينه که تاريخ نه بوو، من چرچه نادياره کاني پيستی دهموچاوم به ناساني ددي، ئايا ئه و ژنه من بووم يان که سيکي تر؟ ژنيک به چاويکي کز، شانکي داکه وتوو و کوره وه، دهسته يه ک مووي سپي سهر ي له ههر دوو لاي له چکه که يه وه هاتبووه دهره وه، دهستیک به ئه ژنو و دهسته که ي تری به که مه ريه وه، له تاو چ که سيک هاتبوو که داويني سولتان بگريت و فيغان بکات؟

هاواری دهکرد، که هەرچی دهیکیشم لهدهست تۆ دهیکیشم.

بهلوعهکهه کردهوه و دهموچاوم شۆرد له ئاوینهه روانی. خۆم ناسی،
خهندهیهکهه بۆ خۆم کرد، قسچاکانم هیسواش دا بهزهویدا تا بزانه
مهحکهمن، ئهوکاته دهنگی ون و دووری ئۆکوردیۆنم بیست و تیگهیشتم
دنیا زۆر گهرمه، بهقادرمهکاندا چوومه سهروهه و خۆم گهیانده میزهکهه
ئهو پیاوه هیشتا جگهرهکهی تهواو نهکردبوو، دانیشتم و جگهرهیهکهه
ئاگر دا.

وتی "خۆتان ساز کرد؟"

سهرم بادا، بهلام نهک بهنیشانهی بهئی، پاشان وتم "بهئی؟"

"پرسیم باشتی؟"

به زۆرهکی زهردهخهنهیهکهه کردوو بابتهکهه گۆری "بهئی.. دهموچاوم
شۆرد، کهمیک فینک بوومهوه"

"ئێستا نا.. کاتی خۆی، دهبیته منیش برۆم دهموچاویک بشۆم"

چ پێوهندی به منهوه ههیه، ئهسلهه تاقههه لێی نهبوو، جگهرهکهه
بهنیوهی خامۆش کرد و وتم "چهند گهرمه"

«بهبروای من، دهبی بروای تۆش بپرسم، مهیلت لێیه بچینه مائی من،
زۆر دوورنییه له شهقامی "سیروس"».

"سیروس؟ ههمان ئهه شوینهی که دوینی پیاویک خۆی و چوار مندال
و ژنهکهی بهبهنزین سووتاند؟ شارهزام.. یانی تا ئێستا نهپۆشتمووم،
وهلی بیستم که پیاویک خۆی و خیزانهکهی ئاگر تی بهرداوه"

فنجانهه قاوهکهه بهرههرووی درپژ کرد تا کهمیکی برپژئی، دیسانهوه له
جانناکهیدا شوشهکهی دهرهینایهوه و فنجانهکهی لێ پرکرد و وتی که

لهگه‌ل قاوه‌دا حه‌شر ده‌کات، وتی "ئه‌مه کۆنیاکه، به‌پر‌وای من کۆنیاک و قاوه پیکه‌وه یانی تۆپ" فنجانی قاوه‌که‌م په‌کیینه هه‌لدا و گه‌رم بوومه‌وه. وتی "به‌رێکه‌وت وابوو به‌لێ، له‌سه‌ری کۆلانه‌که‌ی ئیمه‌ بوو، ده‌زانی دوینی عه‌سر که" هه‌ستام "زۆر سوپاسی لوتفت ده‌که‌م من له‌وه زیاتر زه‌حمه‌تتان ناخه‌مه‌به‌ر"

به‌سه‌رسورمانه‌وه سه‌یریک‌ی کرد "بو کوی؟"
"دره‌نگمه"

عاجز و خه‌مبار ده‌هاته پێش چاو، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌مه‌جلیسیکی خه‌تمدا، خواردنیان دا‌بێته هه‌موویان و ئه‌میان فه‌رامۆش کرد‌بیت، وتی "ئاخر ده‌زانی من شیعریکم له‌وه‌سفی تۆدا هۆنیوه‌ته‌وه، که زۆر حه‌زم ده‌کرد بیخوینمه‌وه و سه‌رنجانی له‌باره‌وه بزانی، به‌پر‌وای من زۆر زوو ده‌ته‌وێت برۆیت"

وتم "ئه‌گه‌ر به‌پێویستی ده‌زانی شیعره‌که‌ت بخوینیته‌وه، باشه بیخوینه‌روه" په‌شو‌کاوانه به‌دوای شیعره‌که‌دا گه‌را، له‌م گیرفانه‌وه بو ئه‌وگیرفان، له‌ گیرفانی به‌ر باخه‌له‌وه بو گیرفانی لاته‌نیشت، گیرفانی دواوه، سه‌ره‌نجام دۆزییه‌وه، کاغه‌زیک‌ی چوار قه‌ده‌کراوی کرده‌وه و به‌ مژیک‌ی قولی له‌ جگه‌ره‌که‌یه‌وه خویندیه‌وه:

"دهنک دهنکی هه‌نار"

تۆبوویت که له‌ زارمه‌وه ده‌رژایت

که‌وچک که‌وچک ئیمه‌ سوور و ته‌رتر ده‌که‌یته‌وه

تۆبووی به‌ نیگا

ئیمه‌ت

وتم "داوای لیبوردن دهکهم"

به په شوکاوییه وه وتی "هیشتا ته واو نه بووه"

"به لئی، ده زانم" بو دوایه مین جار چاوم به دیواره کان و جیگه خالییه که ی نه ودا گپرا و جانناکه م هه لگرت، له شوینی خوئی هه ستا و به ری لئی گرتم، ئیستا ههستم به کراسه ره شه که ی و ریشه نه تا شراوه که ی کرد، وتی "به راست هه و آلت هه یه که هاوړیکه ی ئیمه مرد؟"

"مرد؟ کام هاوړی ئیوه؟"

به دهست ئاماژه ی بو گیرفانی بهر باخه لئی کرد "ئه وه ی که چوئن بلیم، بیرتان نییه؟ پوستره که ی به دار و دیواره وه هه یه"

بیرم بوو، ویستم بپرسم بو مرد، به لام وتم "هیچم بیرنایهت"

"به هه حال، گه زازی گرت و مرد"

"خوتان خووش بن"

"بونیا میکی گول بوو.. گول.. هه میشه خه یالی ده کرد له چل سالیدا ده مرئی و هه رواش بوو، مرؤقیکی زور باش بوو، به لام قسه نه ده چوو به گوپییدا، ده چوو به ردهم دؤلابی پشت سارده که ره وه به رزه کان و له وئی ته زریقی ده کرد، نامه رده کان سرنجی پیسیان لی دابوو، بی خوینبازی.. "یه کسه برووسکه یه که به پشتما هات، وهک ئه وه ی منیان له ئاگردا دهره ئنابیت و له سه هؤلیان هه لکیشابیتم، گوتم "خوا لئی خووشبیت، من ئیتر ده بیت برؤم"

وتی "ده ته ویت له گه لئا بیتم؟"

"نه خیر" خیرا له وئی هاتمه دهره وه و ئه سکه ناسکیکم خسته گیرفانی

ئەو موسیقارە نابینایەو، خۆم گەیانده شه قامەکه، حەزم دەکرد بەنێو
خەلکەدا وەک وەرەقە یاری بەجۆزیک هەلگە پێمەو، کەس هەست
نەکات چیم. عەسرتکی گەرم بوو، قژم سەر شانەکانمی قورستر دەکرد،
پیاویک لە قەراخ شووستە ی جادەیهک چیچکە ی کردبوو، بە سەتلیکی
حەلەبی سوور شووستە ی بەردەم دووکانەکە ی ئاوەرشتین دەکرد. من زۆر
گەرمامبوو، حەزم دەکرد جەکانم دابکەنم و خۆم بخەمە بەر ئەو ئاوە،
حەزم دەکرد سەرم لەو ئاوەدا نەقۆم بکەم و تاسەد بژمیرم، کە چی تا
چلێش نەمدەتوانی، ئەگەر زۆریشیان لی کردمایە.

ماشینێکی پانویۆری رەش هۆرنی لی دا و من گویم پی نەدا، پیاویک
بەلامدا تێپەری و لە ژیر لێووه وتی "بووخۆم" من هەرۆک ئەوی
نەشمببستبیت، بەلام خەریک بوو سەرسام دەبووم. ئەم هەموو دوژمنە
هەیه و نەمزانیوه؟ لە دنیا یەکدا دەژیم کە هیچ پەنایەکم نییه، دنیا یەک کە
هیچ و یکچوونکی لەگەڵ کۆمەلگە ی مرۆفایەتی نییه، جێگە یەک وەک
بێشە و درنده و من ناچار بووم بەرگە ی بگرم و بەترس و لەرزوه
بە پێدا برۆم، بەترسوه بنوم و بەپەشیوییه وە رابیم، مەگەر چەندیک
دەژیام تا نیوه زیاتری تەمەنم لە پووجە لکردنەوی پلانی ئەوانی تەدا
بەفیرۆ دەم، بۆ کەس بەفریادم نەدەهات؟

بۆ ساتیک سەرم گێژی خوارد، بیرم کردوه، لە کوئی بووم و بۆ کوئی
دەرۆم و لە کام زەماندا وەستاوم؟ نەمدەزانی بەردەوامیم لە رویشتن یان
بگەریمەو؟ بۆ کوئی بگەریمەو؟ بۆ شەمەندەفەرێک کە لەتاریکیدا
بەخیرایییهکی سەرسورھێنەر دەرۆی؟ بۆ قاوێخانە ی فیردەوسی؟ یان
بۆ مائی ئیوه؟ تاسەتم دەکرد، گریی سەرپۆشی خەیاڵم توند کردوه و
بۆ مائی ئیوه ریگەم گۆری، بەلام لەپر ژنیک لە بەردەمدا هەلتۆقی و

به‌ئاوازيكى توورپه وتى خوشكى.. وتم من نيم.. په‌شيمان بوومه‌وهو به‌هه‌مان ري‌دا كه‌وتمه‌وه رى، گه‌رمام بوو چه‌زم ده‌كرد بير له‌وه بكه‌مه‌وه، سى مانگ نا دوو مانگ و چوار رۆژ بوو كه ئه‌وم نه‌ديبوو هيچ كه‌س و هيچ شتيك جىي خالىي ئه‌وى پر نه‌ده‌كرده‌وه، ته‌نانه‌ت رۆژگارى نه‌خش و نيگارانيش. ماوه‌يه‌ك بوو نه‌ده‌هاته قاوه‌خانه‌ى فيرده‌وس كه‌س هه‌والىكى لىينه‌بوو، هيچ شتيك بوئى ئه‌وى لى نه‌ده‌هات، ئايا له‌ من ره‌نجا بوو؟ قسه‌ى لى دابريبووم؟ ئايا ئيتتر تاقتى نه‌مابوو، وا خوى نيشان نه‌ده‌دا؟

من سالانىك به‌ر له‌ هاتنم بو ئه‌م دنيايه، خوّم له‌ودا هه‌ست پى ده‌كرد، له‌ روحى ئه‌ودا، له‌ خوئنى ئه‌ودا بووم، به‌ده‌ماره‌كانيدا ده‌رۆيشتم و له‌ نيگايدا هه‌رده‌م نيشانه‌يه‌ك له‌ من بوونى هه‌بوو، كاتيک ده‌هاته خه‌ونى تووه به‌روونى ده‌مدى كه ده‌ستى ده‌كات هه‌ر دنانه‌وه بو خالقى من دروود ده‌نيرى. سه‌يرى تابلۆكانى تو ده‌كات و به‌گالته‌وه ده‌يگوت ئاغاي كۆپى ده‌وله، ئايا هه‌نوکه له‌ يادتا بووم؟ چه‌زم ده‌كرد يه‌ك جار، ته‌نيا جارنك ئه‌و ببينم و سالوى لى بکه‌م، له‌ به‌رده‌ميدا به‌رپزه‌وه بوه‌ستم كه‌ كلوه‌كه‌ى له‌ سه‌رى دابگرىت و بلّيت هه‌وا چه‌ند بۆگه‌ن بووه، يا بو نمونه‌ تو ناوت چييه و چه‌ند سالىت، ته‌نانه‌ت چه‌زم ده‌كرد به‌ تووره‌ببويه‌وه بلّى "بو دىته ئه‌م قاوه‌خانه‌يه، له‌ كونجىكى ماله‌كه‌تدا داكه‌وه و هاتوو سه‌رىكم دا " تا من بلّيم "ئه‌م شه‌و دىته؟" ده‌يتوانى له‌ شتيكى تر توورپه ببیت و له‌ خولقه‌تى من گله‌يى بكات و به‌گرثيبه‌وه بلّى "بۆجى هاتويته ئه‌م دنيايه‌وه؟" من بلّيم "بو سه‌رلپتيدانى تو" پاشتر بيم به‌دووكه‌ل و له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و چاوپره‌ش و بريقه‌دارانه‌يدا هه‌لبّيم. ئاره‌زووم بوو يه‌ك جار، ته‌نيا يه‌ك جار، چاوه‌كانى بدره‌وشپته‌وه و

زهردهخه نه له روخساریدا نهخش بیهستی و بهمن بلّیت "یا هو...
دیدارت به قیامت"

بۆ بهدبهختبووم، بۆ هه‌رگیز پیتی نه‌ده‌گه‌یشتم و نه‌گه‌ر بشگه‌یشتبام
وه‌کو می‌شه‌هنگ له روحی مندا پوره‌ی دهدا و له چاوتروکانیکدا ته‌رکی
خانه‌و لانه‌ی دهدا؟ ئایا له‌به‌رئه‌وه‌ی چوارپارچه ئیسقانی ئهم جه‌سته‌ بی
خوین و روحی بدات به‌سه‌رمدا؟ چه‌ند به‌دبهختبووم و نه‌مه‌زانی...
چه‌ند سه‌رم کرد به‌یانه و قاوه‌خانه‌کاندا، چه‌ند له به‌رامبه‌ر مآلیانه‌وه
رۆیشتم به‌لکو ئه‌مه‌خوایه شوینه‌واریکی ئه‌و ببینم و نه‌مبینی، چه‌ند
شه‌و به‌یادی ئه‌و نوستم و که چی تۆ هاتیته‌خه‌ونم، ئایا تۆ ئاسته‌ته‌نگی
نیوان دیداری من و ئه‌و بویت؟
ئیتیر نه‌مه‌زانی.

گه‌رمام بوو، به‌شه‌قامیکدا سوپامه‌وه، که پرده‌رخت بوو سێبه‌ریکی
زۆرتری هه‌بوو، له خێراویک ئاوم خوارده‌وه، خۆم به‌دوکانی
وینه‌کیشه‌کانه‌وه و خه‌فاند. ئه‌وئێ گۆزه‌ری قه‌له‌مدانییه‌کان بوو، هه‌موو
نیگارەکانیان له‌به‌ر خۆره‌که‌دا دانابوو تا وشک ببه‌وه، یان رهنگه‌ بۆ
ته‌ماشاکردنیش دایان نابیت، تابلۆکان هه‌ریه‌که‌یان چیرۆکیکیان هه‌بوو؛
دوو کۆتر له‌سه‌ر ستاره‌یه‌که هه‌لنیشتبوون و به‌ماتییه‌که‌وه بیریان له
دره‌خته‌کانی ئه‌ولای ته‌لاریک ده‌کرده‌وه، ژنیکی بالابه‌رز گۆزه‌یه‌کی پری
له‌سه‌ر شان نابوو، دره‌ختیک پریوو له‌قه‌له‌ره‌ش، هه‌لۆیه‌که به‌ئاسماندا
ده‌سوپایه‌وه، دره‌ختیکی تر ئه‌وه‌نده‌گه‌وره‌بوووه که له‌چوارچێوه‌ی
تابلۆکه چوو بووه‌ده‌روه. چوومه‌پێشتر هه‌ندیک له‌تابلۆکان مروّقیان
بۆ لای خۆیان راده‌کیشا، هه‌ندیکیان ته‌نیا ئیشی ئاوی بێمانا بوون،
چه‌ند ماسیگریک عاره‌قیان ده‌ردابوو تۆریان راده‌کیشا، ژنیک مندالێکی

له باوهش گرتبوو، پشیله‌یه‌ک خه‌ریکبوو به‌گلو له شلیله‌یه‌ک یاری ده‌کرد، له تابلویه‌کی تردا پیاویکی موویۆر سه‌یری من، یان که‌سیکی له پشت منه‌وه‌ی ده‌کرد، ئاوړم دایه‌وه که‌س له دوامه‌وه نه‌بوو، دووباره سه‌یرم کرده‌وه، وتم من؟ بزه‌یه‌کی کرد، ده‌ستیکی به‌مووه بۆره‌کانیدا هینا و به ده‌سته‌سپریکی سپی عاره‌قی ناوچه‌وان و سه‌رلیوی سړی، سه‌عاته‌که‌ی به‌ره‌و رووی من گرت و ده‌ستی نایه ژیر چه‌نه‌یی و وه‌ک خو‌ی وه‌ستایه‌وه. چومه پدیشتر سه‌یری سه‌عاته‌که‌یم کرد، به‌لام نه‌متوانی بزانه سه‌عات چه‌نده. منیش بزه‌یه‌کم بۆ سه‌نده‌وه و سه‌ریکم بۆ له‌قاند، یانی که چی بووه؟! چاوی تروکاند، لیوی جولانه‌وه بی‌ه‌وسه‌لانه وتی "پزیشک بووم هه‌ر له خو‌ت و خوړای نه‌خوشکه‌وتم و مردم، هه‌ریه‌و ئاسانییه، زۆر قوړیا ته.. که‌س ته‌کلیفی ئەمه نازانیت، تو ئەمه ناو ده‌نییت ژیان؟"

ده‌ستی چه‌م به‌حاله‌تی پرسیار برده‌پیشی، وه‌کو گو‌ل کرده‌وه، جاریکی تر سه‌رم راوه‌شاندا یانی که هیچ ناکریت و به‌ته‌نیا له چوارچه‌وه‌که‌یدا جیم هیشت و رویشتم.

ئه‌سپه‌هایه‌ک بی ئه‌وه‌ی حیه‌ل بکه‌ن هه‌لیان ده‌خسته‌وه، له تابلویه‌کی تردا تیزه جاریک هه‌م پی ده‌که‌نی و هه‌م ده‌گریا، له‌پر چاوم که‌وت به‌ په‌رده‌یه‌ک که به‌دیواری به‌رامبه‌ر دووکانیکدا هه‌لواسرابوو، په‌رده‌یه‌ک که له ناویدا کانیاییک ورده شه‌پۆلی دها و نه‌سیمیکی فینک ده‌هات، په‌لوپۆی شو‌ره‌بیه‌ک له‌سه‌ر تاشه‌به‌ردیکی به‌رزه‌وه سی‌به‌ری رژاندبوو به‌و ناوه‌دا و هیچ که‌سیکی لی نه‌بوو، ته‌نیا خاوه‌نی دووکانه‌که نه‌بیت که له پشتی ئه‌و تابلویه‌وه دانیشتبوو ته‌رمیمی تابلویه‌کی تری ده‌کرد، که وینه‌ی گو‌لدانیک بوو.

چوومه دووکانه که وه، ساتیک سهیری ئه و پردهیه م کرد، چه ند ئاشنا بوو، من ئه م دیمه نه م له کوئی بینیبوو؟ بیرم له وه ده کرده وه جله کانم دابکه نم و خۆم له ئاوه که هه لکیشم، گه رمام بوو، حه زم کرد بگه ریمه وه، جانناکه م له لایه که وه دانا و کراسه که م دا که ند و بی ئه وه ی ده نگم لیوه بیته چومه ئاوه که وه. ئاوه که سارد بوو هه رجاری که ده چوومه ناوی شتیک ده رزایه دلم.

خاوه ن دووکانه که هه روا که تابلویه کی ته رمیم ده کرد، له پر ئاوری دایه وه، فلچه که ی فری دا و سهیری کی ده ور به ری خوی کرد، من خیرا خۆم کرد به ژیر ئاوه که دا و کاتیک سه رم ده ره ئینا، بینیم که خه لکی له به رده م دووکانه که دا کۆبونه ته وه و به سه رسو پرمانه وه سه یرم ده که ن، دوویاره خۆم کرده وه به ژیر ئاوه که دا و ئه مجاره که سه رم ده ره ئینا ئه و پیاره ئیشه که ی واز لیه ئینا بوو، رووه ئه و لایه سه رگه ردان وه ستا بوو، گرینگیم پی نه دا، سه یری تاشه به رده که م کرد به لکو په یکه ری فه رهادی له سه ر بینیم، به لام که س له وی نه بوو، نه مزانی بۆ ئه وه نده چاوه ری بووم تا به لکه که سیک له سه ر ئه و تاشه به رده وه سه یرم بکات.

بیستبووم هه رکاتیک له سه ر کانی و ئاوێک بم که سیک له شوینیکه وه سه یرم ده کات، که چی هه رچه ند له ملا و لام ده روانی که سم نه ده بینن، دلم په له په ل لیتی هدا و شتیک له ناخمه وه ده رزا، ژیره مه له یه کم لی دا، به ده ستی کراوه به سه ر رووی ئاوه که دا و زه رده خه نه یه کی وه نه شه یی که وایزانم له به ر ساردی ئاوه که یا رهنگه له به ر نه بینینی په یکه ری فه ره اد بوویته، به قژی ره شی خوسا و، چاوی چاوه روانیی وه هاتمه ده ره وه.

چه ند حه زم ده کرد سالانیک له چاوه روانیدا بمیتمه وه، تا به لکو که سیک له سه ر ئه و تاشه به رده وه سه یرم بکات، یان بزانه م ئه و په یکه ره ی

روحی خوئی داوه بهو بهرده له کوئییه؟ پهیکه ریک که رۆژانیک مندالی بهرگدروبوو بو داخوازی کچی پاشا دهچوو.

لهپر خاوهنی دووکانه که ئاوری دایه وه و بینیمی، وهک ئه وهی سهیری درهختیکی گرگرتوو بکات، یان وهک ئه وهی که دلی ئیتر توانای لیدانی نه مابیت، دهستی تا سه سَنگی هینا و ناله یه کی بچووی کرد.

وتم "مه ترسه" و پیکه نیم

وتی "تۆ لیره چی ده که ی؟"

وتم "گه رمام بو" سه رم گیژی ده خوارد و دلم توند لیی ددها، وتی "حالتان باش نییه" و به ره و رووم هات که له سه ر زه وییه که هه لم سینیتته وه، وتم هیچ نییه، خۆم ده توانم، دانیشتم و عاره قی ناوچه وانم به له پی دهستم سَری و وتم "ئاو" به دهستی له رزۆکی په رداخیک ئاوی دامی و من یه کبینه چۆر پریم کرد، که په رداخه که م له سوچیکی دووکانه که دانایه وه ئیمزای تۆم له خوارووی تابلۆکه وه بینی، خیرا هه ستام، جله کانم ته کاند و به زه رده خه نه یه ک مائنا واییم له پیاوه که کرد.

پوخساریکی تکا کارانه ی هه بوو، ههستم کرد ئاماده یه گیانی خوئی بهخت بکات و له وی گلم بداته وه، بیری خاوهن ماله که مانم که وته وه، بهو جیاوازییه ی که ئه میان دوچاری سه رسورمان بوو بوو، چاویکی له من کردوو چاویک له تابلۆکه و سه ره نه جام خوئی نه گرت و وتی "چ لیکچوو نیک" چهنده نگاویکی ناو به ده ورمدا سوپرایه وه، وتی "تۆ له کوئی هاتوویت؟"

من بیدهنگ بووم و خۆش خۆش پی ده که نیم، وتی "خه ریکیت بو کوئی بچیت؟ دیسانه وه قسه م نه کرد و خۆم به تابلۆکانی تره وه خه ریک کرد،

وتى "تۆ ناوت شىرىن نىيە؟" چاۋيىكم بەسەرتاپايدا گىترا ھىچى بەفەرھاد نەدەرد، ھىۋاش جانناكەم ھەلگرت و لە دووكانەكەى ھاتمە دەروە.

لە ژىر سىبەرى درەختەكانى شەقامەكەدا راستەپىم گرت و بى سەرنج لە دەوروبەر خىرا دەپۇيشتىم، بريا بمتوانمىبا لەو تابلۇيەدا بىمامايەتەوہ و تۆم لەوئى ببىنىبا، گولى نىلۇفەرم لەو كەنارە بچنىبا و پىشكىشىم كردىتايە. خۆزگە لەبەر خاترى لىكچوون لەگەل جەماعەتدا خۆت كۆم دەكردەوہ بەشىۋەيەك لە دوورەوہ وا بەھاتىتايە پىش چاۋكە تۆش پىرەمىردىكى قەمبۇورىت، جۆگە بەلای پىتا رەوانە و درەختى سەرووش سىبەرى بۆ تۆ كر دووہ، كە ھەر كەسىك ببىنىت بلىت لە ژىر سىبەرى سەرووہكەدا، ئەگىنا خۆ ھەتاۋىك لە گۆرئى نەبوو، تۆش بەدلىنبايىيەوہ سەرقالى پاكردەنەوہى فلچەكانت بوويت.

"ئەم ھەموو تابلۇيە بۆ تۆ بەس نىيە؟ كەواتە تۆ لە كوئىت؟"

خەمگىن نىيە؟ تۆ بەدۋاى مندا بگەرىتت و من بەدۋاى تۆ؟ كحول بە دەمارەكانتا دەگەپئى و خىراى شەمەندەفەر زياتر و زياتر دەبىت، گەرمى ھەك پزىسكى بى ئازارى ئاگرى نىگاركىشان، لە پەنجەكانى دەست و پىت و لاگوئى و تەنانەت كەمەرت جى دەمىنىت.

شەمەندەفەر ھىندە خىرا دەپۇيشت كە من وام دەزانى ئىستا ئىتر بەكۆتايىى دنيا دەگەم، كەچى نەگەيشتم، لەچەمەدانىيەكەوہ بۆنىكى توند دىت و من خۆم داۋتە دەست ئەو رىگەيە. دەستىم بۆ يەخەم برد كىلىلى مالىكەى ئەو، لە نىۋان مەمكەكانمدا بوو، بۆ ساتىك ھەستىم كرد كىلىلى مالى قەمبۇورە.. رەنگە.. رەنگە.. رەنگە.

نازانم بۆ كاغەزى قەدەرى من ۋەكو ئەو كاغەزانە وابوو كە لە فرۆكەوہ

هه‌لده‌درانه خوارى، كاغه‌زانى سه‌وز و سپى و سوورى "جاويدشا"، من هه‌ميشه كاغه‌زه سووره‌كانم ده‌گرت‌ه‌وه و كه‌سانىك هه‌بوون كه هه‌موو ره‌نگه‌كانيان ده‌ست ده‌كه‌وت. له كوئوه هاتبووم وا شپوه‌م له هيچ كه‌س نه‌ده‌چوو؟

ده‌هات به‌بیرتدا كه ئه‌گه‌ر بتزانىبايه من كيم و له كويم، نامه‌يه‌كت بۆ ده‌نووسيم.. بۆ نامه؟ ئه‌گه‌ر بزانيه‌ت خۆت نايه‌يته سوواخم؟ هي‌زيكى خۆنه‌ويستانه توى له شوينى خۆى هه‌لكه‌ند، خيرا رويشتى به‌لاى جل و به‌رگه‌كانته‌وه و چاكه‌ت و پانتۆلت له‌به‌ر‌كرد و بوينباخيكي سه‌وزت به‌ست، عه‌ترت له‌خۆت دا، كاتيك ويستت بكه‌ويته رى، بىرت كرده‌وه ده‌بى بۆ كوئى برۆيت؟ هه‌مووان تووشى ئه‌م حاله‌ته‌ ده‌بن، وه‌لى وا خۆيان نيشان ده‌دن كه به‌م شپوه‌يه نه‌بووه، حازر ده‌بن، كلاو ده‌كه‌نه سه‌ريان، پيالو له‌پى ده‌كه‌ن، بۆنى خۆشترين عه‌تر له خۆيان ده‌دن، هي‌نده سه‌رگه‌رمى خۆرا‌اندنه‌وه ده‌بن، كه بىريان ده‌چپته‌وه بىر له رۆش‌تنه‌كه بكه‌نه‌وه، پاشان كه ده‌يانه‌ويت بكه‌ونه رى، دىواره‌كاني ناوه‌وه‌ى كه له سه‌ريان يه‌ك به‌دوايه‌كدا داده‌چپت و ئه‌وه‌نده ته‌پوتۆز ده‌كات كه هيچ شتىك به‌زه‌ينياندا نايه‌ت، خواباك كه‌سىك به‌بونيام بلّيت بۆ كوئى ده‌چپت؟ من له‌زه‌ينتا وتم شه‌شت سال بگه‌رپه‌روه دواوه و وه‌ره به‌رده‌م من، به‌لّين ده‌ده‌م كه هه‌ردوو‌كمان له سه‌رگه‌ردانى رزگار بىين و ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر بۆ ده‌قيقه‌يه‌كيش بووه له‌ماناى ژيان تى بگه‌ين.

وتم "ديت يارى يه‌كبين؟! به‌لام هه‌رچه‌ندت كرد نه‌تتوانى، مه‌گه‌ر ده‌بوو؟ تازه رۆبى ئه‌و زه‌مانه‌ى كه كه‌سىك مووى سيمرغى ده‌سووتان و ده‌ستبه‌جى سيمرغ ده‌هاته به‌رده‌رگه‌ى، تازه ئه‌وه نابيت. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ئه‌م شه‌مه‌نه‌فه‌ره به‌وه‌په‌رى خيرايش برۆش‌تايه، جارىكى تر من به‌تۆ

نەدەگەيشتم، بەراست ئەم شەمەنەفەرە بۆ کوئى دەچوو؟

بليتهکه له بهينى پەنجەکاندا مابوو، لەو رووناکییە کزەى له سەرەوه دەهات، وا دەهاته پيش چاوم که شتيکی لهسەر نووسراوه، بەلام هەرچەندم کوشا نەمتوانى خەتەکهى بخوینمەوه، لەپر دەنگى پیکەنینه ترسناک و وهحشییەکهى پیرەمێردى قەمبوورم بەسەردا رژا، وام زانى ئەو دەنگەم له زەیندا بیست، بەلام کاتیک سەرم بەرز کردوه بینیم لهسەر کورسى تەنیشت دەرگەکه دانیشتوووه و بەدەموچاویکی گوشراووه بەمن پى دەکه نیت، بەدانی رهشەوهبووى، قژى چلکن و پیکەوه نووساوى، خوئى له عەبايهكى ئۆخراييهوه(*) پچابوو نەیدەتوانى بەر بەپیکەنینهکهى بگریت.

من خۆم نەدۆراند و هەولم دا بەسەر خۆمدا زال بم، بەلام گیرم خواربوو، دەستەکانم بەگوێچکەمەوه نووساند و زریکاندم، وا که تەواوى بەدەنم کهوتە لەرزین، بى ئەوهى دەنگیک له زارمەوه بیتەدەر، تەنیا نالەیهکی بچووکی خۆم بیست، پاشان هەستم کرد که کۆمەلێکی پيشومار خەلک بەناو سەرمدا دەرۆن و قسە دەکەن.

وهک ئەوهى کۆمەلێک خویندکاری سادیستی کتیب بەدەست، بەدەنگى بەرز هاوکیشە لەبەر بکەن، لى دەنگى هیچیان روون نەبوو، روومەتم رنى و ئەوهنده بەهیز یهکێک له پەنجەکانم گەست که خوینم لى هینا، ئینجا پیرەمێرد بیدەنگ بوو، بەتوورەبییهوه وتى "خۆ تۆ برینداربوویت.."

(*) ئۆخرا: ئەم وشەیه له بنه رەتدا یۆنانییە، بەجۆرە خاکیک دەوتریت که رەنگى جۆراوجۆرى لى دروست دەکریت، خوئى رەنگیکی زەردى مەیلەو

سوورە . و

دهسرت بدهمى پىي بيهستى؟" دهسرىكى چلكنى له گىرفانىدا دهرهينا و بهرهو رووم گرتى.

وتم "بوئه وهنده دووباره دهبيتته وه؟ تو كىت؟"

وتى "تهنيا موسافىرى ئهم شه مه نه فهره تویت .. هااا؟"

وتم "يانى چى؟"

وتى "جگه له تو هيچ كه سىك له م شه مه نه فهره دا نيه، ههز ده كه هيت برق سهير بكه"

وتم "به راست؟"

له شوينى خوم ههستام، دهرگه كابينه كه م كرده وه و له راره وه كه دا دهستم كرد به گهران، جيگه جيا جيا كان گه رام و سهرم به هه موو كابينه كاندا كرد، كه سى لى نه بوو، جارىكى كه چوومه وه. ناوه وم ده يقى ژاند، به لام دهنگم ليوه نه ده هات. ئايا له شاخى كه وه ده كه و تمه خواره وه؟ ئايا له بىرىكى بى بندا نقووم ده بووم؟ ئايا خه ريكه له رهحمى داى كى كه وه بيمه دهرئ كه ده بوو به هه نسك هه لدان و هه راسان، يه كپارچه بمدا يه ته قوولپى گريان؟

چهند سهخت بوو! دهنكى زرىكه ي ناخم له كاسه ي سه رمدا هه ست پى ده كرد و هه لده هاتم، له شتىكى نه ناسراو هه لده هاتم تا په نا بيه مه بهر نه ناسراو يكى تر. به يادى سالانى دوور له كو مه لىك تونى هه لده هاتم، بىرم كه وه وه كه ده ست به ژىر مه كه كانمه وه بگرم نه با دا بكه و يت.

ئه ستيره چكوله كان رىك له به رام بهر چاوه كانى مندا ده سووتان و ون ده بوون، به لام ئه ستيره سپى و زيويه كان به نيو يارى ئه ستيره

چکۆله كاندا هیدورهیور به پیتی خۆیاندا دهروشتن، پیکوته و سهنگین له سهروو که هکه شانوه وهستا بووم و به لام دهستم له ژیر دهسه لاتمدا نه بوو که به په له پیتکه به که بتوانم ئه ستیره کان له یاری بکه مه دهروه، هیچ شتییک له ژیر دهسه لاتمدا نه بوو، چهند سهخت بوو، چ قورساییه که به کۆلمه وه بوو! بۆ ژیانکردن نا، به لکو ته نیا بۆ زیندوو مانه وه، ده بوو چ په له قازیه که بکه م، چ مه رگم بوو؟ نازانم ته نیا ده زانم که شتییک منی هه راسان ده کرد و موگناتیسکی نه ناسراو منی بۆ دواوه راده کیشا، ئه وهنده بۆ دواوه گه رامه وه تا گه یستمه کۆتایی شه مه نه فه ره که، بۆ دلنیا بوون دهستم له دوايه مين دیواری شه مه نه فه ره که دا و له پی که وتم، هه ناسه سوار و تۆقیو سه رم داخستبوو نه بادا چاوم به دهروه بکه ویت.

ئیسیتا ئیتر له په نجه ره کانیش ده ترسام، که دهنگوت ره شایی دهروه یی بۆشاییه کی بی کۆتاین، ئه گه ر بکه وتمایه ته راکیشانه که به وه، تا ئه به ده له ناخوه ده مقریشکاند بی ئه وه ی دهنگیک له زارمه وه بیته ده ری.

وهک بلپی پیم نابیته دنیا به کی نه ناسراوه وه که عه ردی نه بیته، من بی ئه وه ی بمرم وهک روحیکی سه رگه ردان یان روحیکی گه ریده له ئاسماندا تیامابووم، وه حشه تیکی گه وره تر له مه رگ وجودی گرتبووم، بۆ ساتیک ههستم کرد ته واوی تۆقینی من له ته نیا ییه، له ته نیا مردن نه ده ترسام، له وه ده ترسام به ته نیا بمینمه وه، چهند له په ستا په ستا ده مقیژاند، رق قوو رگمی گرتبوو، هه ناسه م ته نگ، کاتیک فرمی سک به چاومدا ها ته خوارئ هه ستام دهستم له خۆمه ودا تا بزانه هه م، ئه وکاته که وتمه ری.

هه موو کابینه کان خالی بوون، من فیکه م لی ددا، ده شگریام، که چی

ئەم دۆلەت ساھابىمۇ ئارام نەدەبۇ، قوۋرگىم گىرابو، فىكە، گىران،
فىكە، فىكە، فىكە، بىرا بىتوانىيە لە جىي گىران فىكەم بىكشايە، وەك
ئەو ئاوازەى كە دواتر پىاۋە نابىنا بەۋىقارەكەى بەردەم قاۋەخانەى
فېردەۋسىيە بەئۆكۆردىۋىن دەپزەنى.

وتى "ئەم ئاوازەم، لەسەر فىكەى شەۋانەى مەستىك داناۋە"

وتم "جوانە"

"بەدلىنىيەۋە تۆش جوانىت"

"خۆزگە بىتوانىيە بىيىنى"

"من ئەھلى تەماشىم.. ئەھلى ئاوازە خەمگىنەكانم"

گىرام و فىكەم دەكىشا، ھىچ كەسىكى لى نەبو، ھەموو كابىنەكان
خالى بوون، بەدۋاى پىرەمىدە قەمبۇرەكەدا دەگەرەم پەنەى بۆ بەرم،
بەلكۇ لە كەنارىدا ئارام بىگرم، بەلام ئەۋىش نەبو، لە كۆيى پىرەمىدە؟
نەبو.

چەند رۆشىتبۇم؟ دىسانەۋە دەستم پى كىردەۋە، لە كابىنەكەى خۇمان
دەرچووم، بەيەكەمىن فارگۇن گەشىتم، چوومە ژوورى ئىشىپىكىردىنى
ئامپىرەكان، دەرگەى كابىنەكەم كىردەۋە، كە پىم خىستە ئەۋدىۋەۋە ئىنجا
زانىم كە شەمەنەفەرەكە بى شۆفىرە، لەۋى بوو زانىم ھىزىكى پەنەانى
شەمەنەفەرەكە رىئوئىنى دەكات، بى ئەۋەى كەسىك سوۋتەمەنى تى
بكات، يان كەسىك لىي بخورىت.

دەنگى سەرسورھىنەرى ئامپىرەكان ئامازەى خىرايىيەكى نائاسايى
بوو، دوو كورسى لەۋىدا بوو كە ھەردووكىيان خالى بوون، پەروانەيەك
بەتەلبەندى پەنجەرەى دەستەراستدا وشك بوۋبوو، كابىنەكە بۆنى دەمى

مردووی لئ ددهات، دهمی مردوویهک که بهسه درو کافور(*) ددهشون و پانکه یه که به ته و اووی هتیزیه وه دهخولیته وه تا جهسته که بۆگهن نه کات. وهها سه رم گیزبوو بوو که نه مده توانی به سه ریپوه بووه ستم، هزم ده کرد دانبشم و گرمۆله بيم، وهک کۆیلک بخولیمه وه، سووراو بیده نگ له سوچیکه وه بکه ومه دهر وه، به شپوه یه که کهس نه مبینیت. وه لئ هیچ توانام نه بوو، مات و بیده نگ له به دب ختی خۆم دهر وانی، به چاره نووسی شووم، که ئه وه موو ریگه یه م به ئیراده ی خۆم هه لئ ژاردبوو؟ سات به ساتیش و اقی من زیاتر ور دهما، ئایا کهس باوهر ده کات؟ ئایا تۆ باوهر ده که ییت؟ ده توانیت پیم پی بکه نیت، یان به چاره نووسی خه مئه نگیزم به لپیگری، به لام ئه گهن چاویک به خوشتاندا بخشین، بۆتان دهر ده که ویت که حالتان له من باشتر نییه، بیهووده یه که بیرسم ئیوه بۆ؟ چونکه نهک تۆ هیچ که سیک په رسقیکی نییه، مرۆف رۆژیک به بینینی دووچاوی رهش ژیره و ژورور ده بیت، بیرری لئ ده کاته وه، هه موو شه ویک خه وی پتوه ده بینیت، دوو مانگ و چوار رۆژ به دوایدا ده گه ریت، وهختی به دهستی ده بینیت، بۆی دهر ده که ویت که تهرمیکی به سه ردهسته وه ماوه.

نا.. تۆش بی گونا هیت هینده بیر مه که ره وه و له سه ری مه رۆ، بگه رپیره وه. خیرا گه رامه وه کابینه ی ژماره ی بیست و چوار، له

(*) سهر و کافور: سهر داریکه له ناوچه گه رمیانییه کاندا دهر ویت و گه لاکه ی وشک ده کریت بۆنکی خۆشی هه یه، کهف ده کات و له خۆشوردندا به کار دیت. هه رچی کافوریشه؛ گیایه کی بۆنخۆشه، له پزیشکی و پیشه سازیدا به کار دهر بیت. هه ردوکیان به شپوه ی گولاو به لاشه ی مردودا ده کریت، تا بۆنی مردووه که بشارتته وه. و

شوینەکهی خۆمدا دانیشتم و ویستم وهک دەسپێکی سەفەرەکه له رەشایی دەرەوه بروانم، بەلام ئیتر نەمدەتوانی، سەیری ژوور سەری خۆم کرد، چەمدانییەکه نەمابوو، کەسی پری دابووێه و بردبووی، کەسێک گالتهیهکی بی تامی له گەڵ کردبووم، دەستم گرت بە دەموچاومهوه و بیرم لهوه کردوه که نابیت لهوه زیاتر هەلپه بکه.

تیگەیشتم که زۆر شت بە دەست مرۆف نییە، ژیان خەونە تێپەرێوهکانە و تەفسیر دەکریت، ژیان جۆلانی خەیاڵی رۆژانیکه که هەرگیز تەمەنمان پێی ناگات، ژیان دەستپێکی سەبردەکانە. دەمویست حەواسم کۆ بکه مهوه و یهک جار بەربردووم یان ئاییندەمدا تێپەریم. دەزانم کاتیک بوونیا م بەریدا دەروات قاجیکی پیش دەکەوێت و قاجیکی دوا، وختیک دەههستیت وهک پەروانه به قوتوی ئاوینهیه کدا به دیوارهوه دەدوریت، بەلام گێژ بووبووم، نەمدەزانی بگەریمهوه بۆ رابردوویان بیر له ئایینده بکه مهوه، لهخۆوه بیرم کهوتهوه زەمانیک لهسەر چرپا چلکنه که نووستبووم و دوو مؤمدانی کۆن بەژوورسەرمهوه بوو که خەرمانەهی تەواونەکراویان دەخستە سەر دیوارهکه، هەرچەند پێویست بەبوونی ئەو دوو خەرمانەیه نەبوو، بەلام بۆ پیرۆزکردنی ئەو ساتە بێگەردانە دیواری بەرامبەر وهکو میحرابی لێ هاتبوو، دوو میحراب له تویی یهکترا، له ناویاندا رووناکییهکی سهوز دهگهرا، له ژیر ئەو گره سهوزدا، گەنجیکی کاکل پەڕیشان تاری دەژەنی و بۆنی شەراب له زاری دەهات، دەیانگوت که شیخ کۆلان بەکۆلان گهرا بوو تا ئەوی دۆزبووهوه، وتبوی: کورە بەلاریدا مەرۆ! لاوهکه له حەژمەتا وتبوی چی بکه م؟ شیخ وتبوی له گەڵ ئیمه وەرە. تا بهیان ئەنگوتبوو شیخ موناجاتی خۆیند و هوهای کیشا، گەنجە لاوازهکه زۆر برسی بوو،

خۆشى نەيزانىبوو، تارى دەژەنى و بۆنى شەراب لە ھەناسەى دەھات،
كە سپىدەى دابوو ئەو لە برسان گيانى سپاردبوو، شىخ فيغانى كرد كە
ئېمە ھەفتا ساڵ...

سەرم راوھشاندا تا وینەى ناوزەينم بگۆرئى، شەمەنەفەر تەكانىكى
توندىى دا و بەئازىر ئىدانەو ھەخىرايىيەكەى كەم بوو، ھەموو شتىك
لەو تاريكىيەدا ئارام بوو، رىتمى توندى چەرخەكانى ھىواش بوو، ھەو
شەمەنەفەر ھەستا، بىدەنگىيەك بەلى كىشا كە بۆنى دل لەسەر
خۆچوونى دەدا، تامى سەكەكانى ھەدى دەقيانوس لە دەمدا، تامى
تفتى مەرگ.

چەند ھەزم لە كانادا كردبوو، ھەزم دەكرد خۆر گەرمتەر بىت، ھالۆى
گەرمى لە چاوەكانمەو ھەبىتە دەرى و كەس لە كۆلان نەبىت، كەى بوو؟ تۆ
بىرتە؟ كانادايەك كرى و لەسەر قادرمەكانى ئەودىو ھەرگەى ھەوشەو
دانىشتەم و دەم بەلىوى شووشەكەيەو، پاسكىل سوارىك بەكۆلاندا
تەپەرى و من دەمخواردو، پەپوولەيەك بەلفەرى بوو، لە دىوارى
پرگولئى مالانى بەرامبەرەو بەرەو روى من ھات و دووركەوتەو، من
دەمخواردو. سەرم بەرز كردبوو ھەو و بەھەردو دەست ئەو شووشە
ساردەم گرتبوو كە نەبادا بکەوت، پاشان ھەناسەيەكى نويم ھەلكىشا،
بەم سەراوسەرى كۆلاندا چاويك گىرا نەكا تىنووەكان بگەن، جارىكى
تر خواردمەو، دەنگى رادىو دەھات، ھەلبەتە دايكەم نووستبوو، خەلكى
گەرەك نووستبوون، ھىشتا جەناب سەرھەنگى دراوسىمان
نەگەرابوو، رۆژنامە بەدەست، بەدەم عارەقشەنەو، تىنو.

ھىشتا "باسى" ئەو كورپۆلكە رەشتالەى چاوانىكى برىقەدارى ھەبوو،
لە پەنجەرەى مالا بەرزەكەيانەو چاوى دەبرىيە ھەوشەكەى ئېمە،

نه هاتبوو تا له بهرامبهرم بوهستیت و له قاچه دريژه و باريكه كانم پروانیت و دواتر هپواش كوښم هلبداته وه و سهیری بكات، هه رچه ند بیرم كرده وه مانای ئەم كاره تینه گه پشتم و دواى ئەوه هه رگیز ئەو كوپه جارێكى تر له په نجه ره كه یانه وه سهیری حه وشه كه مانى نه كرد، بۆ كوێ چوو بوو؟ ئایا وای خه یال كرده بوو، كه من شتیكم له و دزیبوو له ژیر كوښمه وه شار دبوومه وه؟ وتی په روانه و په روانه یه كه داى له بال و به سه رمانه وه فری.

هیتشتا كانا دا كه م ته واو نه كرده بوو كه بیده نگییه كى سهیر سه رتاسه رى كوڤلانى ته نى، له و بیده نگییه دا بوو من ئاگایانه خه وتم، یان رهنگه له خه وێكى دريژه وه خه بهر هاتبم تا ئارام بگرم، كه چاوم كرده وه رۆژ بوو، من له شه مه نه فه ردا نه بووم، خۆره كه ی زۆر گه رم بوو، عه رد قلیشى ترسناكى تى بوو بوو، بیرم نییه كه دركودال بوو یان میرگ، كویره شوپنێك بوو كه ژنانىكى بېشومار سه رقالى كاربوون، ژنانىكى رووت كه مه كه شوپره كانیان دا بوو به شانیاندا تا به رده ستیان نه گریت، به داسى گه و ره دره و یان ده كرد و ده چوونه پيشى، كه باش لیم روانین هه موو ژنه كان خۆم بوون، خه ريك بوو شاخم لى برویت.. من؟ یانى مه كه كانم ئەوهنده كشابوون كه ناچار بووم بیاندم به مملاولای شاندا؟ ماندوویه تیه كه له كه لله ی سه رمه وه ده ستى پى كرد كه تانوكى پیم ده هات و ده چوو. ئایا ئەم هه موو ژنه من بوو؟ مه گه ر ده بوو؟

یه كێك له ژنه كان كه منى دى لیم هاته پيشى و وتی "لیره له گه ل ئیمه ده مینیتته وه؟"

"من؟ نا.. ده مه ویت بگه ریمه وه"

وهك هه ویر له ژیر ئەو گه رما به تینه دا كشابوو، وهك دلۆپى مؤم قه تره

قهتره تڪا، نه متوانی لئی پروانم، رووم وەرگیترا، له پیر شهمنه فه ریکم
 بینى له ولواوه وه ستابوو، پیره میتردیكى قه مېوور دهرگه یی که یک له
 فارگۆنه کانی کردبووه وه، به دست راوه شانندن دهیویست شتیك بلی،
 پیم هه لگرت و به رهو رووی رام کرد، کاتیك گه یشتمه لای
 شهمنه فه ره که وتی "خه ریک بوو جی بمینی.. هااا؟ ئەگه من نه هاتمایه
 خوا دهیزانی چی رووی ددها" سواربووم و خیرا خوّم گه یانده کابینه ی
 ژماره بیست و چوار، له سهه کورسییه که ی خوّم دانیشتم، بی ئەوه ی
 نیگیایه کی دهره وه بکه م، بریارم دا ئیتر له جیی خوّم نه جو لیم،
 شهمنه فه ره که فیکه ی کیشا و که وته ری، من ههستم به ئارامی کرد،
 به لام سهه رتپای گیانم هاواری ده کرد، ده تگوت له چه ند لایه که وه رام
 ده کیشن و ئیسقانه کانم له یه ک جیا ده که نه وه، ده تگوت قژم ده سکه نه
 ده که ن و ئەندی شه م پارچه پارچه، پارچه پارچه یه کی په راگه نده که
 هه ریه که ی له لایه که که وتبوو، سهه رام بوو، موچووړکه م پیدا ده هات،
 دواتر یه کباره گرم گرت.. چ مه رگم بوو؟

ئایا بۆ ئەوه ی ئارامی به ده ستبه ینم ده بیت بیر له سالانی دواتر
 بکه مه وه؟ بۆ ناتوانم هه واسم کو بکه مه وه، له رزیو و فره فر له زه مند
 خول ده خوّم. دهنگی باسی ده ژنه قم که ده لیت په روانه و من وه ک
 په روانه یه که له م زه منه وه هه لده فریم و ده چه زه منه نیکی تر ده نی شه مه وه،
 له سهه ئەم قه له مدانه وه بۆ سهه ئەو قه له مدان.

ئایا دیسانه وه دلم بۆ باوکم ته نگ بوو؟ ئایا پیویست بوو له بهر مؤله تی
 چه ند مانگیك، کو شیم بۆ خاوه ن ماله که مان هه لبدمه وه و بلیم "زۆر
 باشه"؟ یان دهردی من پیوه ندیی به سالانی دواتر وه هه بوو؟ ئەوه نده
 په ریشان بووم که نه مده زانی، له پیر شتیك له زه نیمه وه فری و دلم

لهسه خۆچوو، دهنگی دووردهستی ئۆكۆردیۆنی پیاوه نابیناکه م بیست، پیاویک وهك ئەوهی بیهویت مهسه لهیهکی گرینگ بهسه لیتیت، به پیروا به خۆبوونیکی تهواوهوه له ژیر لپوهوه دهیچری "ئهی رۆژگاری نهخش و نیگاران" رق قورگی گرتبووم، خۆنه ویستانه جانتاکه م هه لگرت، به قاردمه کانی قاهه خانهی فیردهوسییدا چوومه خواری، چوومه دستشویییه که، دهرگه که م به سه ر تۆدا قفل کرد.

سه یریکی خۆم له ئاوینه که دا کرد تا بزاتم چند سالم؟ چند سال به سه ر ئەو سالانه دا تپه پیه که تهرمیکم به دهسته وه مابوو؟ ویستم ببینم ئایا ده کریت بیرى خۆم بینمه وه رۆژیک له رابردوودا به سواری شه مه نه فه ریک له تاریکیدا بۆ شوینیکی نادیار ده رۆیشتم؟ سرنجم پیرکردوو چه قاندمه دهمارم، به لام دیسان دهستم رووشا و چند دلۆپه خوینیک تکایه سه ر عه رده که، ئیستا به ئاسانی دهنگی ئۆكۆردیۆن ده بیسترا، من چاوم پری بووه دلۆپه خوینه کان که نه ئینی نامیز و خۆله میشی ده یاننواند، بیرم کرده وه بۆ خوینی من سوور نییه؟ دهستم به لیواری ده ستشۆره که وه گرت تا نه که وم، قاچه کانم ده له رزین، پالم به دهرگه که وه دا و دواتر وه ک چرا داگیرسام، وتم "بۆ ئیوه؟"

بابه تی دارشتنی من وه ک هه میشه هه لیتوپلایت بوو، من قسه ی دلم نووسی، نووسیم قه مبوورکان تلیاکی بوون و ئیمه ی قه له مدانییه کانیش هه موو عاره ق خۆر، لی زۆری نه خایاند که ئیمه ش روومان کرده ته زریق و مؤرفین، ئیمه له که لک که وتبووین و که س نه یده ویست گونا همان له ئەستۆ بگریت، مامۆستای دارشتنمان پیره مئیردیک بوو، چاوی ئیمه بوو، هاتبووه بهر هه یوانی ژووری ئۆفیس تا له ناو ئەو هه موو کچه سوورمه یی پۆشه دا من بدۆزیته وه، منیش نا ئومیدم نه کرد، به ره و رووی

رۆشتم و وتم "ئاغا.. بهدوای مندا دهگه پیتیت؟"

"به لئی.. به لئی گیانه کهم"

له قادرمه کان هاته خوارئ و وتی "ئهو دارشتنه خۆت نووسیوته؟"

من شهیتان بووم، چهند جارێک به سهر و قه لافه ته کوله که میدا
هه لروانی و نیگایه کی پیکه نین ئامیزم رشته چاوه کانیه وه، ویستم بلیم
دلسۆزی جه نابتم، به لام له دهمم دهر په پری:

"به چکه مراوییه ناشرینه که"

هه ردوو کمان پیکه نین، وتی "ئهی هارو هاج"

سه عاته زیویینه که ی به ریاخه لئی دهر هینا و وتی "زۆر باشه.."

نووسیوته قهیدی نییه، به لام ئیتر لهم شتانه مه نووسه"

زهنگی وانهی سییه م لئ درا و من دووباره تیکه ل به سوورمه یی
پۆشه کان بووم، تا کهس نه زانیت چ حالیکم هه یه، وهک ئه وهی هه لئ
کردیت.

دهنگه هایه کم بیست، تهق.. تهق.. تهق.. تهق، دهنکی پیلاره پاژنه
به زهکانی خۆم بوو؟ له ژووړیکی گه وره دا دهرۆشتم و کورپک ده گریا و
له باوه شمدا دستم به پروویدا دهینا، که هه ناسه ی دهیدا له گه ردنم
حالیکه خۆشی ده دامت، منیش به هیواشی ده مکیشا به پشتیدا و رام
ده ژهند، ژیر بووه وه و خهوی لئ کهوت، مندالی خۆم بوو، به لام که ی ئه وم
بووبوو؟ لیکه به سهر گه ردنمدا دهر ژا و هیزی ده دامت که دیسانه وه
برۆم.

حالیکه خۆشم هه بوو، لهو ژووړه گه وره یه دا بهو پیلاره پاژنه
به زانه وه دهرۆشتم که له پر منداله کهم میزی پیدا کردم و هه موو

جله‌کانمی ته‌ر کرد، له دلی خوڤدا وتم به‌خیر نه‌یه‌مه‌وه، بۆ بیرم چوو
داییبی پێ‌هه‌ل‌گرم. ئە‌گەر ئە‌م شتانه‌م له خه‌ودا ببینیایه‌ وا لێ‌ک
ده‌درایه‌وه که می‌ز مانای سامانی زۆره، به‌لام چ سوودیکی هه‌بوو که
هه‌موو شته‌کان له بیداریدا روویان ده‌دا.

منداله‌که‌م له‌سه‌ر عه‌رده‌که راکیشا، ده‌رپێ‌که‌یم دا‌که‌ند و بۆ‌ئه‌وه‌ی
داییبی پێ‌هه‌ل‌گرم. سه‌یرم کرد منداله‌که‌م ئیتر مندال نه‌بوو، پیاوی‌ک
بوو، به‌هه‌مان کلاوی شاپواو بۆ‌ینباخی باریک، به‌هه‌مان چاکه‌ت و
پانتۆلی خۆله‌می‌شی خه‌تخه‌ت، که چاوی به‌من که‌وت کلاوه‌که‌ی له سه‌ری
دا‌گرت و که‌میک به‌فیزه‌وه نوشتایه‌وه.

گیژ و مه‌نگ سه‌یری په‌له‌ خوینه‌کانم ده‌کرد، سرنجه‌که‌م له ده‌ستم
ده‌ره‌ینا و سووتانی‌ک به‌له‌رزه‌وه نیشته سه‌ر رووی پێ‌ستم، چاوه‌کانم
داخست ده‌نگی خێرا و یه‌ک ریتمی شه‌مه‌نه‌فه‌رم که‌وته به‌رگۆی. تریه‌ی
دل‌م ئاسایی بووه‌وه، ده‌نگی ته‌پلی گه‌وره و بچووک ده‌هات، هه‌موویان
پێ‌که‌وه به‌سه‌روایه‌ک.

که چاو‌م کرده‌وه شه‌مه‌نه‌فه‌ر له تاریکدا ده‌رپۆ‌یشت و من سه‌رم نابوو
به‌شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌یه‌وه، ده‌ره‌وه تاریک بوو، هه‌ستم به‌ئارامی
ده‌کرد، هه‌مان ئە‌و شته‌ی تۆ‌ ئاهت بۆ‌هه‌ل‌ده‌کیشا و لێ‌ی مه‌حروم بوویت،
باش ده‌تزانێ‌ ئە‌گەر دل‌ت به‌و ژنه‌ نه‌دۆ‌راندابا، ناچار نه‌بوویت بری
تلیاک و مه‌شروبه‌که‌ت زیاد بکه‌یت.

ئه‌وه‌نده قه‌رززاری خۆت بوویت که نه‌تده‌توانی له‌به‌ر ئاوێنه‌دا سه‌ر به‌رز
بکه‌یته‌وه و سه‌یری خۆت بکه‌یت، ئایا ئە‌م قه‌رزارییه‌ له به‌ئاسانگرتنی
تۆ‌وه هات‌بووه‌کایه‌وه؟ ره‌نگه‌ وابی‌ت و ره‌نگه‌ واشنه‌بی‌ت، ئایا گونا‌هت
کردبوو که‌سیکت خۆش ده‌ویست؟ ئە‌ویش قه‌حبه‌یه‌ک که شوپێ‌نکی بۆ

غرور و کهرامه‌تی تۆ نه‌هیشتیوووه. وتم ده‌زانیت ریگه‌ی کۆتایی چیه؟ تۆ سهرت بادا یانی که نا، گوتم به‌ده‌زییه‌ک هم‌موو مه‌سه‌له‌ی تۆ حل ده‌بیت، ته‌زریق ده‌زانیت؟ نه‌گهر ناچاربیت فیر ده‌بیت و نه‌گهر فیر نه‌بوویت، ههر کاتیک ناچار بوویت بیوه‌شینۆ و ته‌زریق بکه‌یت، وریا به‌ده‌ستت نه‌له‌رزۆ، ئازار ده‌داته پیسته‌که‌ت.

ده‌بینی که‌وتوو مه‌ته چ رۆژیکه‌وه؟ ته‌زریقیی بووم، ئیتر به‌کیشان ئیش ناروات، ته‌نانه‌ت ته‌زریقیش ئۆخژنم نادا. خوینبازی ده‌که‌م. که‌سرنجه‌که‌م خالی کرد، ئینجا که‌میک خوین دهرده‌کیشم و تیی ده‌که‌مه‌وه، جاریکیکه‌ که‌میک خوین دهرده‌هینم و تیی ده‌که‌مه‌وه. ئای.. ره‌نگه‌.. ره‌نگه‌. ئیشیکی بۆگه‌نه، گویت لئییه؟ جه‌سته‌م کوتر او ماندوووه، ده‌لئی ئیسقانه‌کانم سیمکیشی ده‌که‌ن، ده‌لئی پارچه‌ پارچه‌م ده‌که‌ن و سه‌رله‌نوۆ دروستم ده‌که‌نه‌وه، نه‌وه‌ی که‌ سه‌رم ده‌خمه‌ نیوان ده‌سته‌کانمه‌وه و خۆم راده‌ژهنم، ته‌نیا له‌به‌ره‌ئوه‌یه که‌ ئیتر نامه‌ویت زه‌ینم له‌سه‌ر شتیک کۆ بکه‌مه‌وه، ده‌مه‌ویت به‌به‌رده‌وامی وینه‌ی زه‌ینم بگۆریت، له‌ حالی خۆم تۆ ناگه‌م؟ له‌ برسیتی تۆ ناگه‌م.. نه‌ خه‌و و نه‌ بیداری ده‌زانم.. ئازارم هه‌یه و دلّم ته‌نگه‌.

رۆژیک له‌ برسا هاتمه‌ دهرۆ، رووسه‌رییه ماشییه‌که‌م دابوو به‌سه‌رما و له‌ ژیر گهردنه‌وه توند گریم دابوو، مانته‌ویه‌کی ره‌شم له‌به‌رکردبوو، ته‌کسییه‌کم گرت و وتم بمگه‌یه‌نه سه‌نته‌ری شار. دووکانه‌کان داخرا بوون و دهنگی نامۆ ده‌هات، خه‌لک رژابوو سه‌ر جاده‌ و منداڵ و گه‌وره و ژن و پیاو هه‌موو سنگیان ده‌کوتا و حسین.. حسینیان ده‌کرد، له‌ قه‌راغ جاده‌که‌دا وه‌ستام سه‌رنجم دایه‌ کۆمه‌لێک، که‌ وه‌ک مریشکی سه‌رپراو هه‌لبه‌ز و دابه‌زیان ده‌کرد، گریانم هات، له‌ دلّی خۆمدا وتم بۆ

پښغه مېرکه په کيان نه مه ناکه ن، که چې بۆ نه مه بزانه چې ده که ن، جوان
نييه؟

چون گوريان ده خوارده وه، برسييان نه ده بوو؟ بۆ هيچ دوکانيک
نه کرابووه، بۆ نانه واکان نانيان نه ده برژاند؟ له بهردهم مزگه وتی
"شوش" هه تی په پريم، سه وزبوو، بونی قيمه ی ئيمام حسين ده هات،
بونيامي مه ست ده کرد، چوومه ژوورئ، هه موو ره شيو شانی دنيا له وئ
بوون و قاپی پر له قيمه ده ستا و ده ستی ده کرد. هه ستم به غوريه تکرد،
ولهی دلّم دا به ده رپاوه و چوومه پيشی، به پياويک که له بهردهرگه ی
ژناندا وه ستابوو، وتم "تاغا خواردينش ده ده يت به من؟" پیکه نی
سه يریکی سه رتاپامی کرد و وتی "بۆ ناند همی؟.. ئه مړۆ ناييت که س
برسی بيت" قاپيک خواردم و هرگرت و هاتم برۆمه وه بۆ کۆلانی خو مان،
ژنيک به رده می گرتم و وتی:

"مه گهر نه مگوت سه رت داپوشه"

وتم "من؟"

وتی "به لی قه حبه .. تو"

وتم "من .. خو نیم!"

ئه وه نده توند دای به ژير قاپه که مدا که خوار دنه که رزايه سه ر
زه وييه که و دام له پرمه ی گريان و که وتمه سه ر ئه ژنو، که به ده ست پلی
گوشته رژاوه که م کۆ ده کرده وه، نه فره تم کرد، به لام گازيکم له ده ست
گرت و گوتم خوانه کات. تووره بوو بووم و شتيک له سنگمدا قورس و
قورستر ده بوو، برسیم بوو، بونی قيمه شيتی ده کردم، پارويه کم خسته
ده ممه وه، به لام گريان نه يده هيشت پارووه که قوت بدهم، تفم کرده وه.
حه زم ده کرد بگه ريمه وه، ده بوو بۆ کوئ بگه ريمه وه؟ بۆ هر شوينديک

بگه پرامايه ته وه گرینگ نه بوو، گرینگ نه وه بوو كه ئيستا نيم و نه بووم.
به برسيتي بۇ رۇژگارى نه خش و نيگاران گه پرامه وه، تا گه يشتمه وه
ماله وه شه و به سه رداهات، له ژووره وه له سه رخؤ چووم، ده رگه يه كه
كرايه وه و من ديسانه وه له نيوان وينه ديرينه كاندا جي مام،
قاوم خانه يه كي گه و ره به ليواري هه لدير يكه وه بوو كه ديواره كانى هه مووى
له توږي جالجالو كه بوو، بۇ خوڤى تابلويه كه بوو له توږي جالجالو كه. له
نيو نه وه هه موو ته ونه نارپك و نئه ندادن هه ييه دا هه زار جالجالو كه،
ژوور يكي ته واويان دروست كر دبوو، ژوور يكي پر له تهم و خو له مي شي،
كه له هه ر لايه كه وه ليم ده روانى، دوايىن خالى دنيا م ليوه هدى.

له پشتى توږه كانه وه پيره ميږديكي قه مبور پيالهي ده شوږد و چاي
لي دنا و له گه ليشياندا ناوازيكي راديوكه ي له ژير ليوييه وه ده وته وه،
ورته ورتي ك كه روون نه بوو، چوومه پيشي و بانگم كرد، دهنگى من له
تال يان توږي جالجالو كه كه وه تي نه ده پيري، به لام من ورته ورتي نه وم
ده بيست، قوولپه قوولپي سه ما و ره كه م ده ژنه فت و كه چي هه رچه ند
ها ورم ده كرد نه و نه يده بيست، تونيم بوو، حه زم له چا ده كرد، سه يري
ده ورو به رم كرد به لكه ريگه يه كه پيدا بكم، له ناو قاوم خانه ي توږي
جالجالو كه دا روو بار يكي كه فكر دوو تي ده پيري، روو بار يكي مه رزي له
كانيه كه كه له شو ينيكي تره وه هه لده قوولي، ده بووه حه وت لق.

پيره ميږده قه مبور كه زه رده خه نه ي كرد و له ژير ليوه وه خو يندي
"عه تار حه وت شارى عه شق گه را ..."

من دهنگى نه وم به پرونى ده بيست، هه ر له به ره نه وه ش چوومه پيشه وه و
ديسانه وه به دهنگى به رز بانگم كرد، به لام وهك نه وه ي له وديو زه مان يكي
زو ره وه له پيش كيويك يان دنيا يه كي تره وه بانگى بكن. رهنگه دهنگي ك

له قورگمه وه دهرنه هاتبیت، نازانم. دام له بال و به سووکی په روانه یه که
چوومه وه سه ر یاده وه ریبه کان، له رابردووه وه بۆ ئابینه، هه روا به و
ساده بییه.. بینیم که له سووخی تۆدا له پزیشکی دادوهی له
مه یته خانه یه که دا دانیشتووم.

له ژوریک کی گه وه له سه ر مۆبیلکی ئوخرای دانیشتبووم، دوکتۆر یک
به سه دریه یه کی سپییه وه له ویدیو میزه که یه وه بوو، مردوویه که به رامبه ر
من له سه ر ده سه ته به ره یه که نووستبوو، زه وییه که ته ر بوو، راپه و
سالۆنه کان ته ر بوون و له هه ر لایه که دا چه ند مردوویه که خه وتبوون. زۆرم
برسیبوو، هیچ ریگه یه کی تر نه بوو، من ده با پیلآوه کانم بخواردایه،
پیلآوه کانم ته ر بوو، من بنی هه ردووکیانم به یه که وه چه سپاندو و نابهدل
قه پم به و پیلآوه ره شانهدا ده کرد، خه ریکبوو برشیمه وه، به لام
ناچاربووم. کاتیک دوایه مین پارچه م ده خوارد، پیاویک که ده سته ی
کچۆله یه کی هه شت نۆ سالانی گرتبوو هاته ژووره وه، کچه که سه ر و
قزی ئالۆسکابوو ده گریا، من قیزاندم:

"بۆ هیناوته بۆ ئیره؟"

وتی "ئه م کچه م نه خوۆشه"

وتم "باشه.. بۆ ئیره.. بییه بۆ دوکتۆر"

وتی "نا ده یه ویت بمریت.. هاتوو وه فاتنامه که ی بۆ دهر بکه م"

وتم "خۆ هیتستا نه مردوو"

وتی "ده یه ویت بمریت، ئه سلنه حالی باش نییه، که مرد من به چ
شیوه یه که ته رمه که ی به ینم بۆ ئیره؟ سه ره رای ئه مه چی له سه ره که
بکه م؟"

كچه كه ئەسكەناسىكى بىست تومەنىي له دەستا بوو، حەزى دەكرد
بىگۆرپتەو بە ئەسكەناسە پىنج سەد تومەنىيەكەى دكتۆر. دوكتۆر
ئاورپكى داپەو بە لای من "ئىشى چى بوو؟" وتم قەلەمدانىي بوو،
دەزانىت من له شەست سال پيش ئىستاو بەدوايدا دەگەرپم، تۆش
دەيناسىت؟ سەرم خستە ناو دەستەكانمەو خۆم راوشاند تا وینەى
ناوزەينم بگۆرپت.

گۆتم بە دەرزىيەك كۆتايى بەمەسەلەكە بەینە، هەندىك كات بۆ ئەوہى
شنىك بمىنیتەو دەبى قوربانىي بەدەيت.

وتت "وازام لى بينە"

وتم "من؟" بەلام تۆ نەتبىستوو من زۆر نىگەران بووم.

وتت "تكا دەكەم"

قەحبەكە پىكەنى و وتى "خۆت بكوژە تا وازت لى بەینم"

"چۆن؟"

"بە دەرزىيەك"

تۆ لە توورەييدا دەلەرزىيت و وتت "لیرە برۆ"

وتى "تۆ لیرە برۆ" خیرا خیرا هیلکەى دەشکاند و چاوهکانى خر

بووبووہوہ.

وتت "تۆ قابىلى باشبوون نیت.. حەسوودىت.. بەغىلىت.. بى
مارىفەتى.. تى دەگەيت؟ من دانیام بە دەستى كەسىك زەربەت
خواردووہ، حەز دەكەم بزائم بە دەستى كى؟ بلى؟ بلى ئەسلەن تۆ كىيت؟
لە كوێوہ هاتووى؟ بەدواى چىدا دەگەرپت؟"

"بەتۆچی؟"

دەتوویست لەکۆتاییدا لەسەرخۆ و بەئەدەبەوہ قسە بکات، دەتوویست پێش ھەر شتیک ئینسان بێت، وەلێ رۆژ بەرۆژ دەبەنگتر دەبوو، لەسەر شان و لاملیت روانی، کە وەک ژانانی پێش میژوو، لە پەلە و چلکدا گەر بووبوو.. بەپێکەنینەکانی.. بەجولەیی دەستەکانی.. بەنیگاگردنیدا کە ئیتر هیچیان ژانانە نەبوون، ناسکییەتی تێدا نەبوو، لە نازەلیک دەچوو کە تەنیا لەبەر بەردەوامیدان بەژیان ھەرچیەکی دەست دەکەوێت دەیخوات. خۆپرییەکانی دەھینایە مאלەکە، چونکە ئەوان پێیاندا ھەلەدا، وایدەزانی ژنە شاھەنگە.

ھەرچەند ئەو دەبەنگتر دەبێت، تۆ عاشقتری دەبیت، قەلەمدانکیش و نیگارکیشیکی دەست زێربوویت، کە رۆژ بەرۆژ کارەکانت بێ رەنگتر و ھەرزانتەر دەبوو، بەرادەھیک کە کۆپیکارییەکانت بەھزار فرتوفیل بۆ ساغ دەکرایەو، ئیتر ھیچ کەسێک بۆ کاریک رای نەدەسپاردیت، نە وینەییەک، نە چەمەنزاریک، نە ئەسپێک، نە گۆلدانێک، ھیچ. رۆژەکانت ناخۆش تۆ دەپەڕین، دەستت نەدەچوو ھیچ کاریک، لە سستی ھیندە راکشاندا مابوویتەو، کە ئەگەر لەبەر تیکەییەک نان نەبواوە ھەر نەدەجولایت، بەلام ناچار بوویت جارجاریک کتیییک لە کتیبخانەکەتدا ھەلگریت و برۆیتە دەرەو و بەبەھاییەکی ھەرزان بيفرۆشی، تا نانتیک.. مەشرۆپیک یان تلیاکی پێ بکریت و خیرا بۆ مאלەوہ بگەڕیتەو.

زەمانێکت بەبیر خۆت ھینایەو، کە کاتێک بەیانیان لە خەو رادەبوویت، بەیادی ئەو پێ دەکەنیت، ئامادەبوویت دەست بەدیتە ھەر کاریک بۆ ئەوہی خۆشحالی بکەیت، ئایندەت بەیادی ئەو تۆمار کردبوو، زەینت بێ ئەو ئارامی نەبوو، ئایا عاشقی سیمای جوانی بووبوویت؟

ئایا له ناخی ئاگایتدا شتییک یادهوهیری هه‌بوو که نه‌تده‌توانی
فهرامۆشی بکه‌یت؟ ئایا ده‌ترسایت که ئه‌گهر ئه‌و له‌ده‌ست بده‌یت، ناچار
بیت له‌شاردا له‌نیوان ئه‌و هه‌رچی‌وپه‌رچی‌یانهدا ده‌ربه‌ده‌ر به‌دوای
عه‌شقدای بگه‌ریتیت.

چ‌رووی دابوو که‌وا که‌وتبوویتته‌ئو حاله‌وه؟ حالیک‌که‌له‌خه‌و و
بیداریدا ترست له‌وه‌ه‌بوو، ده‌ترسایت له‌نووستن، که‌نه‌بادا خه‌وی پتوه
ببینیت و له‌ترسی مه‌رگ‌هاواری جه‌رگه‌ر بکه‌یت، ده‌شترسایت بیدار
بیت، که‌نه‌بادا سه‌روسه‌کو‌تی ده‌رکه‌وتیت، چونکه‌بچووکتزین حسابی بۆ
نه‌ده‌کردی، بۆ ئه‌وه‌ی سه‌لامیتکت بۆ بکات، هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌سه‌له‌ن تۆ
وجود نه‌بیت، هه‌له‌ده‌ستا ده‌موچاوی بشوات، ماکیاجیکی تۆخ بکات،
جانناکه‌ی هه‌لگرتیت و بۆ لای هیلکه‌فرۆشی... سه‌روپه‌چییه‌ک...
حه‌سه‌سه‌سیک... یان هه‌ر نه‌ناسیکی تر پروات، ده‌ترسایت له‌ودیو
په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ببینیت، هه‌ر له‌به‌ره‌ئوه‌په‌رده‌کانت دادابوووه‌وه، هه‌رگیز
به‌ته‌نیشته‌په‌نجه‌ره‌که‌دا تۆ نه‌ده‌په‌ریت. هه‌رگیز سه‌یری جاده‌که‌ت
نه‌ده‌کرد، به‌ده‌نگی به‌رز به‌خۆت ده‌وت خۆزیا عه‌شقی پیاویک ببووایه‌و
یه‌ک جار وه‌ک په‌له‌یه‌ک مه‌ره‌که‌ب بته‌کایه‌ته‌ژیانی پیاویکی تره‌وه، به‌لام
مه‌گه‌ر ئه‌م په‌له‌یه‌که‌له‌ژیانی تۆ پاک ده‌بووه‌وه؟ ئه‌م هه‌موو تابلۆ ناته‌واوه‌ت
چی لێ ده‌کرد؟ دیسانه‌وه‌ده‌تگوت که‌واته‌بۆ نه‌هات؟ بۆ ده‌رنگه‌ه‌وت؟
وا‌ی له‌ده‌ست تۆ!

ئیش و کار و زه‌مان و وجود و ژیا‌نی له‌یه‌ک شتدا کورت بووبوووه‌وه؛
ئهو.

ئیت‌ره‌هیچ تۆ نه‌ده‌گه‌یشته‌جگه‌له‌م ژنه، ئه‌م قه‌حه‌به‌یه، ئه‌م سیه‌ره
که‌مه‌علوم نه‌بوو چ‌ژه‌هریکی له‌روحي تۆدا له‌وجودی تۆدا رشتبوو، که

نهك ته نيا ده تويست، به لکه ته وای گهر ديله ی له شت داوای گهر دی له شی نه وی ده کرد، هاوارت ده کرد که پتويستته و ناواتته له گه ل نه ودا به ته نيا له م دنيا يه دا بمینيته وه و هم موشتیک له بوومه له رزه يه کدا ويران ببیت. به لام باش ده تزانی که هر چيوه رچيه کانی نه وديو ديواری ماله کت، هه ناسه دده ن و به ريدا ده رۆن، هه ر جاریک نه و ببين کلکيکی بۆ ده له قين و ده يخه نه وه داوه که، نه و ئاسان.. چهند ئاسان ده روات! خوژگا له بيرت ده چوو وه، دوو بروی که وانی، دوو چاوی رهش و ئیتر هيچ، يه ک توپه ل قژی ره شی شان ه نه کراو و ئیتر هيچ، لیوی ته ر و نيوه کراوه که ده نکوت تازه له ماچیک هه لگيراوه و هيشتا تير نه بووه و ئیتر هيچ؟

نا.. هه زاران شتی تر بوو که له بيرت نه ده چوو وه.

به وای مندا جاریکي تر که وتيته وه رۆ، جله کانت له به رکرد، کراس، پانتول، قه مسه له، کلاوی که پکه چ، هه مان جلی کوڤ، ئایا ده چوویت په روانه بگريت؟ خوژيا سه ریکت له و دوسته مده دا که له سه ر پردی رۆمی ما ئیکي هه يه، له په روانه ی رهنگا ورهنگ، سلاوت له سه رپازه کانزاييه کانی سه ر کو لانه کان بکرديه تا هه ست به ئارامی بکه يت، له نيو کو لانی نه و باخانه دا گو رانیت له ژیر لیوه وه بگو تبا، يان فيکته بکيشابا!

کاتیک له مال هاتيه ده رۆ له بیری نه وده دا بوويت که چۆن ده تواني ت تو به کاریک راسپيرن، نه سپیک، چه مه نزاریک، بونيامیک، سروشتيکی بيگیان، هه ر چيه که بیت بتوانيت سه رت گه رم بکات، پاره يه که بکات و تلياک و مه شروبی پی بکریت و به په له بگه ريته وه بۆ ماله وه، پيش نه وه ی که سيک بتناسيته وه، پيش خو رئا و ابوون؟

شەقامى "مەنۇچەھرى" جىمەي دەھات و پارەگۆرەكان لەو ناوہ دەخولانەوہ، پارەى ئەم و ئەويان كاش دەكرد، شوروشەوقىكىيان ھەبوو، پىكەنەن لەسەر لىويان ون نەدەبوو. قەسابەكان چاوەرپى خۆرئابوون بوون تا گلۆپ لەسەر دوگى ئازەلەكانيان ھەلېكەن، ئۆتۆمبىلەكان خا و رىيان دەكرد و عەرەبانەكان بەبارەكانيانەوہ دەھاتن و دەچوون.

چەند دەلالىك و دوو پاسەوان لە بەردەم دووكانى شەربەتفرۆشچىكا، شەربەتى ئەفلاتونيان دەنۆشى و يەكىكىيان كۆمەلىك ئەسكەناسى لە دەستدا بوو بەدەم خواردەنەوہ بەدەستىك دەپژمارد. ئىمەش رۆژگارېك چوونە بازار سكەمان خستە دەست ئەو پارەگۆرانەوہ تا بۆمان كاشبەكەن، ھەندىك زياتر يان ھەندىك كەمتر، جياوازى چىيە؟ بەلام تۆ ئىتر ھىچت نىيە، ئەو قەحبەيە چەندىن جار بەتۆى گوتبوو "ئەسپى لە بەخالتا سەوزەلە خانم دەلېت"

لە ئاپۆرەى پارەگۆرەكان تى پەرىت و بەئاراستەى قەلمدانىيەكاندا رۆشتىت. دوو كۆتر لەسەر ستارەيەك بەرەو لای درەختەكانى ئەوپەرى تەلارەكە ھەلفىرېن، ژنىكى بالابەرز گۆزەيەكى پرى گەياندبوو سەر سەكۆى بەر مالىيان و سەيرى دواوہى دەكرد، پۆلىك قەلەپەش لەسەر درەختىكى وشك ھەلنىشتبوون، ھەلۆيەك لەسەر دارىك جىي خۆى خۆش دەكرد. چوویتە پىشتەر، ئەو ھەموو تابلۆيە.. كامەيان ئىشى تۆ بوو؟ ھىچت لە بىرە؟ رۆشتىت.. چەند بىمانا!

ماسىگرەكانت بىنى كە عارەقيان دەردابوو، لە دەورى تۆرى پر لە ماسى ئەلقەيان بەستبوو، كاتى دابەشكردن بوو، لەولاوہ ژنىك دەستى مندالېكى گرتبوو دارەدارەى پى دەكرد. پىاوېكى موو بۆر عارەقى ناوچەوانى دەسرى و بى ئەوہى گرېنگى بەتۆ بدات چاوى برىبووہ

خیراویک، یان رهنګه له چوارچپوهیه کی قاوه بیدا جیگیر بمینیته وه. گه یشتیته هونه رستانی "نیرۆمیان" و له پیشیاندا وه ستایت، ئه سبه کان به حیله کیشان له چوارچپوهه که وه غاریان دابووه ده ری و پیاویک که به دوا یاندا رای ده کرد، به هه ناسه برکپوه گه یشت، دهستی به شیوه ی چه تر له سه ر چاوه کانی گرتبوو، له ئاسۆی ده روانی، له تابلۆیه کی تر دا قاپکی پر له تریی یاقوتی بریقه دار سه رنجتی راده کیشا. کۆتری سه ر درهختی قه راخ جاده که چاوی بریبوو شه قامه که و چاوه رپبوو تو برۆیت و چه شه ی بکات، چوویته دوو کانه که وه و سه یری دار و دیواریت ده کرد، په رده یه کی گه وره له به رامبه رت بوو، که ئاویکی زولالی به هیواشی لیوه ده رۆی، له تاشه به ر دیک دور ده که وته وه و به ری خۆیدا ده رۆی، په یکه ری فه رهاد له سه ر ئه و تاشه به رده مابوو وه، ده نگی سیسرک له دور ده ست ده هات، بیگومان له وی که یفیان له بۆنی توپیو ده هات.

نیرۆمیان له ناوه راستی دوو کانه که دا له سه ر ستان دیک پشت به تابلۆی شیرین و فه رهاد به دیار تابلۆیه کی تره وه چه نه ی دها، دایکی له سووچکی دوو کانه که دا له سه ر کورسییه کی بچووک دانیشتبوو، به دهموو چاویکی چرچ و لۆچ و قزه سپییه که یه وه که له هه ردوو لای له چکه که یه وه هاتبووه ده ری، به خاوی خه ریکی ملپچ چننبوو، هه مان ملپچی ئه ر خه وانی که ساله های سال پییه وه خه ریک بوو، ده یچنی و هه لی ده وه شانده وه و شلیه که ی گۆله ده کردوه و دیسانه وه ده یچنییه وه. هه زاران جار ئه و ملپچه ی چننبوو، دیسان هه لی وه شانده بووه. ئیستا له ویدیو شووشه ی ئه ستووری چاویکه که یه وه سه یری تو ده کات.

"سلاو"

ئىرۆمىيان سەيركى كرد "دووبارە ھاتىتەوہ؟"

"ئەرى"

"ھەوالت نىيە.. دەزانى كە .."

"رۆژگارم خۆش نىن"

"رۆژگارى ئىمەش خۆش نىيە.. بازار نىيە"

"من لە برسا دىمە دەرەوہ.. سەيرىكى ھالەم بکە، من ھالەم باش نىيە"

"باشە.. مەكىشە"

چەند ھەنگاويەك لى چوويتە پىشى و لە بەرامبەرىدا ھەستايەت

"ناتوانم.. ئەگەر نەكىشەم دەمرم"

"بەجەھەنەم"

"ئىتر ئەم قسانە بەسەرچوون، بەلای كەمەوہ پۆترىتى.. شتىك بەدە

بەمن تا بەم شىوہىە دەر بەدەر نەبم"

"مەگەر خۆم دەستم نىيە، پۆترىت بەدەم بەتۆ بىكىشى؟!"

"ئاخر تۆ ئاگات لە ھالى من نىيە"

"ئاگام لىيە، يان دەكىشىت يان تەزرىق دەكەيت.. بۆ تۆ وا دەزانى من

لەسەر گەنجىنەى قاروون دانىشتووم.. كەى كىشەى منە كە تۆ...."

عارەق لە ناوچەوانتەوہ دەتكا و دەستەكانت دەلەرزى، وتت "كەواتە

دىمەنى شتىك"

بەفەلچەكەى ئامازەى بۆ تابلۆى شىرىن و فەرھاد كرد و وتى

"چەندىكە ئەوہت كىشاوہ؟ كە كەس نەيەوئت.. خۆ من شىت نەبووم!.."

پىم وتى شىرىن بكىشە، تۆ چوويت ئەم فەرھادە مردووت كىشاوہ، ئەم

هه موو ئىشه نيوهناچله .."

به تهنىشت تابلۆكه دا روئىشتى، چاويكت به تاشه به رده كه دا خشاند كه فه رهاد ته شوئىكه ي به رز كرد بووه وه و به سه ر وئنه ي سه ر به رده كه دا دا ي ده هئنايه وه، به قزى ئالوزاو، ئارام نوستبوو؟ دهنگى هورينىكت بىست، گه رايته وه، پاسىكى شين له خوار كئوه كه وه وه ستا و كؤمه لىك خويندكار لى دابه زىن، كه هه موويان پىلاوى وهرز شيان له پىدا بوو، دوايه مين كه سيان كچىكى لاواز و رهنك په ريوو بوو كه به دوو دارشه قى ژىر بالىيه وه له پاسه كه دابه زى، ژنىكى ته مه ن مامنامه ندى بالابه رز شيان له گه لدا بوو، ئىنجا هه موويان وه ك گروويكى كه ر به كؤرسىكى خوئ شه م شيعره يان وت «ئه مشه وه دهنگى ته شوئى له بىستوون نايه ت.. رهنك فه رهاد چووبىته خه وى شيرينه وه.. رهنك فه رهاد چووبىته خه وى شيرينه وه..» دواتر هه موويان چه پله يان لى دا .

تو خوئ خسته لاوه و له سه ر ته خته يه ك له به رده م چاىخانه يه كدا دانىشتى، چاچىيه كه بى ماتلبوون چاى بو هئنايت و سه يرى رىبوارانى كرد، كه هه موويان له ده ورى ژنه بالابه رزه كه كو بوويوونه وه و گوئى قولاغ بوون بزنان چى ده لىت، وتى "زور باشه .. ئه مه ش بىستوون، ئه وه ي له پۇلدا وتم له بىر خوئانى به رنه وه، له "تاق بستان" يش بگه رىن، نه خشى هه لكوئلدا روى سه ر به رده كانى تاق بستان به فه رمانى "خه سره و په رويژ" نه خشاوه، دوو به شى ناوه وه ي ئه شكه وته كه تان ئاساى له ياده؟ نه خشه كانى ده ره وه؟ خه سره و په رويژ سوار "شه بدىزى" ئه سپى خوئى بوو. له ده سته راست نىچىرگه لىكى دىت، كه كؤمه لىك ده يانويست راوى بكن، به له مىك كه ژنانىكى مؤسقىقار تىيدا به جوړه ها ئامىر ئاوازى روژگارى نه خش و نىگارىان ده ژهنى، له ده سته چه پدا خه سره و په رويژ

خهريکي راو بوو، به لّام دواتر "قه تحه لى شای قاجار" ده ستووری دا نه خشى سهر به رده کان ده ستکاری بکن و کردیان، نه خشى ناغایان ناخنييه ناو وینه که وه، یان بابلیین خستیانه جیگه ی خه سره په روپزه وه نه وی تری به یی ده ستکاری وه ک خوئی مایه وه، هه موو نه مانه وان لى بیڼن، ئیستا ئیتر ئیوه خوټان بیستون بیڼن.. نه مه ته نیا کتویک نییه.. نه مه په یکه ری فه رها ده.. له سه ر نه م دیواره لووسه بریاربوو که نه خشى فه رهاد بکیشن، به لّام نه خشى شیرین و فه رهاد ته نیا له "فقرگاهی" مه هاباد ماوه ته وه».

دواتر رووه و نه و کچه ی به دوو دارشه قه وه له به رام بهر کتوه که دا وه ستابوو وتی "توش له چیرۆکه که تدا فه رهاد مه کوژه، فه رهاد له نه ده بیاتی فارسیدا سیمایه کی هیدجگار شیرینی هیه.. هیدجگار خو شه ویست.. سیمبولی عه شقه.. هه رگیز له ده می هیچ که سیکه وه به فه رهاد مه لى برۆ بمره"

ژنه بالابه رزه که به روویه کی زۆر تامه زرووه، وه ک نه وه ی بییه ویت هه موو نه م کتوه له چاوه کانیدا جى بکاته وه، چووه پيش و هه موویان به دوایدا، به لّام نه و کچه ی دارشه قه کانی پی بوو دوا ده که وت، نه وان چاوه پریان ده کرد تا ده یانگه یشتی، ده روشتن و نه و دیسانه وه دوا ده که وته وه، ده نگی له عه رددانی دارشه قه کانی لیدانیکی له سه ر یه ک بوو که کتوه که ی ده له رانده وه و زایه له که ی ده هاته وه.

تو چا سارده وه بووه که ته هه لّقوراند و پيش نه وه ی هه ستی چایه کی تر خرایه به رده مت، چایچییه که وتی "نان ده خویت؟"
"نا"

"دوو هیلکه ت بو بکه مه رو نه وه"

تۆ هیچت نه گوت و سهیری خویندکاره کانت ده کرد، گویت له دهنگی سرودیان بوو له دووره وه ده هات، ده تخواست پیدیان بگه یته وه، به لام نه تده توانی، چایچییه که سینیه کی نایه پیشت، چهند له تیک نان، سی هیلکه، خویدانیک و ته واو، چهند برسیت بوو! فه رموو له دهمت ده که وته خواری، حه زم کرد منیش له گه لت بخۆم، زۆرم برسی بوو، به لام نه متوانی.

هیواش هیواش نانه کهت خوارد، چات خوارده وه و جگه رت کیشا، ئیتر خۆر ئاوا بوو بوو، ترسیکی سهیر سیبه ری خستبووه سه ره هه وا، خویندکاره کان هیشتا نه گه رابوونه وه، بیده نگی تیکه ل به ترسی ئیره ده بوو، هه وا ورده ورده سارد ده بوو، هه ره چهند سیگارت ده کیشا نه تده توانی به ره به لرزت بگریت، چایچییه کهش له چایخانه که پیدا گوئی له رادیو ده گرت و قاپ و پیاله کانی ده شوورد، جار جار هه ش ئاوازی رادیو که ی له ژیر لیوه وه ده گوته وه، دنیا به ته واوی تاریک بوو، که چی خویندکاره کان نه گه رانه وه، تۆ جگه ره به کیترت پیکردوو روانیته کتوه که که سه ری کرد بوو به ئاسماندا، ئه و کاته له ناو تاریکیه که وه پیریژنیک ده رکه وت که ملپیچی ئه رخه وانی ده چنی، یان رهنگه خه ریکبوو بیت چینه که ی هه لوه شینیته وه، وه ها پیریژنیکت سالانیک پیشت ره له سه رمای ویرانکه ری شاریکی دووردا دیبوو، به دیار ئاگریکه وه دانیشتبوو شلیله ی ئه رخه وانی له شیشی چینه که پیدا یان نا له دسته قایمه کانیدا ئه سیربوو، گلۆله شلیله که ی له گیرفانی چاکه ته کراوه که ی نابوو، هه روا دهیچی و به ره و لای تۆ ده هات، کاتیک به ته واوی له به رده م رووناکی په نجه ره ی چایخانه که دا وه ستا، وتی "شیرین مرد" په نجه ی ده ستت له خۆوه بۆ قژی سه رت رویشت و چنگت پیدا کرد،

من فرمیسمک له سهر گۆنای تۆ لا په سهند نییه، حهن ده کم پی بکه نیت،
پیاو ناگری، ئایا چی ده بیت ئه گهر پیاویک بگری، تۆ چند ئازارت
ههیه؟

چایچییه که له ویدیو په نجه ره که وه سهری دهرکیشا و هه روا که
سینییه که ی به ده سماڵ دهری وتی "لی گهری" به په نجه ی ئاماژه ی بۆ
میشکی کرد، تۆ سهرنجت نه دا، چایچییه که هاته دهری و لیت نزیک
بووه وه، به ئه سپایی وتی "وازی لی بینه .. شیته .. عه قلی له ده ست داوه ..
تی ده گهیت؟"

له پر دهرگه ی دوو کانه که کرایه وه و پیاویک که دهستی مندا لیک
گرتبوو وتی "ئاغا .. پزیشکی داوه ری له کوئییه؟"

ئیرۆمیان وتی "برۆ له پیشتره"

تۆ به ئاشکرا ده له رزیت و چنگت کردبوو به قهژتا، شتییک له سنگتا
په لی ده کوتا که بۆنی ته نیاییه کی مندا لانه ی لی ده هات، وتی "ئیستا من
چی بکه م"

"هیچ .. برۆ بمره"

"هه ره ئه وه نده"

پیریژن هه روا ملپیچه ئه رخه وانیه که ی ده چنی و ئیرۆمیان چاوی
بچووک کرده وه و سهری خست به دوا دا، له تابلوی سهر ستانده که ی
ده پروانی. ئیتر نه تزانی چۆن بۆ ماله وه گه راپته وه، ته واوی ریگه که ت
چۆن بری، هیجت بیر نییه، چوویته چیشتخانه که وه، که وانته ره که ت
کرده وه، خرته که و پرتکه ت هینایه دهری، قه حبه وتی "به دوا ی چیدا
ده گه رییت؟"

كۆمهلىك حەب و دەرمانى كۆن بى ئۇەى سەيرى ناو و بەروارەكەيان
بەكەت خستتە دەست و گەراپتەوۋە ژوورەكەت، وتى "دەيت پىكەوۋە قسە
بەين؟"

دەستت بەخىرايى راوەشاندا تا سەعاتەكەت بچىتە سەر مەچەكت،
كەچى سەعات لە دەستتا نەبوو، كەى بى ئاگەدارى من ئۇوى
فرۆشتبوو؟ چراكەت كوژاندەوۋە و لە بەرامبەريدا دانىشتى، ئۇ لەسەر
چرپاكە و تۆ لەسەر عەرد، ئىستا ئىتر چلكى جىگەكە ديار نەبوو، چەند
تالە رووناكەيەك كە لاي پەردەكەوۋە دەپژايە سەردىوارەكە، پەرى و بالى
كردبووۋە، بەلام نەك وەك ھەلۆ. وەكو دىوارى بەرزى قەلاى شارىكى
كۆن، كە قەلا و شوراكەن پشت بەپشتى بەك، ھەتاويان بەسەر دەستەوۋە
دەبرد، وەكو چەپكىك رووناكى و سىبەر، كە سەريان كىشاوۋەتە
گەردوون، تا گەردەكان بۆ پى ماچكردن بەگەننە عەرش.

جوولەى بەدەن و نوورى چاوەكانى تۆ بەرەبەرە كەم دەبووۋە، وەك
ھەتاويك كە ئارام ئارام لەسەر دىوارى رۆژئاواى ئاسمان نوقم دەبەيت،
وەك كە شتەيەكى جەنگى زەبەلاح كە نەرم نەرم لە كۆتايى دەريادا
ئاوا دەبەيت، سات بەسات بى ھەستەر و خالىتر دەبەيت، بەلام ئۇ
نازانەت لە شتەيەكى كتوپردايت، خرپەكەك حەپت لە بەردەمتدا داناو،
ئۇ ھەموو حەپە رەنگاوپرەنگت بەجاريك لە مەشت ناوۋە بەپەرداخچىك
ئاوۋە قووتى دەدەيت، دەبەينى رەنگت پەريوۋە ھەستت دەكرد دىنيا
بەسەر سەرتا دەخولتتەوۋە، وەك ئاگردانىك تۆ پىئەوۋە پىوۋەست بوويت،
شتىك لەسەرتەوۋە پزىسكى دەھاوى.

وتى "خراب كەوتمە داوت.. بۆ ھەر پىاويك دەبوو بەجۆرىك
بەمىمەوۋە، بەلام بۆ تۆ بەھەموو شتەيەك، ئاخىر من جگە لە تۆ كەسى

تر شک نابه‌م، هەر به‌لایه‌ک که من دهم‌وێت به‌سه‌ر پیاو‌دا بیهێنم، هەر ئاره‌زوویه‌کم له پیاوان هه‌بێت، هەر فکریک له‌ باب‌ه‌تی پیاوه‌وه ده‌که‌وێته گیانم، هه‌مووی کۆ ده‌که‌مه‌وه و له‌یه‌ک شوین... به‌راست تۆ حالت باش نییه؟! "

جگه‌ره‌که‌ی کرده ته‌پله‌که‌که‌وه و سه‌ری له تۆ نزیک کرده‌وه، دووکه‌لی جگه‌ره‌که‌ی کرد به‌ده‌موچاوت‌دا و دووچاری په‌شیوی و له‌رزینی کردیت، هه‌ناسه‌یه‌کی قوولت هه‌لکێشا و داته‌وه، هه‌لنجت هات و رشایته‌وه، نوزه‌یه‌کی لیوه‌هات و له‌شوینی خۆی هه‌ستا "ده‌ک بمرم... حالی تۆ باش نییه"

دلت تیوال تیوال ده‌بوو، ده‌سته‌کانت ده‌له‌رزین و هه‌یج هه‌ستیک له قاچه‌کاندا نه‌بوو، لیفه‌که‌ی به‌خیرایی له‌سه‌رت راکێشا و جل و ده‌ست و ده‌متی پاک کرده‌وه، له‌ به‌رده‌متدا که‌وتبووه سه‌ر ئه‌ژنۆ و نه‌یده‌زانی چی بکات، ره‌نگه‌ قسه‌ بکات، ره‌نگه‌ به‌قوربان و به‌ساقه‌ت ببیت، ره‌نگه‌ جوین بدات، به‌لام تۆ نه‌تده‌بیست، به‌لاچاو ئه‌وت دی له‌ودیو دیواریکی دووکه‌لاییه‌وه ده‌سته‌یه‌ک حه‌بی فری دا و له‌ مال رای کرده‌ ده‌ری.

به‌ده‌م مرده‌وه پیکه‌نیت، به‌و خه‌یا له‌ی که ئیتر ئاسووده ده‌بیت، بۆ دوایه‌مین جار سه‌یری وینه‌که‌ی منت کرد، ته‌واوی هه‌یزی پاشه‌که‌وتی خۆت خسته‌ گه‌ر، تابینیت چاوه‌کانم له‌ چ حالیکدان، بۆ ئه‌مه به‌زه‌ینتا هاتبوو؟ ئایا ئاماژه‌یه‌کی خۆکوشتنت له‌ودا ده‌بینی؟ له‌ هه‌مان ساتدا ئه‌وت دی که به‌دوو پیاوی که‌ته‌وه گه‌ر پابووه‌وه ماله‌وه، یه‌کیان قاچت و ئه‌وی تریان ژیر بال‌ت، به‌رزبان کردیته‌وه و ئیتر هه‌یج تۆ نه‌گه‌یشت، چه‌نده زه‌من روشتبوو، روژیک، سالیک، نا، ریک بیست و چوار روژ تۆ که‌وتبووی، شتیکت له‌ نه‌خۆشخانه بیر نایه‌ت، جگه‌ له‌ بۆکس و

پياكيشانىّ كه دوكتۆر و پەرستارهكان تىيان دەسرهواندى، جوئنيان پى دەدايت "خوپرى، ناتهواو، گهنا، لاشهخۆر، بۆگه، بۆگه، بۆگه" بىست و چوار رۆژ تىپهپرى و ئەو وهك پهروانه بهدورتا هەلدهفري، جيگه دەگۆرپيت، خواردنى لى دەنا، گسكى دەدا، دهيشۆرديت، لهخوار هەمان تهختى تۆوه دنووست، هەلدهستا و ديسانوه قسهى دهکرد، جارجار له مال دەروپيه دەرى و پاش چەند سهعاتيك دهگهرايهوه، تۆ كه بى نازار و ئارام له نيو جيگهدا نوستبووى ئەو ماچى دهکردى، وازى دههينا ئاوها سهريرى من بكهيت، دهزانی مهسخهترين شتى دنيا رووى دابوو؟ تۆ نهمردبوويت، بهلام نهشدهژياى، تهنيا زيندووووى، بونياميك كه تهنيا دهبيستيت، بهگران قسه دهكات، پى دهكهنيت، دهگرى، بهلام ئەسلەن ناتوانيت بهپپوه بوهستيت، ناتوانيت قهلام بهدهستهوه بگريت، تهنيا لهبهرئەوه ههيه تا بلين من هيشتا نهمردوم. بهداخم.

سوپی لى دەنا، بهريهخهى بۆ دهبهستيت، كهوچك كهوچك خواردن دهكات بهدهمتهوه و جارجارپيش دهست دینیت بهقرتا، بهخندهپهكى نەرم بهتهواوى روخسارييهوه، بهنيگايهكى ميههربان، تهراشى بۆ دهکردى، لهگهنى دههينا و بهئاوى شلهتین سهه و ملی بۆ دهشۆردى، ديسان قسهى دهکردهوه، رۆژيك كه خهريکبوو نينوکهکانى بۆ دهکردى وتى "دیت پیکهوه زهماوند بکهين؟"

"ئا"

هەمان رۆژ مهلاى هينايه مالهکه و بهفهرمى بووه ژنى تۆ، دواى ئەوهى ژيانى تۆ گۆرا، ئيتر هيجت لهدهست نهدههات، تهواوى رۆژت

لهسەر چرپا دهگوزهراند. دهخهوتیت هه‌لدهستایت، چیگه‌که‌ت ته‌ر ده‌کرد
و له ته‌ری به‌رده‌وامی چیگه‌که‌ت بی‌زار بوویت. هه‌ندی‌ک کات که ئه‌و
قه‌حبه‌یه سه‌رخۆش ده‌بوو، په‌ر داخیک مه‌شروبی ده‌دایه ده‌ستت و
له‌لایه‌کی چرپاکه داده‌نیشت و ده‌یگوت "ئۆخه‌یش.. سه‌ره‌نجام بووی
به‌مۆلکی من"

شه‌ویک خه‌وت بینی که ده‌توانیت به‌ریدا برۆیت، قاچه‌کانت له ژیر
ده‌سه‌لاتتدا بوو، له کۆلانیکه‌وه پێچت ده‌کرده‌وه بۆ شه‌قامیک که
کۆمه‌لێک خه‌لکی جه‌نازه به‌شان رییان لی گرتی، بۆ هه‌ر لایه‌ک
برۆشتیتایه ئه‌وان پێشیان لی ده‌گرتی، نه‌یان ده‌هیتشت ده‌رچیت،
هه‌رچه‌نده ئه‌ملاولات ده‌کرد بی سوود بوو، ئه‌وه‌نده هه‌ولت دا شه‌که‌ت
بوویت، شه‌لالی عاره‌ق بووی و له‌سه‌رخۆچوویت، له ناوه‌راستی
کۆلانه‌که‌دا وه‌ستایت و له نیوه‌ خه‌و و نیوه‌ بیداریدا هه‌ستت کرد که
ئه‌وان جه‌نازه‌که‌یان خسته سه‌ر شانی تۆ، لاشه‌یه‌کی گه‌رم که
پارچه‌یه‌ک قوماشی سه‌وزی تیه‌وه پێچرا بوو، گه‌نجیکی پانزه‌ ساڵ،
هه‌ستت کرد گه‌رمی که‌وته سه‌ر ناوچه‌وانت، واده‌هاته پێش چاو ئه‌وه‌ی
که له‌و پارچه سه‌وزه پێچراوه نه‌مردووه، گه‌رم و زیندووه، ره‌نگه تایی لی
هاتبیت، جه‌ماعه‌ت به‌یه‌ک ده‌نگ ده‌یانوت لا اله الا الله، جه‌نازه‌که‌یان
خسته سه‌ر شانت و دووباره به‌رزیان کرده‌وه، ئیتر ترست شکابوو،
پێکه‌نیت، چاوه‌کانت هه‌لگۆفت و سه‌یرت کرد پیره‌متردیک ناوچه‌وانت
ماچ ده‌کات، قه‌حبه‌که وتی "تات لی هاتووه.. ئازیزم.. به‌لام هه‌یج نییه"

پارچه‌یه‌کی له له‌گه‌نیکدا شوۆرد، چۆراندییه‌وه، قه‌دی کرد و دیسانه‌وه
خستییه‌وه سه‌ر ناوچه‌وانت "تۆ وه‌کو منال وایت، ئه‌گه‌رچی هه‌زم ده‌کرد
له تۆ مندالیکم ببیت، به‌لام که نه‌بوو، ئیتر خۆت وه‌کو مندالیک به‌خێو

دهكهم.. بههموو ئهوانه رازيم، دهزانی من له شوپنیکي جهنجالهوه
 هاوومهته ئهم شوپنه بيدهنگه.. يانزه خوشک و برابووین، يهک له يهک
 بهدبهختتر، له ژووړيکی رووتهلدا دهژيايین که ههميشه بونی نهوتی لی
 دههات، بونی نهوت و ميز.. چوزانم. باوکم هسهسهسيکی تهلهکهباز
 بوو، شهوان بهسهرخوشي دههاتهوه و ئهوهندهی نهړنهړ دهکرد که ئيمه
 لهترساندا له ناو پيخهفهکانماندا دهميزاين، دوايي ههړکهس نهيزانی له
 کوئی گوم و گورپوو وهکو هیتله، خوی مرد؟ کوشتیان؟ ئيمه هيچمان
 نهزانی و ههړ بهو جوړه گهورهبووین، ده سالان بووم که بهقالیکی
 نيرهکهړ منی دهربرده پشتی دووکانهکهپهوه و دهستی بۆ دهربردم، درۆم
 کرد که پيم گوتی تو چاو و گویت کردوومهتهوه، تو زور باشی.. بهلام
 حهيف، ههزم دهکرد جوانترین کوری دنيا ت بۆ بخمهوه.

من باش نيم، هيچ کاتيک باش نهبووم، له ده سالیيهوه ههموو شتيک
 تی دهگهيشتم، دهچوموه پشتی ئهو دووکانه نهفرهتييهوه و کالهکم
 دهخوارد، ستيوم دهخوارد، ميوههايکهم دهخوارد که ههزم ليتيان بوو، ئهو
 نيرهکهره دهستی بۆ دهربردم، تا رۆژيک دهستم کرد بهگيرفانيدا و
 رهسمی ژنيکم تيدا بينييهوه، من له مندالييهوه ههسوود بووم، ويستم
 بزانه ئهو ژنه کپيه، بهلام ئهو نهیدهويست بهمن بلی، دوايي زانيم
 ژنيتی، سهيرم کرد مانهوهم لهوئی سوودیکی نهمابوو، لهگهله لۆرييهکی
 بارههلهگردا رۆشتم بۆ باشوور و له بهردهستی ئهم شوڤير و ئهو
 شوڤيردا گهړام، ماوهيهک له "سهلهفچگان" سهرگهردان بووم ريم ون
 کردبوو نهمهزانی بۆ کوئی بچم.

ماوهيهک له ههلهديريکدا مامهوه، بهفر بوو، خهريکبوو له سهرمادا رهق
 ببينهوه، له بهيانبييهوه ههتا ئيواره عارهقی جوولهکهمان خواردهوه،

لهوانه‌ی که ده‌ست ئاسمانیش نه‌ده‌که‌وت، پیاله‌کانمان پر کردبوو تا هاتین بیخۆینه‌وه نیوه‌ی تیدا نه‌بوو، وتم "زوو بیخۆنه‌وه تا په‌ریان نه‌یان خواردووه‌ته‌وه" په‌ریان له‌خۆوه له‌سه‌رمای ده‌ورووبه‌ردا ده‌خولانه‌وه، ئیمه‌ ئه‌وانمان نه‌ده‌دی، کاتیک پیاله‌مان خالی کرد، زانیمان ریگه‌ کراوه‌ته‌وه و ئیمه‌ش رۆشتین، ماوه‌یه‌کی زۆر له‌باشوور بووم، سه‌مای به‌نده‌ریش فیر بووم، بیچاوووروو بووم، ده‌مپیس بووم، ده‌مویست هه‌ر له‌روو پۆرتی پیاوان بشکینم، به‌لام هیچ کاتیک نه‌متوانی.

خۆم ده‌پازانده‌وه، دلم ده‌برد، یه‌کیک ده‌بوو به‌تۆپه‌که‌مه‌وه و له‌گه‌لیدا ده‌په‌شتم، ژه‌هرم بۆ ده‌پژاند که‌چی بی سوود بوو، رۆژان و سالان تیپه‌رین و من گه‌وره‌تر بووم، ئه‌و رۆژانه‌هه‌موو شتیک وه‌ک یه‌ک بوون.. لیگه‌رین.. تا له‌نۆزده‌سالییدا هه‌ر له‌م تاران هه‌چومه‌سه‌ر کاریک، له‌عیاده‌ی دکتۆریکی موپۆردا ئیشم ده‌کرد، که‌هه‌میشه‌به‌قژییه‌وه‌خۆی ده‌خلافاند، ئه‌وه‌نده‌عه‌ره‌قی ده‌کرده‌وه‌که‌ناچار بوو به‌ده‌ستمالیکی سپی عاره‌قی ناوچه‌وانی بسریت، هه‌مان ئه‌و دکتۆره‌ی له‌خوتخۆراییی مرد، دواتر تۆم بیینی، خوا به‌نه‌فره‌تت بکات.

به‌نووی په‌نجه‌کانم ده‌مکیشا به‌ده‌سکی کورسییه‌داره‌که‌دا و هه‌ولم ده‌دا هاوناواز بیت له‌گه‌ل ده‌نگی چه‌رخه‌ ئاسنه‌کانی شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که‌دا، جووله‌ی ده‌ستم خیراتر کرد، خیرایی شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که‌ زۆر بوو... خیراتر... خیراتر... خیراتر.

ئه‌وه‌نده‌ به‌م کاره‌ بی مانایه‌ درپژهم دایه‌ که‌ سه‌رم گێژی خوارد و په‌نجه‌کانم ئیتر له‌ژیر ده‌سه‌لاتمدا نه‌ما بوون، جووله‌که‌م هیداش هیداش کرده‌وه و ده‌ستم به‌هیداشی له‌سه‌ر ده‌سکی کورسییه‌که‌ دانا، شه‌مه‌نه‌فه‌ر وه‌ستا، چاوه‌کانم نوقاند، یان رهنه‌گه‌ چاوه‌ نوقاوه‌کانم

کردبیتته وه، بیرم نبیه، تهنیا بیرمه له ویتستگه یه کی شینی ته ماویدا
 ده رۆشتم و به دوا ی که سێکدا ده گه رام، که سێک ده هات یان که سێک
 ده رۆشت؟ نازانم به دوا ی کیدا ده گه رام، به هه رکه سێک بگه یشتما یه
 به دیکه تیک ی ته وا وه لیم ده روانی و هیچ که سێک نه و نه بوو، به هه ر
 لایه کدا ده رۆشتم په شیمان ده بوومه وه که بۆ به لاکه ی تر دا نه رۆیشتووم،
 سهیری هه ر که سێکم ده کرد، ئه فسووسم ده خوارد که بۆ سهیری ئه وان ی
 ترم نه کردووه. ئه وان بالایه کی سهیر و نامۆیان هه بوو، وهک ئه وه ی
 پیلوی چاوه کانیان هه لگه رابیتته وه، سووری ی ناو پیلوه کانیان وهک
 "ته راخوما" ترسناکی ده کردن، من به دوا ی که سێکدا ده گه رام که پیلوی
 چاوی هه لگه رابیتته وه. هه موویان ده چوون به یه کدا، گومه زه کانی شین
 بوون، دهنگی فیغانی چه ند ژنیک له لایه که وه ده گه یییه گو ی، له
 پیره می ردیکی قه مبوور که سهری بر دبووه ناو عه با که یه وه پرسیم "بۆ ئه م
 بونیامانه به م شیوه یه ن؟" وتی "ئه مانه هه موویان گونا هبارن..
 گونا هیکیان کردووه بۆ یه چاویان هه لگه راره ته وه " وتم "چ گونا هی؟" که
 سهری بهرز کرده وه بینیم پیلوی ئه ویش هه لگه راره ته وه و خوینتیکی رهش
 له جه ناگه یه وه دلۆپ دلۆپ ده تکیت، له ترسا قریشکاندم، به لام دهنگ له
 قورگمه وه ده رنه هات، ده نگدانه وه ی هاواره که م له که لله مدا ده سو راپه وه،
 چه ند که سێک له سهر ما ده ستیان به را کردنکرد و من هیلنجم ده هات
 وهک ئه وه ی شتیک دلۆپ دلۆپ له زه ینمه وه برژی، دیواره کانی کاسه
 سهرم درزیان ده برد، ده سه ته کانم به هه ردوو لای سه رمه وه گرت و پالم دا
 به کورسییه که وه، دهنگی شه مه نه فه ره که ئیتر به رده وام نه ده هات، وهک له
 باوه پیچرابیت گاهی ده هات و گاهی نه ده هات.

قه حبه وتی "ماوه بهک گرم گرتبوو، ئیستاش هه روا م، رۆژیک

سەر دەكەم بە شوپنێكدا و دەڕۆم، ئەوكاتە دەبینی كە ئیتر نیم كەچی
خەیاڵ دەكەیت هەم، دەزانی ئەگەر باوكم سەرخۆش نەبایە و لاقەیی
نەكردمایدە رەنگە هێجگار وا دەرنەچوو مایە"

"زینا لەگەڵ مەحەر مەكانی خۆی؟!!"

"ئۆف.. ئا.. ئا.. ئا"

دەنگی خەمگین و كوژەربوو، دوو سی مژێ قوولیی لە جگەرەكەیی دا و
وتی "تاكەت دا بە زیوہ ئیستا" ئەستامینوفن "یكت دەدەمیی كە ئاسان
بنویت.. ئەدی.. ئازیزم"

حالت باش نەبوو، كەسێك لە چاویكی نا ئاگاوه بە شەلاق كەوتبوو
گیانی تۆ و هەر لێی دەدای، عەجەب چ دنیا یەكی بۆگەنە! پیاویك دلی
دۆراندبوو ژیكی قەشەنگ تەنیا لە بەرئەوهی یەك تابلۆی هونەری لە
سیمای، ئەندامی، پەنجەیی باریك و ئەو نیگا ئاگراویەیی بكیشییت.
بەلام بێ هیوا بوو وەك من، كە بەدوای ئەم چاوانەدا هاتم، لە ژیر
داروپەردووی جەستەیی خۆیدا ما بوو، تەرمی مەعشوقەكەیی بەسەر
شانەوه بوو نەیدەزانی بۆ كوئی بچیت، تا بەرەبەیان دەنگی گریانەكەشم
لە پشت ئەو هەموو سالاوه دەبیست، دەبیست كە پیاویكی شەست
سالاە دوای نیو شەویكی تاریك لە تەنیا ییدا دەگریا و هیچ پەنایەكی
نەبوو، ئەو پیاوه تۆ بوویت، بەلام من لە كوئی بووم؟

چاوت برییه وینەكەیی من كە رەنگە هەستم و لە كەنار تدا ئارام بگرم،
یان ئارام بگری، سەرخەینە سەرشانی یەكتر و فرمیسك هەلپێژین،
بەدوو دەستی شل و شوڕر و ماندوو یتییەكی خەوینەرەوه، كە پاش ئەو
هەموو هیلاكییه دینە سووخی مرۆف، بۆ تۆ پەنا بەینم. لەكاتێكدا توند

باوهشت پيدا كردووم و گهرمايي لهشي خۆتم پي دهبهخشيت، گاهي بدوو پهنجه له نيوان دهستهكاندا نهوازشم بكهيت و پهراسووهكانم بژميريت، تا بزانيت كامهياكهيان كهمه و گاهي كه دپتهوه هوش خۆت بهئارامي بهبهري دهستت به پشتمدا بكيشيت، بي ئهوه قسهيهك بكهيت، يان بهزهينتا ختوره بكات كه من بو دهگريم و چ مهگمه؟ بي ئهوهي بيرسي من كيم و له كوئيه هاتووم و بو هينده دلتهپهमे و بهگومانم، وهك چولهكهپهكي خوساوي ژير باران؟

نا ئيتر نهمدهويست.

كه چاوت كردهوه، قهحبهكه پيكني و پهرداخپك چاي له بهردهمتدا دانا.. سهربهندهكهي له دواوه گري دابوو. خيرا خيرا فلچهكانتي دهشكاند و دهيكرده سهتليكهوه و رهنه وشكبووهكاني دهكرده كيسهيهكي خولهوه، چوارچيوه تهواونهبووهكاني بهپهتيكي ناسك بهيهكهوه بهست و گنجيكي كهته كيسهكاني له قادرمهكه برده خوارئ و لهوديو دهركهكهوه بهجي هيشت. ويستت راست بيتهوه، نهتتواني، قهحبهكه هاته هاوكاريت، گوشهيهكي خسته ژير سهرت تا بتواني چاكهت بخويتهوه.

وتى "ئيسراحهتمان كرد.. وا نيبه؟"

چوو چيشتهخانهكهوه و هاته دهري، ديسانهوه كيسهيهكي پر پاشماوه رهنه و قهلهم و قهلهمدان كه لهوي مابوووه هينايه دهري، وتى "سبهيني مالهكيشهكان دين.. دهمهويت دار و ديواري مالهكهمان ساف بكهين.. رهنگيكي پهههيي كالي بكهين، كارهباجي بهينم چهند گلوييكي رهنگاورهنگ راکيشم.. دواتر چهرچيهكان بين ئهه هزارپيشهيه فرئ بدهنه دهروهه، توش ههه لهبهه ئهه خرتهكه و پرتكهيهيه دلته گيراوه، بهلام

وا دەزانی نەخۆشیت. ئیترە بەپەردەى مەنگۆلەدار دەكەم بەدوو بەشەوہ تا چاوت بەسەرو بیچمی هیلکەفرۆش و ئەوانە نەكەوئیت كە پتیاں دەلئیت غەریبە"

دوو جگەرەى پى کرد و دانەىهکیانی دایە دەست تۆ، وتی "دەگریت؟ خو من شتیکی خراپم نەوتووہ، باوہر بکە هەرچیم کردووہ و هەرچیم وتووہ لەبەر تۆ بووہ، بۆ كى ئەم هەموو رەنگت رژاند بەسەر ئەو تابلییانەدا؟ بۆ ناوبانگی دواى مردن؟ مردووشۆر.. دەمەوئیت ژيانیکی نوئى دەست پى بکەم، کاریک دەكەم كە بمانکاتەوہ بەتۆپ"

دەستی خستبووہ قژتەوہ و لە رووی تواناوہ تیکەلەپەك لە سۆزىکی دایکانە و لاواندنەوہى بەکەمین ژنى جیهان بۆ نازەلئىکی مالى، بەردەوام بوو "ناخ ئەگەر سەرت لەو كونە دەهینایە دەرى و دەتزانى كە دنیا بەدەست چ كەسانیکەوہ دەگەرئیت.. رۆژیک دەتەمە تەنیشت پەنجەرەكە و نیشانت دەدەم؛ وێرانەکانى دەوروبەر گۆراون بۆ تەلارى گەرە گەرە، سەتەلايت بەردەوام بەرنامەى خوڤش پەخش دەكات، ئیتر مرۆفەكان نامە بۆ يەكتر نانووسن، فاكس دەكەن. لەم كاتەدا تۆ دادەنیشى رەنگ دەپژئیت بەسەر تابلۆدا! باوہر بکە ئەوہى كە دەیلئیم قسەى بەتال نىیە، راستىیەكى روونە، بەدوو سالى ئیترە دەكەم بەكۆشك، تەلارىكى جوان.. ئیتر من كار ناکەم، پۆلیك كچى ناساك دەخەمە ئیشەوہ، ئەو كاتە رەنگە خوڤم جارێكى تر بىمەوہ بەسۆزانى.. چوزانم"

چاوى بریپە سوچیک و لە خەيالاتی خویدا ون بوو، تۆ سەیری وینەى منت دەکرد و نووكى پەنجە شادەت دەكرۆژت، حەزت لە جگەرە بوو، لە چا، لە بیستنى فیکەى سەرخۆشیک لە نیوہشەوئى باراناویدا، مەیلی كانادای سارد، نازانم ئەوكاتە بیرى باوكیشت دەكەوتەوہ؟

وتی "ئەم ھەزاربیشەھە زۆر جی دەگریت، فریتی دەدەمە دەرەوہ و دەرۆم دیکۆرسازیک رادەسپیرم کہ دیکۆزیکم بۆ بکات، ھەر بریقەکەہی چاوی مشتەری کوێر بکات... دەبینی ئازیزم کہ تەواوی تەمەنت ھەلەت کردبوو... بیرتە بەقایشیک تیم دەکەوتی و شین و مۆرت دەکردمەوہ؟ دەتویست لە من مۆدیلیکی کہر و کوێر دروست بکەیت، بۆ؟ کہ بیم بە بەیکەریک! لەبەر جی، چی لە سەرتا بوو؟ بەراست بیرتە؟"

بیرتە من دەر بەدەر بەدوای ئەودا دەگەرێم و ھیچ شوین پتییەکیم چنگ نەدەکەوت؟ ئیتر نەدەچووہ قاوہخانەکان، ھیچ شەقامیک بۆنی ئەوی لێ نەدەھات، ھیچ کەسیک شتوہی ئەو نەبوون... من ھەر بەدوایدا دەگەرێم، سەرەنجام شەویکی بەھار دلم سپاردە دەریاوہ و ھەموو قاوہخانەکان یەک یەک گەرێم، قاوہخانەہی فیردەوسیی، قاوہخانەہی نادری، قاوہخانەہی لوقانتە، ھەموو شوینیک قەرەبالغ بوو، بونیامەکان دەچوون بەیەکدا و بۆ من، ھیچ کەسیک ئەو نەبوو. چومە بارێک بەنیوتوانج و پەنجە راکیشان و قسەہی ناخۆشدا تێ پەریم، دوو پتیک عاراقی فەلم خواردوہ و ھاتمە دەری، چومە قاوہخانەہی فیردەوسیی، قاوہیەکم بانگ کرد، بەقادر مەکاندا چومە خوارێ بێ ئەوہی بیرم بێت دەرگەکە داخەم، سرنجم لە جان تاکەم دەرھینا و پرم کرد و چەقاندەمە دەمار مەوہ، کہ تەواو بوو ھەندیک خۆینم دەرھینا و دیسانەوہ تیم کردوہ، دەرم کیشا و تیم کردوہ، سەیری خۆم لە ئاوینەدا کرد، چەند تیکشکاو و پیربووم! لە دەنگی ئۆکۆردیۆنی کابرا نابیناکەہی بەدەرگەوہ زانیم باران بەخور دەباریت، گەرمام بوو، بەقادر مەکاندا سەرکەوتەوہ و بەسەر پتوہ قاوہکەم ھەلدا، ئەسکە ناسیکم کردە ژیر پیالەکە و ھاتمە دەری، دەستم کرد بەجان تاکەمدا، چەند ئەسکە ناسیکم لە تاریکیدا

دهرهینا و خستمه گیرفانی ئەو مۆسیقارەوه و له گه‌ڵ دهنگی
ئۆکۆردۆنه کهیدا هاوئاواز دهمگوتەوه "ئەي رۆژگاری نه‌خش و نیگارەن..
هەرچی بوو خەون بوو.. خەیاڵ بوو.. ئەي دلی نووستوو.. ئەي خەوی
شیرین"

باران به‌خوێ دەباریت، وه‌ک ئەوه‌ی ئاسمان ته‌پم بکات. خوێم ره‌ها
کرد به‌ تاریکایی شه‌و و بارانی به‌خوێ که ده‌یشۆردمه‌وه و مه‌ستتری
ده‌کردم، هه‌موو مه‌ستییه‌کانم به‌خۆشی ئەوه، من به‌خۆشی ئەوه‌وه
ده‌مخواردوه. به‌شه‌قامی فیرده‌وسیدا هه‌لگه‌پام و به‌شه‌قامه‌که‌ی ئەودا
پێچم کرده‌وه، له‌ به‌رده‌م ماله‌که‌یدا وه‌ک سه‌ربازێکی ئیشکگر ده‌هاتم و
ده‌چووم، له‌ ته‌نیشته‌ ژوره‌که‌یه‌وه چه‌ندین جار هاتم و چووم و زانیم که
نییه، چرای ژوره‌که‌ی خامۆش بوو، بۆنی قاوه‌ی چاکه‌ت و پانتۆله‌که‌ی
له‌ هه‌وای باراناویدا حاڵی به‌حالم ده‌کرد، ئەگه‌ر به‌هاتایه‌ و منی له‌ویدا
ببینیا ده‌یگوت "مه‌گه‌ر تۆ ئاوکیشی نه‌هێنیه‌کانی خه‌لکیت؟"

میلی په‌نجه‌ره‌ی ژوره‌که‌یم به‌هه‌ردوو ده‌ست گرت و سه‌رم به‌شیلمان
و خستی ماله‌که‌یه‌وه نابوو، وتم ئەي رۆژگاری نه‌خش و نیگارەن، ئی‌مه
خوامان ده‌وێت، ئی‌مه ون بووی بێ به‌له‌مه‌کان، ئی‌مه منالانی
قوتابیه‌کانی سه‌ربه‌پێ، ئی‌مه کوله‌فیری خوساوه‌ین له‌ داسی جووتیار
ده‌ترسین، ئی‌مه گوناه‌یکمان نه‌کردوه، بێ په‌نا ماوین، ده‌غڵ و دان لێ
دوراو، لانه‌ تیکچوو، مالانی ئاوه‌دانی سی نه‌ۆمی.

بێچاره‌ دلم. باران خوێ خوێ ده‌باری و من سه‌رمامه، من سه‌رمامه
هیچ که‌سیک نییه، هیچ وه‌لامیک نییه، ژوره‌که‌ بۆنی مه‌رگی لێ ده‌هات،
بۆنی جه‌سته‌یه‌کی ئاوساوی ناوچه‌مه‌دانییه‌ک به‌کولی ژنیکه‌وه، ئەو ژنه
من بووم. نازانم بۆ تۆم بیه‌ر که‌وته‌وه، هه‌وای تۆ که‌وتبووه سه‌رم،

دهمویست سه‌ریکت لی بدهم، میلی په‌نجه‌ره‌که‌م به‌ردا، دووباره له به‌رام‌به‌ر ئه‌و ماله‌ کۆنه‌ هاتم و چووم، ده‌نگی هاوئاوازی مندا لانی بچووکم بیست، سه‌ریکی سه‌ر ده‌رگه‌که‌م کرد، ئه‌و هه‌موو نه‌خش و نیگاره‌ی سه‌ر ئه‌و کاشییه‌ شینه‌ دیرینانه! چ حالیکم هه‌بوو؟ هیچ تی ناگه‌م، ده‌نگی باران له نیو چه‌رخ‌ی شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که‌دا ون ده‌بوو. له‌په‌ر ماشینی‌ک له دوامه‌وه وه‌ستا، پیاویک جامه‌که‌ی دادایه‌وه و وتی "ده‌توانین ئه‌مشه‌و له خزمه‌تدا بین؟"

پشتم له‌رزنی، ئاوریکم دایه‌وه له تاریک و رووندا سه‌یرم کرد چه‌ند که‌س بوون؟ نه‌مه‌زانی.

وتم "من؟"

وتی "ئا تۆ.. قه‌هبه‌ی هه‌رزه"

وتم "من.. خو نیم"

وتی "بی دایک و باوک" و ویستی له ماشینه‌که دابه‌زیت که من رام کرد، کۆلانه و کۆلان، باشه ئاسک له ده‌شتدا چون ده‌توانیت رابکات و هیلیکی غوبار له دوا‌ی خو‌ی جی به‌یالی؟ قژم له هه‌وادا په‌ریشان ده‌بوو، مه‌مه‌که‌کانم به‌دوو ده‌ست گرتبوو تا نه‌که‌ویت، ده‌نگی هه‌نکه‌هانکیانم ده‌بیست و رام ده‌کرد. بۆ ساتیک سه‌رم خسته ناو ده‌سته‌کانمه‌وه و خۆم راوه‌شاند، ویستم وینه‌ی زه‌ینم بگۆڕی، ویستم بۆ رۆژگاری نه‌خش و نیگارن بگه‌ریمه‌وه، ویستم له شه‌مه‌نه‌فه‌ریکدا دانیشتم و به‌ره‌وشوینیکی نه‌زانراو له تاریکی بی کۆتایی ئه‌و تونێله دووکه‌ل گرتوو یان ئاسمان ره‌شه‌دا، ته‌رمیک به‌کۆلمه‌وه بیت و به‌لام که‌س له من نه‌پرسی بۆ هه‌م.

له شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که‌دا بووم؟ له‌سه‌ر چرپا‌که نووستبووم؟ هيچم له ياد نيينه، ته‌نيا نه‌ووم له ياده که دوو موم له مومدان‌تک‌دا به‌لاي سر‌مه‌وه د‌سووتان و نه‌و به‌تاسه‌په‌کي سه‌يره‌وه چاوي برپيووه من، من مردبووم و نه‌و مه‌راسيمي زيندوو‌کردنه‌وه "ژياندنه‌وه" ي مني به‌جی ده‌يئا، به‌ده‌ورمدا باله‌فري ده‌کرد، من دهنگي هه‌ناسه‌ي له‌رزيويم ده‌بيست، شله‌په‌کي تفت و شيرينم له دهممدا هه‌ست ي ده‌کرد، که به‌نيوان ددانه داخراوه‌کانمه‌وه بو گه‌رووم سه‌ره‌وخوارده‌بوو، وهک قورقوشميکي تياوه که ناگري له گيانم به‌رده‌دا. له رحمي دايکيکه‌وه پيم ده‌خسته دنياوه، دنياپه‌ک که له يه‌که‌مين ساته‌وه ده‌بوو سازي گريانم کوک بگردايه و به‌ته‌واوي وجودمه‌وه له ناخي دل‌مه‌وه شينم بگردايه.

هه‌ستم کرد شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که له تاريکي تونيله‌که ده‌چيته ده‌ري، رووناکييه‌کي کهم له دووره‌وه دياربوو، دهنگي چه‌رخه‌کانی شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که هيواش.. هيواش ده‌پراو وه‌کو له‌نگه‌ري سه‌عاتيکي پوکاوه ده‌جولا و نه‌و چه‌رخانه‌ي ده‌هاري، تيا به‌يان نه‌نگوتبوو، تيا نه‌وه هه‌تاوبوو که رووناکي رشتبووه ناو چاوه ماندوو‌ه‌کانی من؟ بو ساتيک کرژبووم و هه‌له‌رزيم، ساردي کيرديکم له له‌شمدا هه‌ست ي کرد، شتيکي بري که من قيژاندم و بو يه‌که‌مين جار دهنگي قيژه‌ي خوم بيست، وهک نه‌وه‌ي پوليک راوچي په‌تيکي گه‌وره له ده‌ريادا گري بدن، به‌لام شه‌پولي خيرا وهک مقه‌ستيکي ده‌سکره‌ش په‌ته‌که‌ي ده‌بري، تور و ماسييه‌کان ده‌گه‌رانه‌وه بو ده‌ريا. به‌زه‌حمه‌ت له نيوان پيلوه‌کانمه‌وه چه‌مه‌داننیه قاوه‌بييه‌که‌م به‌ژور سه‌رمه‌وه بيني و بو‌تيکي بيزارکه‌ري له سه‌رما هه‌لکرد، بوني ده‌رياپه‌ک بوو که هه‌موو ماسييه‌کان مردبوون، کوره‌گه‌وره‌ي پاشا شاي ماسييه‌کانی راو کردبوو و ماسييه‌کان

هه‌موویان مردبوون، ده‌ریا بوئی مرداره‌بووی لی ده‌هات، بوئیکی
نه‌فرهت نه‌نگیز که ری هه‌ناسه‌می داده‌خست.

ئه‌وکاته شه‌پۆلیکی خیرا له جه‌سته‌مه‌وه هه‌لکشا و هه‌موو ئه‌و بوئه
بیزاره‌ی داشۆرد و هه‌موو شته‌کانی له بیر برده‌مه‌وه، ده‌نگه‌لیکی نوئی
هات، هه‌ندیکی پی ده‌که‌نین و هه‌ندیکی چه‌پله‌یان لی ده‌دا، ژنیک
ده‌ینالاند، ئایا ئه‌و ژنه من بووم؟
"کچه؟"

که‌سیک چه‌مه‌دانیه‌که‌ی له‌لای سه‌رمه‌وه هه‌لده‌گرت و رای کرد و
دوو ده‌که‌وته‌وه، ئایا ئیتر ته‌رمیک به‌کوڵمه‌وه نه‌بوو؟ ده‌ستم بو
یه‌خه‌مب‌رد لای مه‌که‌کانم که‌رام، هیچ کللیک نه‌بوو، سه‌گه‌کان له
دوو ده‌سه‌ت چه‌په‌ه‌پیان ده‌کرد و پیره‌میردیک قه‌مبوور له قه‌راغ جوگه
ئاویک، له ژیر دار سه‌روویه‌کدا، په‌نجه‌ی حیره‌تی برده‌بوو بو ده‌می و له
ژیر چاوه‌وه چاوه‌روانی ده‌کیشا، تا گۆلی نیلۆفه‌ر بچنم و پیشکیشی
بکه‌م.

ئه‌مه‌ خه‌مگین نییه؟

کوئی

لە نىگار كىشەو ە بۆ نىگار

دىالۆگ و دانووستانى دوو دەق

عەتا نەھايى

وتووئىژ و دىالۆگى نىوان مرۆڤەكان، بەتايبەت مرۆڤى بىرمەند و داھىنەر، دوو ئاست و ئاراستەى ھاوزەمەنى و ناوزەمەنى، يان ھەنووكەيى و مېژوويى ھەيە. بەو مانايە كە مرۆڤى بىرمەند و داھىنەر و پىراى و تووئىژ لەگەل ھاوسەردەمەكانى، بەردەوام لە حالى دىالۆگ لەگەل مرۆڤى سەردەمانى رابوردو، تەنانت داھاتووشە. ئەو بەردەوام خەرىكى ولامدانەو بە پرسىارەكانى پىشىنان و گەلەكردنى پرسىار بۆ نەوەكانى داھاتووه. پىشكەوتن و پەرسەندن لە ھەموو بوارە فكرى و ئەدەبى و ھونەريەكاندا بەرئەنجامى ئەم پرسىار و ھەلامە بىپسانەو ە ئەم دانووستان و دىالۆگە نەقرتاوھيە. لە ھەموو بوارەكان و بە تايبەت لە بوارى داھىنانى ئەدەبىدا دەقەكان مەيدانى ئەم دانووستانەن، يان بە واتايەكى تر، ئەم دانووستان و دىالۆگە لە دەقەكاندا خۆى دەردەخات. ئەوھى دەقەكى سەركەوتوو لە دەقەكى تىكشكاو يان زردەق جيا دەكاتو ە سەردەميانە بوون و لە ھەمان كاتيشدا دەستەويەخە بوون يان "چالنج" لەگەل باشترين دەقەكانى بەر لە خۆيەتى. ھەلەيەكى گەورەيە كە ئەم دەستەويەخە بوون و چالنجە بە دابىران و پشت ھەلكردنى دەقەك لە دەقەكانى رابوردو بزاندرىت. «كارىك كە زردەدقە بەناو ئاوانگار دەكان دەيكەن». لەوھش ھەلەتر ئەوھيە كە دەقەكان لە ھەموو بارىكەو ە يەكتەر دووبارە بكەنەو ە.

لېرەو ە دەچمە سەر بابەتى نووسىنەكە كە خويندنەوھيەكى بەراورد

کارانه‌ی رۆمانی په‌یکه‌ری فه‌ره‌اد، به‌قه‌له‌می "عه‌باس مه‌عرووفی" نووسه‌ری ئی‌رانیه. به‌ر له‌هه‌موو نرخاندنێکی پێشوه‌خت، عه‌باس مه‌عرووفی له‌و نووسه‌رانه‌یه‌ که‌ به‌رده‌وام له‌ حاڵی وتووێژ و دانووستانی رۆشنبیری و ئه‌ده‌بی له‌گه‌ڵ نووسه‌رانی به‌ر له‌ خۆیه‌تی و، به‌ره‌مه‌هه‌م دا‌ستانیه‌کانی له‌ ده‌وامه‌ی لۆجیکی چیرۆک و رۆمانی ئی‌رانیده‌یه. له‌م میان‌ه‌دا رۆمانی په‌یکه‌ری فه‌ره‌اد نمونه‌ی دیاری به‌ره‌مه‌مکی دا‌ستانیه‌ که‌ راسته‌وخۆ له‌ هه‌ناوی به‌ره‌مه‌مکی تروه‌ سه‌ری هه‌ل‌داوه و له‌سه‌ر زه‌مینه‌ی واقیعیکی دا‌ستانیه‌وه‌ هاتوه‌ته‌ بوون. ئه‌م رۆمانه‌ ده‌قیکه‌ نه‌وه‌ک هه‌ر له‌ پێوه‌ندی و دانووستان له‌گه‌ڵ ده‌قیکی تری دا‌ستانی، به‌لکو ده‌قیکه‌ که‌ نمایشی ئه‌م پێوه‌ندی و دانووستانه‌ ده‌کات. ئه‌م رۆمانه‌ ره‌وایه‌تیکی ئالۆزی زه‌نییه‌ له‌ زمانی که‌سایه‌تییه‌ک که‌ له‌ رۆمانیکی تروه‌ هاتوه‌.

راوی یان بێژه‌ری رۆمانی په‌یکه‌ری فه‌ره‌اد، له‌ راستیدا که‌سایه‌تی رۆمانی "گونه‌ کوپه‌ره"، به‌ ناوبانگترین رۆمانی سادق هیده‌ایه‌ت و له‌ هه‌مان کاتیشدا به‌ ناوبانگترین رۆمانی فارسییه‌ که‌ زیاتر له‌ هه‌فتا ساڵ به‌ر له‌ ئیستا و شه‌ست ساڵ به‌ر له‌ نووسینه‌ی په‌یکه‌ری فه‌ره‌اد نووسراوه. من گومانم له‌وه‌ نییه‌ که‌ هه‌موو که‌سایه‌تییه‌ چیرۆکیه‌کان «ته‌نانه‌ت که‌سایه‌تی فانتاستیکترین چیرۆک و رۆمانه‌کانیش» پێیان له‌ ناو دنیای واقیعیاده‌یه‌ و، به‌ شێوه‌یه‌ک له‌ دنیای واقیعه‌وه‌ ده‌چنه‌ ناو دنیای مه‌جازی چیرۆک و رۆمانه‌کان. ئه‌وه‌ش ده‌زانم که‌ گوێزانه‌وه‌ی که‌سایه‌تی له‌ چیرۆک و رۆمانیکه‌وه‌ بۆ چیرۆک و رۆمانیکی تر بابه‌تیکی تازه‌ و غه‌ریب نییه‌ و، له‌خۆیدا به‌ها به‌ به‌ره‌م نابه‌خشیت یان له‌ به‌هاکانی که‌م ناکاته‌وه‌. ئه‌وه‌ی له‌م رۆمانه‌دا به‌لای منه‌وه‌ سه‌رنج راکیش و جێی رامن و تیفکرینه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ مه‌عرووفی له‌م رۆمانه‌یدا

ئىمكانى گوتن و گىرانه‌وه به كه سايه تىبه كه ده به خشىت كه له رۆمانه كه پيشوو، واته له رۆمانى كونده كوئره دا هيچ ده رفه ت و مه جالىكى بۆ گوتن و گىرانه‌وه پى نه دراوه. نووسەر، خوئى له دوو لاپه رهى كوئايى كتيبه كه يدا پاش ئه وه كه باسى چۆنيه تى نووسىنى ئه و رۆمانه ي ده كات ده لئى: «به پيچه وانه ي نووسينه كانى پيشووم بۆ خوئم ده وريكى ئه و تووم له نووسىنى ئه م رۆمانه دا نه بوو. كاتيك ده ستم به نووسين كرد، وهك ئه سپيكي وه حشى هه وسارى پساند و رووى له كيى و بيا بان كرد. ژنى قه له مدانه كه ي كونده كوئره ده يگىرايه وه و من واسيته بووم تا ئه م شيوازه غه ريزيه دوور له عه قله خوئى ده رىخات.» پاشان ده لئيت: «ئه زموونى ئيقاع و زمانى كونده كوئره و، گه ران به ناو نيگارى قه له مدانه كاندا شيتيه كه بوو. شيتيه كه كه هيور هيور روحى ده جوو. ژنى رۆمانى كونده كوئره ده ستى به گوتن كردبوو، له خه و بيدارىدا وازى لئى نه ده هينام... من هيچ گه لاله و پلاتيكم بۆ چيرۆكه كه نه بوو، نه مه دزانى رووداوه كان به ره و كوئى ده رۆن.»

دياره پيويست ناكات گومان له م گوته ي نووسه ر بكه ين، چونكه شيوازى گىرانه وه كه ئه و راستيه مان بۆ ده رده خات كه نووسه ر هيچ گه لاله و پلاتيكي له وه پيش دارژاوى بۆ نووسىنى رۆمانه كه ي نه بووه. ژنى رۆمانى كونده كوئره، يان وا باشته ر بگوتريت، نيگارى سه ر به رگى قه له مدانه كان كه ئيمه پيشتر له زمانى راوى و بيدهرى ئه و رۆمانه وه له گه ل هۆويه ت و كاره كته ره كه ي، يان با بلئيم له گه ل بيه هۆويه تى و بئى كاره كته رييدا ئاشنا بووين، پاش شه سته سال له رۆمانه كه ي عه باس مه عرووفيدا ده رده كه وئته وه و، ئه م چاره له زمان و روانگه ي خوئيه وه، چيرۆكى ژيان و سه ربورده ي خوئى ده گىرئته وه.

لهبه رنهوه كه يهكېك له مهبهسته سه رهكيبه كاني ئەم كورته خویندنه وهیبه گرینگیدان به پتوهندی نیوانی دهقی ئەم رۆمانه و رۆمانی كونده كویره ی سادقی هیدایهت و، چۆنیهتی دیالۆگ و دانووستانی فرههنگی و ئەدهبی نیوان ئەم دوو نووسه رهیه، ناچارم ئاورپکی زۆر كورت و راگوزاری لهو رۆمانهش بدهمهوه و سووكه بهراوردیکیش له نیوان ههنديك لایهنی ئەم دوو دهقه بكهم.

كونده كویره ی سادق هیدایهت گپرانهوه ی دوو چیرۆك یان دوو رهههندی چیرۆكی ئالۆز و قوول و كراوهیه. گپرانهوهیهکی زهنیه كه سنورهه كانی نیوان خهون و بهئاگایی، واقیع و خهیاڵی شیواندوه. كونده كویره چیرۆكی عاشقانهیه كه له زمانی پیاویکی تهنیا و خهموك و مالیخولیاییهوه، له دوو بهشی سه رهكیدا دهگپردرتهوه. راوی یان بیژهری ئەم رۆمانه ئەهه رچی ناوی نییه، بهلام تا ئیستا و پاش هفتا سال، هیشتا بهناوبانگترین كهسایهتی چیرۆك به زمانی فارسییه، زۆربهی هه ره زۆری خوینه واران ی پیر و گهنجی ئیرانی دهیناسن و یه كه م پاراگرافی گپرانهوه كه یان له به ره: «له ژياندا زامگه لیک ههیه كه وهك خۆره، به هیوری و له ته ریکیدا روح دهخوات و دهیتاشیت. ناکرێ له لای كهس باسی ئەم زام و ئازارانه بکهیت، چونکه هه موو كهس به پتی عادهت ئەم ئازاره برۆا پینه كراوه به رووداو و پيشهاتی سهیر و دهگمهن دهزانی، ئەهه ر كهسێك بیلێت یان بینوو سیت خهلك به پتی بۆچوونی باو و بۆچوونی خویان ههول دهدهن به بزیهکی پر له گومان و گالته جاری وهری بگرن. چما مرۆف هیشتا چاره و ده رمانیکی بۆ ئەم زام و ئازارانه نه دیوه تهوه و تاكه هه توانیش فرهامۆشی به شهراب و خهوی تلیاک و مادهی سړكه ره.»

ئەم ئازاره كه بیژهری رۆمانی كونده كویره له دهسپێکی

گيڙانه وهڪه پيدا بهم شيوه باسي دهڪات، بهر نه نجامي عه شقييڪي
 ماخوڙيانه. ٺهه له دوامه ي گيڙانه وهڪه پيدا باسي ٺهه دهڪات كه چوڻ له
 درزي تاقى ژورره كه ي، له پشت كوويهه كه شه رابي كوڙى ههوت ساله وه
 چاوى به ديمه نيڪ ده كه ويٽ كه له و ديمه نه دا كچيڪي جوان به سه ر
 شيوه ليڪدا نه ويوه ته وه و، گوليڪي نيلوفه ر پيشكيش به پياويڪي كوورى
 ٺهه بهر شيوه له كه دهڪات. بيگومان ٺهه ديمه نه سه دان ساله كه بڙ
 هه موو ئيرانيهه كه و، ته نانهت بڙ زوربه ي خه لڪي ٺهه ناوچه يه ش
 ديمه نيڪي ٺا شنايه. ديمه نيڪي مينيا توڙي كه له سه ر هه موو شتيڪ، هه ر
 له كاسه و دهوريه وه بگره تا بهرگي قه له مدانه كان كيشرا وه ته وه. راوى
 يان بيژهرى گيڙانه وه كه شه يداى ٺهه و كچه نيلوفه ر به دهسته ده بيٽ و
 لئي ده بيٽه ڙنى خه ون و خوڙگه دوور و دريڙه كانى و، وهك مرؤڙهيڪي
 خه يالى و فريشته يه كي ٺا سمانى باسي دهڪات. فريشته يه كه كه دواتر
 ديته ژورره كه ي و بي هيچ قسه و گف توگوڙيه كه له سه ر قه ره ويٽ له كه ي
 راده كشيٽ و هه ر له ويٽ ده مرٽ. ٺهه وسا كابرآ كه له هه موو هه وليڪ بڙ
 ڙيانده وهى ٺاؤميد ده بيٽ، له ٺهه نجامدا بڙ ٺهه وهى ده ست و چاوى هيچ
 پياويڪي تر سيماي بان زه ويڻي ٺهه دلداره فريشته ٺا سايه
 نه شه مزنيٽ، جهسته ي ناسكى له ت و كوت و پارچه پارچه دهڪات و له
 ڙير خاڪدا ده يشاريٽه وه. پاشان تا هه تا هه تايه له فيراقى دوو چاوى
 ره شي ٺهه دلداره خه يال كرده، خوڙي به كيشانه وه نيگارى ٺهه ڙنه
 له سه ر بهرگي قه له مدانه كان خه ريڪ دهڪات. ٺهه مهه كورته ي به شي
 به كه مى رڙمانه كه يه كه بيژهر به خه وه ييبيٽيٽ و دوا ٺهه وه كه به ٺاگاي
 ده بيٽه وه، له به شي دووه مدا بريارى نووسينه وهى ٺهه خه ونه ده دات.
 به لام ٺهه وهى كه بيژهر له به شي دووه مدا ده بنووسيت روويه كي ترى ٺهه
 خه ونه، يان ٺهه چيرڙو كه يه. گيڙانه وهى به شي دووه مى رڙمانى كونده

كوپره، ديسان خهونپكى تر، بهلام ئەم جارە خهونپكى گەلپك ناخوش و كابووسپكى گەلپك ترسناكە. لەم بەشەدا راوی يان بپژەر چيرۆكى شهيدايي خوئی بو ژنيك دهنووسپت كه به پپچهوانه‌ی ژنه فریشته ئاساكه‌ی به‌شی به‌كەم، نه‌وه‌ك ژنی خهون و خه‌يالآت، به‌لكو ژنی خويه‌تی. ژنيكى سۆزانی و له‌يله‌دۆنه‌یه‌كى ده‌رپى به‌كوڵ كه بپژەر له ئەنجامدا ئەويش ده‌كوژپت.

من نامەوی لەم نووسینەدا رۆمانی كونده كوپره بخوینمەوه كه له‌وپه‌ری ئالۆزی و فره‌ره‌هه‌ندی و قوولیدایه، به‌لكو دهمه‌وی بلیم ئەو ژنه فریشته ئاسا و مینیاتۆریه كه خوینەر ته‌نیا له زهن و زمانی بپژهری پیاوی چیرۆكه‌كه‌وه له‌گه‌لی ئاشنا ده‌بپت، ئەو ژنه كه له‌و رۆمانه‌دا فرسه‌تی گوټنی تاكه وشه‌یه‌كیشی نه‌بووه و، له پاش مردنیشی ئەسیری سه‌ر به‌رگی قه‌له‌مدانه‌كان بووه، له پاش شه‌ست سال و له پاش سه‌فه‌ریكى دوورودرپژ به سه‌ر به‌رگی قه‌له‌مدانه‌كانه‌وه، له رۆمانی په‌يكه‌ری فه‌ره‌ادا درده‌كه‌وتته‌وه و، ئەم جارەیان خوئی بپاری گپرانه‌وه‌ی ژیان و سه‌ربورده‌كانی ژيانى خوئی ده‌دات. ئەگه‌ر له رۆمانی كونده كوپره‌دا بپژهری پیاو نىگار كپشى سه‌ر به‌رگی قه‌له‌مدانه‌كان چیرۆكه‌كه‌ی بو سیبهری خوئی ده‌گپرتته‌وه، له رۆمانی په‌يكه‌ری فه‌ره‌ادا بپژهری ژن نىگارى سه‌ر به‌رگی قه‌له‌مدانه‌كان چیرۆكه‌كه‌ بو پیاویكى نه‌قاش كه‌سپكى وه‌ك بپژهری رۆمانه‌كه‌ی پپشوو ده‌گپرتته‌وه. پیاویك كه له ناخ و ده‌روونی خویدا شه‌يدای ئەو ژنه فریشته ئاسايه يان ئەو نىگاره مینیاتۆریه‌یه، به‌لام تووشی به‌ تووشی ژنيكى هه‌رزه و به‌ره‌لاه بووه. كه‌واته به رواله‌ت هپچ جیاوازیه‌كى ئەوتۆ له مابه‌ینى چیرۆكى ئەم دوو رۆمانه نیه، جگه له‌وه كه له رۆمانی كونده كوپره‌دا رووداوه‌كه له روانگه‌ی زهن و زمانی نه‌قاش و نىگار كپشه‌وه

گێردراوه‌ته‌وه، به‌لام له رۆمانی په‌یکه‌ری فه‌ره‌ادا رووداوه‌کان له روانگه‌ی زهن و زمانی نه‌قش و نیگارکه‌وه ده‌گێردینه‌وه. ئه‌لبه‌ت ئه‌مه ته‌نیا جیاوازی نیتوان ئه‌م دوو رۆمانه‌ نییه. گرینگترین خالی جیاوازی نیتوان ئه‌م دوو رۆمانه‌ لایه‌نی سه‌مبولیک و هیمایینی هه‌موو توخم و ره‌گه‌زه‌کانی رۆمانی کونده کوپره و پێوه‌ندی ئه‌م توخم و ره‌گه‌زانه له‌گه‌ڵ قوولترین لایه‌نه‌کانی زهنی مرۆف، به‌تایبه‌ت زهنی راوی و بێژهری گێرانه‌وه‌که‌یه. کونده کوپره خه‌ونیکه که هه‌موو کون و که‌له‌به‌ره‌کانی ناوشیار "ناخودئاگای" زهنی مرۆف، له‌سه‌ر به‌ستینی میژوو، فه‌ره‌هنگ و زمانی ئێرانی، نمایش ده‌کات. ئه‌مه قوولاییه‌کی وه‌های به‌م ده‌قه کراویه به‌خشیوه که تا ئیستا سه‌دان وتار و ده‌یان کتیبی به‌ زمانی فارسی و ته‌نانه‌ت زمانه‌ رۆژاوا ییه‌کانیش له‌سه‌ر نووسراوه و، به هه‌موو جوړه مهنه‌ه‌جیکی ئه‌ده‌بی "زمانناسی، کۆمه‌لناسی، ده‌روونناسی و..." خویندراوه‌ته‌وه.

بێگومان په‌یکه‌ری فه‌ره‌ادیش گێرانه‌وه‌یه‌کی سه‌رکه‌وتوو، ئالۆز و چێژبه‌خشه، به‌لام ئه‌م رۆمانه له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که گێرانه‌وه‌یه‌کی زهنیه، زیاتر له‌وه که ئاوپی له‌ ده‌روون و ناوشیاری زهنی مرۆف دابیته‌وه، دا‌لغه‌ی نواندنه‌وه‌ی کیشه و گرفته کۆمه‌لایه‌تییه‌کان و، به‌تایبه‌ت کیشه و گرفته‌کانی ژن له کۆمه‌لگه‌ی پیاوسالاری هه‌یه. ئه‌وه‌نده که رۆمانی کونده کوپره سه‌روکاری له‌گه‌ڵ هێما و سه‌مبوله‌کانه و ده‌یه‌ه‌وێت به‌ بۆنه‌ی ئه‌وانه‌وه په‌رده له‌سه‌ر بوونی مرۆف و رازه‌ ده‌روونیه‌کانی هه‌لبه‌داته‌وه، په‌یکه‌ری فه‌ره‌اد به‌ خه‌می کیشه و گرفته کۆمه‌لایه‌تییه‌کانه‌وه‌یه و ده‌خواریت ره‌گوریشه‌ی میژوویی ئه‌و کیشه و گرفتانه شی بکاته‌وه. بۆیه ئه‌گه‌ر له رۆمانی کونده کوپره‌دا به‌ گوته‌ی "زینه لانو"ی فه‌رانسه‌یی «گرینگی هونه‌ر به‌ مانای ئه‌وپه‌ری

شهره فمەندیی وشەكە، لە بەرچاوی خوینەر بە شیوەبەهەکی ئاشکرا
دەردەكەوێت. «رۆمانی پەیکەری فەرهاد بە گوتەیی "رۆلف ئیشپنەر"
رەخنەنووسی گۆفاری "تاگ ئشپیگل"ی ئالمانی «دەنگ و جەستە و سۆز
و پلەوپایەیی ژن بۆ ژن دەگەرێنیتەوه.»

ئەگەر شیوازی گێڕانەوهی رۆمانی کۆندە کوێرە بازنەبیبە، و، راوی
یان بیژەر لە شوێنیکەوه دەست بەگێڕانەوه دەکات و لەسەر رەوتیکی
بازنەبیبە دەگاتەوه بۆ هەمان شوێن و هەمدیس لەوێوه دەست پێ
دەکاتەوه و وەك هەلگەران بە پەیزە یان پێپلیکانیکی خێر و بازنەبیبە
بەرەو ژوور هەلەدەکشیت، رۆمانی پەیکەری فەرهاد تاکبێژییەکی دوور و
دریژ و پچر پچری کەسایەتی سەرەکی چیرۆکەكە، واتە ژنی تابلوی
نەقاشی، یان نیگاری سەر بەرگی قەلەمدانە. تاکبێژی ژنیک کە لە
کەسنەزانی (*) زەنی راوی و بیژەری رۆمانەكەیی سادق هیدایەت دەرباز
بووه و چوووتە خەونی پیاویکی نیگارکێشی تر و لە خەونی ئەو پیاوه
نیگارکێشەدا چیرۆکەكەیی دەگێریتەوه. کەواتە دەبێ بۆ پەیکەری
فەرهاد ئەگەرچی بەروالەت تاکبێژییەکی دەروونی ژنە، بەلام لە ناخی
خۆیدا وتووێژی ژن و پیاوه. دیالۆگی نیگار و نیگارکێش. دانووستانی
شاعی و سرووش، هونەرمەند و ئیلهام.

بێگومان لە خوینەری ئەم چەند لاپەرە شاراوه نیبە کە هەموو پیاویک،
بە تایبەت پیاوانی هونەرمەند و داھێنەر، لە زەنی خۆیاندا سیمای لێلی
ژنیکیی فریشتە ئاسای بان زەوینیان هەلگرتوو. ژنیک کە سەرچاوهی
ئیلهامی شاعیرانە و هونەرمەندانەبە. ژنیک کە بە درێژایی میژوو
(*) کەسنەزان = ناشوین "ناکجا آباد"

ئەدەب و ھونەر، ھەر شاعیرێک بە شیۆھێک وەسف و مەدح و پەسنی کردووە و ھەر نەقاشێک بە شیۆھێک نینگاری کیشاوەتەووە و ھەر مۆسیقاژەن و دەنگبێژێک بە شیۆھێک بە گوێدا چرپاندووە. پیاوانی ھەست ناسک بە درێژایی تەمەنیان "وشیارانە یان ناوشیارانە" بە شوێن ئەو ژنە ناسکە خەیاڵییەدا دەگەڕێن. ئەوان کاتێک عاشق دەبن پێیان وایە ژنی خەون و خەیاڵەکانیان بینووتەو، بە لام کاتێک بە دلدارەکانیان دەگەن، ئەو وێنە زەھنییە وردە وردە لە مێشکیاندا کال دەبێتەو و ئەو عەشقە ئەفلاتوونییە لەسەر قەرەوێلە و لە ناو جیی خەوتنەکیاندا دەمریت. ئەوسا ھێور ھێور دلدارەکیان لێ دەبێتە ژنێکی ئاسایی و لە ھەندیک حالەتی دەگمەنیشدا ژنێکی ھەرزەیی دەربێ بەکۆل. چیرۆکی کوندە کوێرەیی سادق ھیدایەت لە رووکەشیتترین لایەنیدا، نمایشی ئەم دۆخە دەکات. بێژەری پیاوی رۆمانەکیە پاش مردنی ژنی فریشتە ئاسای خەیاڵەکانی لەسەر قەرەوێلەکی و، پاش ئەووە کە دلدارەکی لێ دەبێتە ژنێکی ھەرزەیی دەربێ بە کۆل، تووشی خەمۆکی و نائۆمیدیەکی کوشەندە و ھونەرماندانە دەبیت و پاشماووی تەمەنی خۆی بە کیشانەووی روخساری ژنی فریشتە ئاسای خەیاڵەکانیی، لەسەر بەرگی قەلەمدانەکان، خەریک دەبیت. ئەم چیرۆکە لە پەیکەری فەرھادیشدا دووبارە دەبێتەو. جیاوازییەکی لەوھدایە کە ئەمجارە نینگاری سەر بەرگی قەلەمدان، یان با بلییم ژنە ناسکە خەیاڵییەکیە کە دەچێتە خەونی پیاویکی نەقاش و بەمشێوە دەست بە گێرانەو دەکات:

«نازانم، ئایا دەتوانم سەر بنێمە سەر شانەکانت و فرمێسک بڕێژم؟
بە دوو دەستی شوێر و داکەوتوو، سەری خەوی پاش ھیلاکییەکی زۆر کە
ھەلەکووتیتە سەر گیانی مروۆف، پەنات بۆ بەینم؟ لە کاتیکدا توند لە

باوهشت گرتووم و گهرمای لهشی خۆتم پی دهبهخشی، جاریک به دوو قامکی ناوهپراستی ههر دوو دهستت دهملایینیتهوه و پهراسوهکانم دهیژیتیت تا بزانی کامیان یهکی کهمه و، جاریک که وهخۆت دیتتهوه بهره دهستت به پشتندا دهکیشیت، ئارام، بی ئهوهی بپرسیت من کیم، له کوپوه هاتووم و بۆ ئاوا دوودل و دردۆنگم، وهک چۆلهکهی تهپری بهر باران؟...» پاشان بهمشپوه درپژهی پی دهدا: «نا، ئیتتر نهدهتوانی دواى ئه و سهفهره دورودرپژانه، پاش ئه و ههموو ساله تهنیاییه و دووری له و چاوه رهش و به بریقانه که به نیگایهکی پشت دهلاقهی مالهکهی ژیانى بهئاگرهوه نام، ئیتتر نهدهتوانی سهرگهردان بم...»

ئهمه گوتنی نهقش و نیگارێکی بی پرسپیکتیوه که له بی هۆیهتی و بی کاراکتهری خۆی وهرس بووه و، بهندی دهیان و بگره سهدان سالهی سههر بهرگی قهلهمدانهکانی پساندوو. ئهمه گوتنی ژنیکه که هیللی سووری بیدهنگی له مژینهی بهزاندوو و چیرۆکیکمان بۆ دهگیڕیتتهوه که پیشتر نهمانبستوو.

نهمانبستوو؟

چیرۆکی پهیکهری فهراه گهرا نهوهیهکی ئالۆز و فره رهههنده، که له رهههنديکیدا دووباره بوونهوهی چیرۆکی کونده کوپرهیه و، زۆربهی کهسایهتی و رووداوهکانی ئه و رۆمانهی تیدا دهردهکهویتتهوه. پیشتر ئاماژه بهوه کردوو که رۆمانی کونده کوپره له روالهتیتیرین و روکهشیتیرین دهرکهوتنیدا چیرۆکی دوو پالوو، یان با بلیم دوو چیرۆکه که له ههر کامهیاندا لایهنیک، یان سیمایهکی ژن له روانگهی پیاوه دهردهکهویت و دهگیڕدیتتهوه. ئهم دوو چیرۆکه، یان ئهم دوو پالووی چیرۆکه، له رۆمانی پهیکهری فهراهادا بهههمان شیوه و ئهم

چاره له روانگه و له زمانى ژنه که وه دووباره ده بېته وه. له م رومانهدا ژنه که شهيداي وينه زهني و بان زهويني پياو ده بېت. پياويک که دهمريت و ژنه که په يکه ره که ده خاته جانتايه که وه و ب ه ميشه به کولې خويدا ددات و له گه ل خوې ده گيرت. له لايه کی تر يشه وه هر ه م ژنه ده چپته خه ونی پياويکی نه قاش که له گه ل ژنيکی هرزه و به ره لادا ده ژي و نازاری ددات. تا ئيره رنگه بگوتريت په يکه ری فه رهاد لاسايی و دووباره نووسينه وهی کونده کویره، يان له باشترين حاله تدا خویندنه وه و ساده کردنه وهی نه و رومانه يه. رنگه بگوتريت عه باس مه عرووفی نه ک هر که سایه تی و رووداوه کان، به لکو زوربه ی تيم و موتيفه کانيشی له رومانه که ی صادق هيدايهت وهرگرتوه و، بېجگه له وهش، هر له روانگه ی هيدايه ته وه سه يری ژنی کردووه و، وهک نه و ژنی له دوو سيمای دژوازی فريشته ئاسا و هرزه دا بينيوه. رنگه بگوتريت مه عرووفی نه يتوانيوه وها که له سه رته ای نه م نووسينه دا ئامازه ی پی کرا و توويز و ديالوگيکی روشنبيرانه ی نه ده بی له گه ل هيدايهت ساز بکات و، ده که که شی نه که و توه ته کيشه و چالنج له گه ل ده که که ی هيدايهت. رنگه بگوتريت په يکه ری فه رهاد نه ک هر ه یچ وه لامیکی نه مړوييانه ی به پرسياره کانی کونده کویره نه دا وه ته وه، به لکو ه یچ پرسياریکی تازه شی به ره م نه هينا وه.

بيگومان نه م بچوونه و نه م نرخاندن و قه زاوه ت کردنه، بچوون و نرخاندن يکی به په له و يه ک لايه نه يه. حاشا له وه ناکريت که نيگا و روانيني نووسه ری رومانی په يکه ری فه رهاد بچوونه که ليکی وهک ژن، عه شق، مهرگ و ژيان، به شيويه ک دووباره کردنه وهی نيگا و روانيني صادق هيدايهت و رومانی کونده کويره يه. به لام خودی صادق هيدايهت و رومانه که شی، له رووبه رووبونه وه له گه ل نه م چه مکانه، له شاعيران و

داستانبیزانی کۆنی ئیرانی، له کهسانیکی وهک "نزامی" و دهقه عاشقانهکانی وهک لهیلی و مهجنوون و شیرین و فهراهادی تۆ نهپه راندوه.

عهباس مهعرووفی له دوا لاپه ره ی کتیبه کهیدا ده لیت: «ههستم دهکرد که پتوه ندیبه کی قوول له مابهینی هیدایهت و نزامیدا ههیه، به لام هه رچی بیرم ده کرده وه نه مده توانی پیناسه ی ئه و پتوه ندیبه بکه م. هیدایهت چ پتوه ندیبه کی به نزامیه وه بوو؟» ئه وهی که مهعرووفی نهیتوانیوه پیناسه ی بکات، بوونی فکرکی هاوبهش و خویندنه وهی چونیه کی هیدایهت و نزامی و زۆر شاعیر و داستانبیزانی تر بۆ چه مکه گه لیککی وهک ژن، عه شق، مه رگ و ژیا نه. فکر و خویندنه وهیه ک که له رۆمانه که ی مهعرووفیشدا به بی هیچ گۆرانیک دووباره ده بیته وه.

راسته دهقه ئه ده بییه کان مهیدانی دیالۆگ و دانووستانی رۆشنییرانه ی نیوان شاعیر یان نووسه ر له گه ل شاعیر یان نووسه رانی تره، به لام پتویست ناکات ئه م دیالۆگ و دانووستانه هه تمه ن به ئاراسته یه کی فکری و فه لسه فیدا بروات. رۆمانه که ی سادق هیدایهت له گه ل ئه ودا که نیگا و روانینیکی رۆژه لاتی و ئیرانی و بیگومان نه ریتی بۆ ژن و عه شق و مه رگ و ژیا ن هه یه، به لام به مؤدیرنترین شیوه نمایشی کاریگه ری ئه م شیوه روانینه له سه ر هه ست و هزر و سایکۆلۆجی مرۆف ده کات و به مؤدیرنترین شیوه زالبوونی ئه م نیگایه و کاریگه ری له سه ر وشیار و ناوشیاری زهنی مرۆف ده گتیریته وه. ههروه ها په یکه ری فهراهدیش کاریگه ری ئه م شیوه روانینه رۆژه لاتی و نه ریتییه بۆ ژن و عه شق و... له سه ر فه ره نگ و میژوو، روداوه میژووی و کۆمه لایه تییه کان ده گتیریته وه. ئه م دوو رۆمانه، وپرای توانا و

به‌های هونه‌ری و ئه‌ده‌بی جیاوازیان، له راستیدا ته‌واوکه‌ری به‌کترن. به‌که‌میان به‌سه‌رسامکه‌رتین شیوه‌ په‌رده له‌سه‌ر نه‌دیوترین سووچه‌کانی ناخ و ده‌روونی پیاوی رۆژه‌لاتی و ئیرانی هه‌لده‌داته‌وه و، دووه‌میشیان ئاماده‌یی ژن له رووداوه میژوویی و کۆمه‌لیه‌تییه‌کانی ئه‌م هه‌ریمه‌ ده‌نوینتته‌وه. راوی یان بیژهری ژنی رۆمانی په‌یکه‌ری فه‌ره‌اد، نیگاری سه‌رگه‌ردانی سه‌ر قه‌له‌مدانه‌کانه که له رابوردووه هاتووه، له خه‌یال و واقیعی رابوردووه‌وه، له ئه‌فسانه و میژوووه‌وه هاتووه. مه‌عرووفی نه‌که هه‌ر له‌م رۆمانه‌یدا به‌لکو له هه‌موو رۆمانه‌کانی تریشیدا چاویکی له ئه‌فسانه و چاویکی تری له میژوویی و لاتنه‌کیه‌تی. که‌سایه‌تییه‌کانیشی هاوکات له دلی ئه‌م دووانه‌وه سه‌ره‌لده‌ده‌ن. رووداو و کاره‌ساته‌کانیش هاوکات لایه‌نیکی خه‌یالی و ئه‌فسانه‌یی و لایه‌نیکی تری واقیعی و میژوووییان هه‌یه.

راوی یان بیژهری په‌یکه‌ری فه‌ره‌اد، نیگاری ژنیکی گه‌نج و جوان که ده‌یان و سه‌دان ساڵ ناچار کراوه که له‌سه‌ر به‌رگی قه‌له‌مدانه‌کان روو له پیره‌پیاویکی کوور و قه‌مبهور بکات و گۆلی نیلوفه‌ری پیشکیش بکات، ئیستا نه‌که هه‌ر بریاری هه‌لاتن و خۆده‌بازکردن له به‌ندی قه‌له‌مدانه‌کانی داوه، به‌لکو به‌ته‌مایه له به‌ندی پیره‌ کوور و قه‌مبوره‌که‌ش هه‌لبێت. له به‌ندی هه‌موو ئه‌و پیاوانه هه‌لیت که خۆی واته‌نی «ده‌یانویست دامان پۆشن و بمانشارنه‌وه. یان هه‌ولیان دها جلمان له‌به‌ر دابدین. ئیمه "نیگاری سه‌ر هه‌موو قه‌له‌مدانه‌کان" فی‌ر بووین که هه‌لێین، به‌لام بۆ کوئی؟ سنووری ئیوان ئه‌م دووانه کوئی بوو؟ ده‌بوو له کوئی بوه‌ستاینایه که نه‌ ئه‌سیری بانگبێژان و جارچیانی ئه‌خلاق بین و نه به‌ ده‌ستی درنده بی ئه‌خلاقه‌کان په‌ر په‌ر بکریین؟ من که تا ئه‌و رۆژه هه‌یج کاریکم جگه له به‌نیگاربوونی به‌رده‌وام له‌سه‌ر

قه‌له‌مدانه‌كان نه‌ده‌زانی، ئیستا فیر بووم که له‌په‌رده‌ی نه‌قاشی یان به‌رگی قه‌له‌مدانه‌كان بپه‌ده‌ر و له‌کاری دنیا سه‌رم سوو بمی‌نیت. شوین ئه‌و چاوانه بکه‌وم که مانایان به‌ژبانم به‌خشیبوو»

لیره‌وه ئیتر ئه‌م ژنه به‌هر دوو ریچکه‌ی به‌ره‌هست و ناب‌ره‌هست، ئه‌فسانه‌یی و می‌ژوویدا سه‌ر ری ده‌که‌ویت و له‌پیناوی دۆزینه‌وه‌ی دلداره‌که‌ی، نه‌قاشی سه‌ر به‌رگی قه‌له‌مدانه‌كان، خۆی به‌خه‌ونی نه‌قاشی‌کی تردا ده‌کات و له‌خه‌ونی ئه‌ودا و له‌گۆشه‌ نیگای ژنانه‌ی خۆیه‌وه، چیرۆکی ژبانی خۆیمان بۆ ده‌گێریته‌وه.

لیره‌وه ده‌بی بپیم هه‌روا که شی‌وازی گێرانه‌وه‌ی بازنه‌یی ئه‌و ده‌رفه‌ته‌ی به‌هیدایه‌ت به‌خشیوه‌ که وه‌ک چه‌رخه‌ مه‌ته‌یه‌ک به‌ناخ و ده‌روونی خه‌ونه‌کانی بیژهری رۆمانه‌که‌یدا رۆ بچیت و، قوولترین سووچی زهنیه‌تی هه‌لبکۆلی و، په‌رده‌ له‌سه‌ر هیمما و وینه‌ زه‌نی و ئه‌زلی و ئه‌به‌دییه‌كان هه‌لبداته‌وه، عه‌باس مه‌عرووفیش به‌سوود وه‌گرتن له‌شی‌وازی تاکبیت‌زی ده‌روونی ئه‌و هیمما و وینه‌ زهنیه‌یه‌ ده‌هینیته‌ گۆ، له‌زمانی ئه‌وانه‌وه‌ واقیع و رووداو و کاره‌ساته‌کانی کۆمه‌لگه‌یه‌ک ده‌گێریته‌وه‌ که هیشتا ئه‌و هیمما و وینه‌ زهنیه‌یه‌ زۆرتین ده‌ور و کاریگه‌رییان له‌سه‌ر ژبان و گوزهرانی هه‌یه. بێگومان من نامه‌وی سه‌رله‌نووی به‌و رووداو و کاره‌ساتانه‌دا بچمه‌وه‌ و دیسان بیانگێرمه‌وه. به‌لکو ده‌مه‌وی بپیم ئه‌وه‌ی که راوی یان بیژهری رۆمانی په‌یکه‌ری فه‌هاد به‌وه‌په‌ری وردبینی ژنانه‌ و له‌ریتمی‌کی توند و خیرادا ده‌یگێریته‌وه، کۆی ئه‌و رووداو و کاره‌ساتانه، کۆی ئه‌و کیشه‌ و گرفتانه‌یه‌ که کۆمه‌لگه‌ی ئیرانی له‌کۆنه‌وه‌ تا ئیستا به‌تایه‌ت ئیستا له‌گه‌لیدا رووبه‌روو بووه‌ته‌وه‌ و به‌ده‌ستیانه‌وه‌ ده‌نالینیت.

لەم چوارچێوەدا، یەکیەک لە جوانییەکانی گێڕانەوهکەیی عەباس مەعرووفی ئەوێهە کە لە لایەکەوه خەونەکانی راوی رۆمانی کونده کوێره و رۆمانەکەیی خۆی "پەیکەری فەرهاد" تێ هەلکێش دەکات، لە لایەکی ترهه رۆداوه واقیعییهکان و کێشه و گرفتە کۆمەلایەتییهکانی سەردهمی سادق هیدایەت بە رۆداو و کێشه و گرفتە سیاسی و کۆمەلایەتییهکانی ئەم سەردهمهوه گری دەدات. ئەو بەم کاره پیمان دەسهلنیت: هەر وهه کە رۆمانەکەیی و خەونی کەسایه تییهکانی رۆمانەکەیی، لە هەناوی رۆمانەکەیی هیدایەت و خەونی کەسایه تییهکانی هیدایه تهوه سەریان هەلداوه، بە هەمان شیوه رۆداو و کاره سات و کێشه و گرفتە فەرهنگی و کۆمەلایه تییهکانی سەردهمهکەشی "ئەم سەردهمه" درێژ کراوهی رۆدا و کێشه و گرفتەکانی سەردهمی هیدایهت و بەر له ئەویشن.

بە دنیاییهوه تێ هەلکێش بوون و لێکدرانی رۆداو و کەسایه تی و تیم و موتیفهکانی ئەم دوو رۆمانه له ئاستیکدایه کە خوێنەری پەیکەری فەرهاد بە بێ خوێندنهوهی رۆمانی کونده کوێره ئیمکانی پێوهندی و چێژبردن و تێگه یشتن له ماناکانی نییه. یان با بلیم ریگهیی نزیکبونهوه و گه یشتن به دنیای داستانی پەیکەری فەرهاد، له دنیای داستانی کونده کوێرهوه تێ دهپه ریت. ئەگه رچی خودی مەعرووفی بۆچوونیککی جیاوازی ههیه و پێی وایه وێرای ئەو هه موو نزیکایه تییهش، رۆمانی پەیکەری فەرهاد به ره مه تکی سەر به خو و له خویدا تهواوه و، به بێ ئاگه داری خوێنەر له رۆمانەکەیی سادق هیدایهت و به بێ خوێندنهوهی ئەو رۆمانهش ماناکانی خۆی به دهسته وه ده دات و چێژ به خوێنەرانی دهگه یه نیت.

بێگومان مەعرووفیش وهک هه موو ئەو خوێنەرانه کە رۆمانی کونده

کوپره بیان خویندوووتهوه و لهگه لیدا ژیاون، ناتوانیت بۆ ساتیکیش
 کهسایه تی و رووداو و تیم و موتیفه کانی ئەو رۆمانه فهرامۆش بکات و،
 له روانگهی کهسیکهوه که ئەو رۆمانه ی نه خویندوووتهوه قهزاوهت لهسه
 سهربهخۆیی و ناسهربهخۆیی رۆمانی پهیکه ری فهراهاد بکات. من پیم
 وایه رۆمانه که هی سادق هیدایهت به هه موو رهه ندهکانییه وهها
 تهنراوته رۆمانی پهیکه ری فهراهاد که هیچ خوینه ریکی بی ئاگا لهو
 رۆمانه ناتوانیت پیوهندیی قایمی لهگه ل بگریت و، چیرۆکی پیوستی لی
 وهربگریت. من لهگه ل ئەوهدا که پیم وایه هیچ چیرۆک یان رۆمانیکی
 سهربهخۆ نابیت بۆ به دهسته وهدانی هه موو مانا و جوانییه کانی داوا له
 خویننه ر بکات ئاور له دهره وهی خۆی، واته میژوو یان رووداو
 کۆمه لایه تییه کان یان دهقیکی تر بداته وه. به لام پیم وایه رۆمانی
 پهیکه ری فهراهاد بی ئەو سهربهخۆیییه تهواوهش رۆمانیکی
 سهرکه وتوه. چونکه ئەگه رچی ئەم رۆمانه وه که هه موو دهقیکی ئەدهبی
 و داهینه رانه ی تر له دیالۆگ و دانوستان لهگه ل دهقه کانی تردایه، له
 هه مان کاتیشدا نمایشی ئەم دیالۆگ و دانوستانه دهکات. ئەم
 نمایشکردنه بابه تیکی جیاوازه و تایبهت بهم رۆمانه یه. ئیمه دهرانین که
 نمایش و نواندنه وهی هه موو دیالۆگ و دانوستانیک پیوستی به
 ئاماده بی هه ردوو لایه نی دانوستانه که یه. من نامه وی پاساو بۆ هیچ
 یان بۆ کهس به پیمه وه. خو شحالم به رله وه که پهیکه ری فهراهاد بگریت
 به کوردی رۆمانی کونده کوپره کراوه به کوردی و، خو شحالت ریش دهیم
 ئەگه ر پهیکه ری فهراهاد خوینه ره کانی ناچار به خویندنه وهی رۆمانه که ی
 سادق هیدایهت بکات.

بابه تیکی تر که دهمه وی لهم خویندنه وه کورته دا ئاماژه ی پی بکه م
 بابته ی زمانه. به دلنیا یییه وه زمانی گێرانه وهی پهیکه ری فهراهاد لایه نی

هه ره بههیز و سهرکه وتوو ی رۆمانه که یه . مه عرووفی له هه مان لاپه ره ی کۆتایی کتیبه که دا دهلی «ئه زموونی له حنی "ئیقاع" کونده کویره و گه ران له نه قاشی قه له مدانه کان شیتیه که بو...» من گومانم له و شیتیه دا هینه رانه نییه ، به لام ئه گه ره مه بهستی نووسه ره ئه وه بیت که زمان و له حنی رۆمانه که ی هه مان زمان و له حنی کونده کویره یه ، پیم وایت به هه له دا چوو .

ئه وه راسته که له میژووی ئه ده بی هاوچه رخی فارسیدا زمان و له حنی داستانی کونده کویره ده ور و کاریگه رییه کی حاشا هه لئه گری له گۆران و تازه کردنه وه ی په خشان و نه سری نفیساری فارسی هه بووه و ، به شیک زۆری له توانا و قابلییه ته کانی ئه م زمانه بۆ گه یه رانه وه ی چیرۆکی مۆدیرن ئاشکرا کردوو . به لام سرووشتییه که ئه م زمانه دواتریش له سه ره دهستی چهند نه وه له شاعیران و نووسه رانی تازه گه ری ئیرانی زیاتر په ره ی سه ندوووه ، توانا کانی بۆ گه یه رانه وه ، به تاییه ت گه یه رانه وه ی چیرۆک و رۆمانی زه نی زیاتر بووه ، ئیمکاناتی بۆ ئاشکرا کردنی قوولایی زه نییه تی مرۆف به ربلاوتر بووه . عه باس مه عرووفی وه ک نووسه ریکی نوێخواز که دا لئه و که لکه له ی زمانی هه یه ، نه ک هه ر میراتگری زمانی داستانی سادق هیدایه ت و ، تۆن و ئیقاعی سه میمانه ی بیژه ری رۆمانی کونده کویره یه ، به لکو ئاگه داری ئه زموونه ئه ده بی و زمانیه کانی شاعیران و نووسه رانی پاش هیدایه ت و ، تۆن و ئیقاعی شاعیرانه ی چیرۆک نووسانی به ره له خۆشییه تی . ئه وه له ده وامه ی ته قه لای نووسه رانی به ره له خۆیدا توانیویه تی ئه زموونه زمانیه که ی هیدایه ت بۆ نزیک خسته نه وه ی زمانی گه یه رانه وه ی داستانی له ئاخافتنی خه لک قوولتر بکاته وه و ، له حن و ئیقاعی گه یه رانه وه که ی له زه نییه تی که سایه تییه کان نزیکتر بخاته وه . که واته ئه زموونی زمان و

لهحن و ئيقاعى گيڤرانه وهى په يکه ږى فهرهاد نهک هه ږ دووباره کردنه وهى زمان و ئيقاعى کونده کوږره نييه، به لکو تازه تر و قولتر و به هوږى نزيکبوونى له ناخى زهنييه تى بيژره کهى سه ميميتريشه. ئەم زمان و تۆن و ئيقاعه ئيمکاناتيکى زياترى بۆ وه سف و نواندنه وهى زهنييه تى که سايه تى چيرۆکه که هه يه.

يه کيک له ديارترين تاييه تمه ندييه کانى ئەم زمان و تۆن و ئيقاعه داستانييه، لايه نى شاعيرانه يه تى. راسته زمانى کونده کوږره ش له زۆر شوڤندا زمانىکى شاعيرانه يه و، نهک هه ږ نووسه ران، به لکو شاعيرانى تازه گه ږى پاش هيدايه تيش سووږيان له زهنييه ت و زمانى شاعيرانه ي ئەو رۆمانه وه رگرتووه (*). به لام زمانى شي عرى په يکه ږى فهرهاد به هه موو رۆمانه که دا بلاو بووه ته وه. «له زهنيږدا به خو مم گوت ئەمه واته ژيانى هه تاهه تايى. ئاسووده بنوو، من سه ږت ده کم. من خه وتم. له شم به پيخه فه که وه دروو، له قوولايى بۆنى پياوانه ږدا نو قم بووم. وه ها نو قم بووم که ئەو ناچار بوو هه موو هه ستي بينينى له پشت قاپوورى چاوانييه وه بخوازيت و، وهک ده رزى له شم به پيخه فه که وه بدرويت. له دلما گوتم نازينه که م به نيگات بمدروو، به هه ږ شوڤنيکه وه که هن ده که ږت بمدروو. به ژيان، به مه رگ، به عه شق و به هه رچى که دل ت ده ږخوازيت. له به رامبه ر نيگاتدا ده بم به هه و، ده بم به دووکه ل که بتوانى وهک با ياريم پى بکه ږت. به هه ناسه ږى گه رمت فوو له له شم بکه، بزانه چۆن ون ده بم.»

(* بۆ نمونه شاملوو رسته گه ليکى شي عرى "وهک: بزهيهک له سه ر لږوى له رزى، وهک سه ماى ئاو له بنميچه کان، که رهنگدانه وهى خوږه تاو بوو." راسته وخۆ له زمانى کونده کوږره وه رگرتووه.

له كۆتايدا

بىگومان وەرگىزىلىرى رۆمانىكى وەك پەيكەرى فەرھاد كە تاكبىزىيەكى دەروونى و گىرئانەۋەيەكى پىچىر پىچىرى زەننىيە، بۇ ھەموو وەرگىزىلىك كارتىكى گران و رىسكىكى گەۋرەيە. زىمانى ئەم بەرھەمانە «ھەروا كە ئامازەي پى كرا» كاركردىكى شىئەرى ھەيە و، بە پىچەۋانەي زىمانى ئىنشايى زۆر چىرۆك و رۆمانى تر كە تەنيا ئەركى راگويزانى مانا و پەيامى لە ئەستۆيە، خۆي داھىتەرى مانا و پەيامە. بەشى زۆرى رووداۋەكانى ئەم جۆرە چىرۆك و رۆمانە وەك شىئەر رووداۋىكىن كە لە زىمانى نووسەرھەكانىاندا روو دەدەن و، كەم وەرگىزى دەتوانىت بە تىر و تەۋاۋى لە زىمانىكى تردا دووبارەيان بىكەتەۋە. ئەمە لە لايەك و، لە لايەكى ترىشەۋە بە داخەۋە چىرۆك و رۆمانى كوردى تا ئىستاش ئەزموونىكى ئەتۆي لەم شىۋە ماملەكردە لەگەل زىمان و گىرئانەۋەي زەنى نىيە و، چىرۆكنووسانى كوردىش بىجگە لە چەند كەسىكى دەگمەن بەھايەكى ئەتۆيان بە جىۋاۋى نىۋان زىمانى رۆژنامەگەرى لەگەل زىمانى چىرۆك و رۆمان و، شىۋاۋى ئاخاۋتن و لەھن و ئىقاعى جۆراۋجۆرى بىژەر و كەسايەتى چىرۆك و رۆمانەكانىان نەداۋە. ئەلبەت بارودۆخى سىياسى و كۆمەلەيەتى و فەرھەنگى كوردىش بە شىۋەيەك بوۋە كە پىۋىستى گىرئانەۋە و نواندەۋەي واقىيە عەينى و بەرھەستەكان، دەرھەتىكى بۇ ئاۋردانەۋەي نووسەران لە داغە و كىشە و گىرئە زەننىيەكانى كەسايەتتىيە داستانىيەكان نەھىشتۋەتەۋە.

نووسەرانى كورد بە زۆرى تا ئىستاش ماناخاۋز بوون و بە قەدەر پىۋىست گىرئىگىيان بە زىمان و ئىقاع و سەبىك و ستايلى جىۋاۋى

کپرانه وه که بیان نه داوه. ههروهها زهمینهی کۆمه لایهتی و فه رههنگی پئویستیش بۆ ئاوردانه وه بیان له کیشه و گرفت و دالغه زهنیهکان له ئارادا نه بووه. ئەمانه بهگشتی کارئیکیان کردووه که زۆرینهی خویننهاری کوردیش ئامادهبیهکی ئەوتۆیان بۆ چێژبردن و پئوهندی گرتن له گهڵ ئەم جوړه دهقه زهنیانه نه بیت.

من دلنیام که توانا ئەمین، وهرگی پری ئەم رۆمانهش ئاگای له م راستییانه و، له ترسناکی و ریسکی کارهکهی بووه، به لام وهک وهرگی پریکی به جوړئهت له بری ئەوه که بیر له ریسکی کارهکهی بکاته وه، وهک نووسهاری رۆمانه که سه رشیتانه خوئی ته سلیمی سوژی بی سنووری راوی یان بیژهری رۆمانه که کردووه.

ئەگه رچی ده بی به راستگویییه وه دان به وهدا بنیم که به داخه وه من به هۆی هه ندیک گرفتی شه خسییه وه ته نیا توانیومه نزیکه ی بیست لاپه ره ی ئەم دهقه له گه ل دهقه فارسییه کهیدا به راورد بکه م، به لام به پئوانه ی ئەو بیست لاپه ره یه پیم وایه کاک توانا به وه پهری جیدییه ته وه هه ولئ داوه به قه دهر توانای خوئی و مه جالی خو به دهسته وه دانی رۆمانه که بۆ بوون به کوردی، له ریسکی کرده که ی که م بکاته وه. ئەو ماندوو نه بیت و خویننه ریش سوود له وهرگی پرانه که ی وهر بگریت.

سوپاسی تایبہ تیم بؤ:

* کاک جہ پار سابییر کہ نوسخہی فارسی ئہم کتیبہی لہ تارانہ وہ
بہ تایبہت بؤ ہی نام.

* کاک عہتا نہ هایی و کاک مہ سعوود ئہ حمہد، کہ بہ پیدا چوونہ وہ و
سہرنجہ کانیان، ئہم وەرگیرانہ یان دہولہ مہند کرد.